

Nesporazumi i
sukobi kroz
svijest grupe

Nesporazumi i sukobi kroz svijest grupe

Napisao OM

Radni materijal za analizu:
Bosanskohercegovačka stvarnost.

Nekoliko tekstova koji slijede pokušavaju iz jednog zaboravljenog, ili bolje rečeno, uništenog realiteta oslikati ovu našu trenutnu stvarnost. Taj se realitet može nazvati građanska svijest. Kao i do sada u sličnim tekstovima ovog autora, ne prezentiraju se istine, tvrdnje ili dokazi, već se pokušava čitaoca navesti na razmišljanje kroz opšte civilizacijske kriterije humanosti. Povod i centralno mjesto posmatranja je ljudska drama koja zahvata dvadesetogodišnju prošlost, trenutnu sadašnjost, i što je najgore, i samouništavajuću budućnost bosanskohercegovačkih prostora. Gledajući tu stvarnost iz te građanske perspektive u okviru našeg jezičkog područja razumljivosti, ovi tekstovi upućuju na dilemu: Da li je možda majmunska svijest nastala nadgradnjom ove naše svijesti kojom se ispoljava naše trenutno ponašenje i razmišljanje? Neprekidna međusobna optuživanja i ukazivanja na nedostatke nekog drugog predstavljaju bježanje od vlastite odgovornosti. Odgovornost je ljudska osobina koja se kod životinja manifestuje kroz instinkte. Ovi tekstovi sadrže mnogo novih pojmove koji daju drugačije dijagnosticiranje i etiketiranje od uobičajenog. U odnosu na trenutno društveno stanje, ta vrsta izražavanja ima svoje opravdavajuće mjesto. Eventualnu neprijatnost pri čitanju bilo bi korisno usmjeriti na samoposmatranje vlastitih negativnih emocionalnih preživljavanja koja proizilaze iz naučenih pojmove koje koristimo u okviru naše svijesti. Na taj način bi se došlo do svjesnosti o vlastitoj programiranosti kroz obrazovanje i vaspitanje, a koja zanemaruje taj opšti princip humanosti.

1. Pogrešno tumačenje i laganje istorijskih dogadaja

Sin držeći u ruci veoma staru, požutjelu i izlomljenu crno-bijelu fotografiju pita svoju majku:

Mama, koji su to ljudi na ovoj slici?

To su bili vlasnici dućana i trgovci koji su se slikali u kafani za stolom. U sredini je tvoj čukundjed, a moj pradjet, reče majka spremna na iznenadenja koja nosi ta fotografija prikazujući stvarnost toga doba.

Sin, sav iznenaden neobičnošću fotografskog izraza, dade komentar:

Nisam znao da je moj čukundjed bio Musliman.

He, he, tvoj čukundjed nije bio Musliman, već je na sebi imao građansku nošnju tog vremena, reče majka osjećajući nesporazum kojeg ispoljava taj antikvitet u odnosu na zvaničnu istoriju kojom se prikazuje to doba.

I fes na glavi?

Da i fes na glavi, odgovori majka. Vidiš dijete moje, u **našem gradu** su u to doba živjeli zajedno Muslimani, Srbi, Hrvati, Jevreji, Romi, Mađari, Bugari, i druge grupe. **Da bi mogli živjeti zajedno, oni su spontano našli rješenje da jedni drugima ne smetaju.** Tako je u **našem gradu** stvorena **građanska kultura u koju spada i građanska nošnja** tog doba koju vidiš na slici. Svako je za sebe bio ono što jeste, ali u zajedničkom životu svi su bili isti.

Da li su ta odjela bila uniforma?

Ne. Razlikovala su se po modnim detaljima na isti način kao i sadašnja odjela.

Zašto baš fes na glavi? Zašto to nije moglo biti nešto drugo, kapa, šešir, šubara...?

To su dva pitanja. Prvo pitanje je postavljeno zato što su te u školi naučili da sve što je tursko ne valja, pa tako i fes na glavi. Trebaš shvatiti, dijete moje, da svi predmati koje koriste ljudi u normalnom životu imaju istu upotrebnu vrijednost. Fes se po vrijednosti ne razlikuje od ostalih pokrivača glave.

Druge pitanje je stvar mode. Turska je u to vrijeme bila napredna država i kao takva je predstavljala ugled ne samo u obrazovnom, već moralnom i kulturnom smislu. Ljudi su u to vrijeme prihvatali modu na isti način kao i sada. U sadašnjoj situaciji, svjetski kreatori se dogovore kakva će moda biti u narednoj sezoni, i poslije 500 godina neki sin pita majku, zašto baš kožne jakne a ne nešto drugo.

Mama, ja ne mogu da shvatim da ljudi sa fesom na glavi nisu bili Muslimani.

Ne možeš da shvatiš zato što su fotografije sa fesom na glavi kod ljudi koji nisu bili Muslimani sakrivene.

Ali mama, postoje fotografije poznatih ljudi iz tog doba, i ni jedan od njih nema fes na glavi.

A, da li si primjetio da su to fotografije portreta, slikane u kući ili u fotografском studiju gdje je normalno bilo skinuti fes. Među tim fotografijama koje su ti date da vidiš nećeš nači ni jednu snimljenu na ulici ili u kafani. Međutim, mora se takođe priznati, da veoma mali broj odraslih muškaraca nije nosio fesove isto kao i kasnije šešire.

Jesu li se svi na isti način oblačili?

Ne, svako je sam birao kako će se oblačiti i ponašati, ali je život bio mnogo jednostavniji ako se ljudi nisu mnogo međusobno razlikovali. Ljudi unutar te građanske kulture su se međusobno

razlikovali po ponašanju koje su dobili u prodici i svojoj vjeri, **ali to ponašanje nije bilo nametljivo**, tako da nikome nije smetalo. Bilo je i onih, koji nisu prihvatili tu građansku kulturu, pa su bili prisiljeni na izvjestan način biti odvojeni od nje.

Ovo zadnje nisam razumio.

Vidiš dijete moje, onaj ko je htjeo da u svom ponašanju ispolji svoju kulturu, a koja se nije uklapala u građanske norme, radio je to na odvojenim mjestima gdje nije bila prisutna gradanska kultura. Evo ti primjera. U to doba u našem gradu su postojala dva korza. Korzo je bilo mjesto u gradu gdje su momci i djevojke šetali slično kao u vojničkom stroju, i ta kolona se kretala određenom ulicom, i vraćala nazad čineći dvije kolone koje su prolazile jedna pored druge. U tom mimoilaženju su se mladići i djevojke gledali. Jedno korzo je bilo čisto muslimansko, na prostoru koji je bio blizu mjesta gdje su Muslimani živjeli, a drugo građansko na mjestu zajedničkog življenja. Na građanskom korzu su šetali svi, pa i Muslimani. Na muslimanskom korzu su šetali samo Muslimani. To je bio njihov izbor, i nikome iz građanske kulture to nije smetalo. Postojale su povremene čarke pa i ozbiljne tuče zbog provokatora koji su se neprimjereno ponašali na tim mjestima. Događalo se da se nemusliman ušunja u muslimansko korzo i obično bi dobio batine kada bi bio otkriven. Te provokatore su nazivali malograđanima. Danas ih nazivaju papcima.

Jesu li ti papci neobrazovani ljudi?

Ima ih od nepismenih do visoko obrazovanih ljudi sa akademskim titulama.

Je li papak i seljak isto?

Ne, papak je čovjek koji se nije mogao prilagoditi i naviknuti na zajednički život pa naglašeno ističe svoje specifičnosti provocirajući i rugajući se ponašanju unutar te zajedničke građanske kulture. Takvi su ljudi bili najčešće rođeni u gradu. Seljak sa takvim ponašanjem nema veze, jedino ako se seljenjem u grad počeo papanski ponašati, ali to su bili izuzetno rijetki slučajevi. Obično bi to bili seoski đilkoši koji se ni na selu nisu pristojno ponašali. Za njih je specifično mešetarenje.

A, da li ta građanska kultura postoji i na selu?

Postojala je ta građanska kultura u selima gdje su živjeli ljudi različitih kultura. Bilo je sela gdje su živjeli Srbi, Mađari, Njemci, Romi i drugi.

Niko od moje raje ne zna to što si ispričala o papcima.

Zato što su ih papci uvukli u svoj papanluk prikazujući seljake kao papke. Lažu nas, lažu, sine moj.

Ima li tih papaka i sada u našem gradu?

Oni su u ovom istorijskom trenutku svuda oko tebe. Uništili su građansku kulturu i nametnuli svoju. Vidiš i sam na šta liće ove svađe i dokazivanja ko je u pravu. U tim svađama ti papci koji zagovaraju te svađe mešetarenjem se bogate.

Zar se nisu mogli ti ljudi u gradu odbraniti od toga pa da bude mir?

Ne. Sve je počelo početkom prvog svjetskog rata, a naročito nakon zavjetka drugog. Do tada je trgovina zbližavala ljude, a o tome su se brinuli trgovci i zanatlije. Komunisti su dolaskom na vlast, zakonom oduzeli privatnu imovinu od sviju, pa i od trgovaca i zanatlija. Kada su ih učinili siromašnim počeli su unositi svoju papansku kulturu. Za obrazovane ljudi su imali poseban

politički program. Oni koji se nisu htjeli prilagoditi tim novim intelektualnim zahtjevima, odvođeni su u logor i tamo prevaspitavani. Kada je nastala ekomska kriza krajem 80tih godina prošlog vijeka, pojavili su se novi papci koji su još više insistirali na svom papanluku. Onaj koji nije htjeo prihvati tu njihovu novu kulturu bio je ubijen sa izgovorom „nije naš,,.

Da li je to tako samo u našem gradu?

Ne, tako je sada svuda gdje zajednički žive ljudi različitih kultura.

A šta je sa mjestima gdje nema mješanih kultura?

To su obično mjesta u kojima ne postoji kontakt sa drugim kulturama. Tamo su vladali, a i sada vladaju običaji samo tog naroda koji živi na tim prostorima. Ti ljudi su generacijama odgajani i vaspitavani u toj jedinstvenoj kulturi i ne znaju za ponašenje u zajednici koja se naziva građanska kultura. Iz tih sredina najčešće potiču papci koji prave nered u sredinama u kojima zajednički žive ljudi različitih kultura. Oni se u tim zajedničkim sredinama osjećaju ugroženima, jer se ne mogu ponašati po navikama iz sredine iz koje su došli.

Zar nema niko da im objasni zbog čega se osjećaju ugroženi?

Papak je upravo papak zato što ne može da shvati da njegova kultura ima jednaku vrijednost kao i ostale kulture. I zbog toga je svako objašnjavanje besmisленo.

Da li postoji bilo koji način da se papku objasni da njegovo razmišljanje i ponašanje smeta drugima?

Nije problem u papanluku koji je uvijek bio prisutan na našim prostorima, već u njegovom masovnom prisustvu u ovom istorijskom trenutku. Problem je takođe u njegovom preusmjeravanju u nasilje koje je neprekidno prisutno na našim prostorima. Režiranim nasiljem i propagandom se stvaraju lažni dokazi o ugroženosti svoje grupe, tako da je papanluk u neuporedivoj prednosti u odnosu na bilo koje mogućnosti humanijeg razmišljanja i ponašanja. Lažima su formirane grupe koje otvoreno ističu i izazivaju nepovjerenje i mržnju prema drugim grupama.

Pa zar među tim ljudima nema onih koji vide da ih ti papci lažu?

Ne, dijete moje. Svaka kultura takve jedne grupe je tako napravljena da ne dozvoljava bilo kakvo mješanje sa drugim kulturama. Zbog toga su i sakrivene stare fotografije koje pokazuju građansku kulturu.

Da li to znači da ti ljudi iz jedne grupe imaju takođe papansku kulturu?

Ne, papanska kultura je isticanje ili nametanje svoje kulture na prostorima gdje žive i ostale kulture.

Pa onda je najbolje da se svi razdvoje, i da svaki živi sam sa svojom grupom i onda neće biti papanske kulture i neće biti rata.

Da, to je veoma značajno zapažanje kojeg redovno koriste papci. Radi se o stoljetnim razdobljima u kojima su zajedno živjeli ljudi različitih kultura. Ti ljudi su stoljećima živjeli zajedno na istim prostorima, i pronalazili načine da što lakše zajednički prevaziđu životne nedaće. Oni su bili tu na svojim mjestima na kojima su bili i njihovi djedovi i pradjedovi. Masovnom pojavom papanluka pojavila se ta ideja, ali je ostao prisutan problem, kako razdvojiti te grupe, a da pojedinci sačuvaju

svoju imovinu i ne pate za svojim mjestima u kojima žive? Taj problem su papci pokušali riješiti, i u tome, na žalost, uspjeli, da kroz pljačku, teror, silovanje i ubijanje istjeraju manjinu iz svog okruženja. Neki su čak uspjeli istjerati i većinu jer su bili agresivniji i bezobrazniji.

Ko su bili ti?

Svi papci iz svih grupa su to isto radili i sada rade, zavisno od toga koliko su bili u oružanoj prednosti na određenoj teritoriji, a sada u posjedovanju opljačkane i „osvojene“ zemlje. Patnju preživljavaju žrtve, a papci prokledstvo kojeg pravdaju istorijskom nepravdom. Rat protiv građanske kulture traje cijelo vrijeme kroz istoriju, tako da je međusobno pljačkanje i ubijanje neprekidno prisutno na našim prostorima.

Vidiš mama, mi ne učimo tako u školi. Nama nastavnici govore da su nas prije pljačkali Turci, a poslije fašisti, i da zbog toga trebamo čuvati svoju slobodu.

Čudno da ti to govore nastavnici, kada su oni među onima koje najviše pljačkaju, jer laganje je posao kojeg mešetari dobro plaćaju. Turci i fašisti jesu ubijali, ali nisu imali šta opljačkati od naše sirotinje. Na našim prostorima se pljačka odvijala isto kao i sada između različitih grupa koje žive na ovim prostorima. Lažu nas, lažu, sine moj.

Ja ne mogu da razumijem, kako Turci i fašisti nisu pljačkali kada su bili osvajači.

Ne možeš da razumiješ zato što papci koji su pisali tu istoriju koju ti učiš, pravili su se da ne znaju da su osvajači u svojom pohodima imali daleko pametnija posla od pljačke. Ono što kod nas nazivaju pljačkom, to je za osvajača bio profit koji je jednim dijelom i nama omogućavao lagodniji život, a on se nije ostvarivao kroz nasilje. Kao prvo, osvajač je bila grupa ljudi koji su osvojali neku teritoriju sa što manje gubitaka, a papanska odbrana je bila odbraniti se sa što više gubitaka. Lažu nas sine lažu. Kao drugo, osvajač je lakše ulazio na teritoriju koju osvaja, ako su se ljudi između sebe ubijali i pljačkali. Kao treće, u takvim situacijama svaki je okupator nastojao uvesti bolje uslove života kako bi narod bio zadovoljan. Kao četvrto, uvodio je svoje zakone kako bi lakše ostao na vlasti. Ove četiri činjenice se sakrivaju na sve moguće načine.

Zašto ih sakrivaju?

Zato što bi ljudi u toj priči mogli prepoznati da sve ovo što rade njihove vlasti je neuporedivo gore od onoga što rade osvajači. Drugim riječima, vidjeli bi u stvari ko ih pljačka.

Pa kako su se onda mogli boriti za slobodu kada ih je napadao osvajač?

Vidiš dijete moje, pravi odgovor je veliko čuvana tajna za javnost. I zbog toga nas lažu sine moj. Kada neki osvajač ima namjeru da osvoji neku teritoriju i okupira taj narod, on napravi ogromne pripreme prije toga. To se naziva snimanje terena i priprema. On pošalje svoje špijune koji detaljno prikupe sve informacije o životu i radu u tom narodu. Neprijatelj tačno zna šta ko radi i kako to sve funkcioniše. Ono što njega takođe interesuje je koliki profit može izvući iz tako okupirane teritorije sa što manje gubitaka. Onda napravi strategiju, kako napraviti haos na toj teritoriji, jer tada nema zajedničke odbrane zbog međusobnog nepovjerenja i mržnje. A to radi tako da pošalje svoje ljudе koji zavađaju narod međusobno. To su tako vješto napravljene igre da ih ljudi ne mogu skontati. To je zato što se snimi njihova kultura, običaji, vjerovanja, navike i način razmišljanja. I tada se osvajač pojavi sa vojskom koja navodno spašava taj narod od međusobnog ubijanja i mučenja. I on se javno oglašava da je došao da pomogne, i priča kako se trebaju ljudi urazumiti, a istovremeno njegovi ljudi i dalje rade na pravljenju nepovjerenja i razdora.

A kako se ne mogu vidjeti te mutikaše?

Pa već sam ti kazala da je to zbog toga što se pronalaze praznine u svijesti ljudi koje ih čine sljepcima. Pričaju im se laži koje oni vrlo lako prihvataju. Vjeruju da je to istina, jer su te laži prilagođene njihovom načinu razumjevanja. To ti je u ovom trenutku istorija koju učiš dijete moje.

I kako se od toga odbraniti?

Od toga nema odbrane. Takav narod ne samo da je sluga okupatoru, već i svom vlastitom neznanju. U takvim uslovima jedan okupator sjaše, a na njegovo mjesto istog trenutka zajaše drugi.

Obavezno u takvim uslovima okupator da bi zabavio nezadovoljnike kojima nedostaje pljačka i ubijanje, organizuje pokret otpora, i oni se ko fol bore protiv tog osvajača kao neprijatelja. To ti liči na cikusku predstavu gdje se klovnovi međusobno tuku dok pomoćni radnici mijenjaju ambijent u toj cirkuskoj areni.

Ne mogu da vjerujem da su ti nezadovoljnici i osvajač koji ima vlast u dogovoru?

Nema tu nikakvog dogovora. Okupator angažuje jednog ili više svojih špijuna koji traže nezadovoljnike za ustanak. Kada ih okupi lažima ih podstakne da se bore za slobodu. Jedina istina u tom laganju je da trebaju otjerati okupatora. Sve ostalo su smisljene laži kao i ove što učiš u istoriji. A onda kada se pobune, okupator uguši pobunu, pobije nezadovoljnike i bez problema nastavi da vlada. Vidiš, dijete moje, one priče o herojskim ustancima, hajdučiji, partizaniji, i sada terorizmu, sakrivaju ljudsku naivnost iz koje je izrastao ovaj papanluk. Gdje got se okeneš samo nas lažu sine moj.

Mama još mi nisi kazala kako se od toga može odbraniti.

Kao prvo čovjek se mora oslobođiti svih onih predrasuda i laži koje neprijatelj koristi, a koje stvaraju sljepilo. To su velikim dijelom laži na koje te ja upozoravam u ovom razgovoru. Kada se većina naroda oslobodi tog tereta, sve dolazi samo od sebe na svoje mjesto. Kriminalci i ubice u zatvor, političari u ludnicu i zaborav, okupator ode, nepovjerenje nestane i umjesto istorije ostane gola istina da se pamti. Tada narodom vlada mudrost, a ne papanluk.

Da li je to već nekome uspjelo?

Poznati su takvi primjeri, ali ih istoričari veoma vješto zaobilaze. Dubrovačka Republika je poznata po mudrosti kojom se stoljećima odupirala raznim osvajačima. **Uspjela je sačuvati svoj jezik običaje, kulturu i zajedništvo.** Ne samo da su svoju nezavisnost plačali Turcima, već su otkupom vraćali svoje teritorije koje su bile pod tuđom državnom upravom. Nisu se oružjem borili, **već poznavanjem neprijateljevih običaja, kulture i morala.** Baš pod osmanlijskom zaštitom su ostvarili najveći trgovački i ekonomski razvoj. Kako će to da ruzimije jedan papak kad je njegova psiha usmjerena kroz ponos i tradiciju na poznavanje samo svojih običaja, kulture i morala, a u tuđim osobinama vidi pljačkaše i porobljivače protiv kojih se treba oružjem boriti.

Da li si kazala da su ljudi u Dubrovačkoj Republici sačuvali slobodu bez borbe?

Nesporazum dijete moje. Nisam rekla da su sačuvali slobodu, već da su održavali nezavisnost u ispoljavanju svojih moralnih i kuturnih običaja. Na njihovoj teritoriji nije bilo islamizacije. To su potpuno različiti pojmovi od pojma sačuvati slobodu.

Kako im je to uspjelo?

Dubrovačka Republika sa gradom Dubrovnikom je bila veoma značajna trgovačka teritorija. Osim toga, proizvodnja i prodaja soli su bili takođe jedan od unosnih poslova. Kroz ukupan posao se obrталo ogromno zlato. To znači da su u to vrijeme postojali uslovi da svoju nezavisnost otkupljuju. Podaci govore da su svakog decembra turskoj Carevini plaćali 12500 zlatnika. Osim toga, koristili su mito za sve ugledne Turke koji su mogli uticati na stvaranje još boljih uslova za život i rad u toj nezavisnosti. I zbog toga su imali veoma velike privilegije u svjetskoj trgovini.

To drugim riječima znači da su se **prilagodili turskom mešetarskom mentalitetu i iskoristili ga u ostvarivanju svojih ciljeva**.

Ali mama, naši narodi su bili siromašni. Odakle njima zlato za otkupninu?

Već sam ti kazala da se osvajač oslanjao na stanje naroda u teritoriji koju je osvajao. Dalje, siromašan nije onaj koji nema, već onaj koji ne umije. A kada je osvajač skontao šta određeni narod ne zna i zašto je siromašan, onda je otkupnina bila besmislena. Hoću da ti kažem, da su krajevi u kojima mi živimo bogati i siromaštvo kojeg imamo je zato što ne znamo da to bogatstvo iskoristimo. U takvim uslovima osvajač nije imao razloga postavljati uslove zaštite u smislu otkupnine već jedino ultimatum o predaji vlasti u njegovu nadležnost koja će mu donjeti ogroman profit, narodu nešto malo lakši život, a papcima hajdučiju.

A zar otkupnina koja se plaćala nije bila pljačka?

Kada bi se tom laganju stalo u kraj bila bi pljačka. Problem je što ti istoričari koji pišu udžbenike iz istorije ne spominju mogućnost otkupnine, jer bi se postavilo pitanje da li je to bila pljačka? Ako je narod živjeo u miru bez prisustva osvajača onda je on plaćao određenu obavezu isto kao što mi sada državi plaćamo porez. Danas se tim sistemom pojedinci ili bolje rečeno vlasnici Međunarodnog monetarnog fonda bogate, jer državama pozajmjuju novac uz velike kamate i to kamatčenje ni jedan istoričar ne zove pljačkom. Gledajući tako, otkupnina nije bila pljačka, već pogodba koja se poštovala.

A zar Turci nisu nasilno nametali svoju kulturu?

Turcima je trebao profit, a ne nasilje. Zbog toga su donjeli zakone kojima mogu vladati. To nisu bili zakoni nasilja, već zakoni lukavosti i preprednosti koji su im donosili tu dugoročnu osvajačku politiku. Uveli su neke male poreze feudalcima i to ne u pljačkaškom obliku. Dali su obavezu feudalcima da državi kao porez plaćaju jedanom godišnjem određenim dijelom svojih godišnjih prihoda. Recimo da je to bila desetina njihovih prihoda. To je tada bila takva novina, da ovi naši feudalci nisu to mogli ni zamisliti. Istovremeno su se turski feudalci age i begovi mnogo humanije odnosili prema svojim kmetovima, jer je njihova kultura sa razumjevanjem profita bila daleko ispred svijesti nas starosjedeoca. Taj sistem oporezivanja, kao što je desetina koju sam navela kao primjer se i danas koristi, ali samo u formi procenta. Na taj način su Turci stvorili društvenu nepravdu. S jedne strane je bila pljačkaška politika naših feudalaca da otimaju plodove mukotrpog rada od svojih kmetova kroz čvrsto utvrđene poreze koje kmet nije mogao izmiriti ako mu je rodna godina bila slaba ili stoka bolesna. Prema kmetovima se postupalo zvjerski kroz plemensko uređenje. Za to vrijeme se na turskim imanjima age ili begovi trudili da njihovi kmetovi proizvedu što više robe kako bi i oni kroz dio koji im pripada imali više. Naši narodi se ni do danas nisu navikli na tu savremenu profitabilnu kulturu što se vidi po praznim državnim blagajnama. I to neznanje se pokriva lažima, mržjom i pljačkom. Papanska kultura vlada dijete moje.

Po tebi ispada da su Turci bili dobri.

Ispada da su bili pametniji ali ne i dobri. Turci su bili lukavi i prepredeni i to su vješto koristili. Zato se u našim narodima ističe mržnja prema tim istorijskim likovima, jer se time sakriva naivnost koja

nas je držala, a koja nas i sada drži u robstvu.

Možeš li objasniti tu lukavost nekim primjerom.

Vidi dijete moje, Turci su napravili društvenu nepravdu dajući svojim kmetovima bolje životne uslove. I bilo je normalno da naši kmetovi pod pritiskom pljačke i terora naših feudalaca pobjegnu tamo gdje su bili bolji uslovi za život, a to znači na turska imanja. I sada je to isto stanje u kojem ljudi biježe od pljačke i domaćeg terora u razvijene zemlje gdje mogu bolje živjeti. Međutim, Turci su kmetovima islamske vjere određivali neuporedivo blaže poreske obaveze, što je bio dodatni razlog prelaska hrišćana na islam. U današnje vrijeme na isti način naši imigranti u razvijenim zemljama uzimaju državljanstvo te države uz zakletvu o prihvatanju svih obaveza prema toj državi računajući i učešće u njenoj odbrani da bi imali bolje životne uslove u odnosu na izbjeglice ili azilante.

A šta je danak u krvi? Zar to nije bilo nasilje i poturčavanje?

Dijete drago, lažu nas. Kada osvajač osvoji neku teritoriju, porobi neki narod, on ne dira ljudе u smislu nasilja. On uvodi zakone koji ga osiguravaju u vlasti i sticanju profita. U to osiguravanje spada i držanje jake i sposobne armije. Kako god su Turci donjeli znanje o oporezivanju kroz procenat, tako su prvi put donjeli zakon o vojnoj obavezi koji je i dan danas u upotrebi. Zakon o vojnoj obavezi je tada bio jako strog; mogu kazati nehuman. Uključivao je dugogodišnju vojnu obuku. Radilo se o vještini borbe prsa u prsa. Zbog toga je razvoj ratnika zahtjevao sticanje tih vještina od rane mладости. Cilj je bio da se dječak kroz obuku pretvori u fizički veoma jakog, izdržljivog i vještog ratnika. Papci sakrivaju stvarnu sliku tog doba. Može se na osnovu priča iz književnosti zaključiti da se nije svako muško dijete oduzimalo od roditelja, već se to radilo određenim zakonskim protokolom. Vjerovatno su te njihove, nazovimo ih, regrutne komisije po tom protokolu birale one dječake koji imaju potencijal razvoja u ratnika. Surovost tog zakona o vojnoj obavezi je razvojem civilizacije postajala sve humanija, ali je ta surovost i dalje prisutna.

Kako to?

Trenutno u našem nazovimo ga civilizovanom dobu postoji zakon o regrutovanju. Zna se tačno na kojem se uzrastu svaki dječak mora prijaviti za vojsku. Ako to ne uradi postoje zakonske mjere da ga na to prisile. Nasilje dijete moje. Zakon o vojnoj obavezi obavezuje, ili bolje rečeno prisiljava svakog zdravog i sposobnog mladića da u određenom roku napusti svoj privatni život i podvrgne se vojnoj obuci. Ako to odbije, opet nasilje.

Ali ti ljudi sada opet ostaju ono što su nekada bili. A u tursko doba su postajali Turci.

Takvo dijete nije postajalo Turčin već ratnik koji je služio turskoj armiji.

A islam?

Turska je lukavo namještala zamke za prelazak na islam. Međutim, kada je u pitanju vojska, takav interes vjerovatno nije postojao. Momak je na toj obuci nesvesno prihvatao kulturu tog naroda i njihove običaje, što je bio sastavni dio njegovog razmišljanja i vjerovanja. To pravljenje djece da budu ovo ili ono nije zločin, jer se to radi u cijelom svijetu od postanka civilizacije.

Kako to?

Evo kako. Dijete se rodi i ne zna ništa. Uz majku uči jezik majke. **U školi uči ono što mu narede nastavnici i ako neće to da nauči, dobije jedinicu i ostale kazne.** Tu spada i tvoja istorija o kojoj

pričamo. Na taj način dijete ne postaje ono što ono želi, već ono što njegovi roditelji i njegovi nastavnici žele. Znači on nije on, već neko koga su programirali ljudi. Zbog toga čovjek nije nikada svoj. Zato poturčavanje o kojem ti pričaš ima istu vrijednost kao i odgojen u svojoj sredini.

Vidi mama, ti mi stalno pričaš drugaćiju priču od one koju učim u školi. Ali ja, to što ti pričaš ne smijem kazati u školi. Svi bi mi se smijali, a nastavnik bi mi dao jedinicu.

Ni ne trebaš govoriti. To što te oni uče prihvati kao trgovinu. Dobro naučiš, ispričaš, i dobiješ dobru ocjenu. Na taj način si im prodao istu onu laž koju tebi uvaljuju. To nije grijeh, jer su te oni na to natjerali.

Vidiš mama, za sve u istoriji koju učim u školi kažeš da je laž, a kako si sigurna da je sve ovo što mi ti govorиш istina?

Ja ti nisam rekla da govorim istinu, jer bih bila ista kao i twoji nastavnici. I ja lažem, možda i više. Vidiš dijete moje, oni koji te uče tu istoriju, uče te i tjeraju da mrziš, a kada njima zatreba, da zvјerski ubijaš druge, i da na isti način i ti budeš ubijen. Skup je život za te jeftine laži sine moj. Ja ti lažem, i istovremeno učim da ne budeš žrtva te naivne i primitivne gluposti.

2. Izgubljenost u prošlosti.

Znaš mama, ja imam problem sa drugovima i nastavnicima. Drugovi su me počeli ignorisati, a nastavnici na indirekstan način kroz aluzije upozoravati.

Da, to je na srednjoškolskom uzrastu uobičajeno ponašanje. Na šta te upozoravaju nastavnici?

Nastavnik matrnjeg jezika nam je rekao da se trebamo družiti samo sa našima.

Jeste li ga pitali, zašto?

Samo sam ga ja to pitao. Odgovorio mi je da tim druženjem sa našima čuvamo tradiciju i našu kulturu.

A da li ti je rekao da ta tradicija predstavlja plemensku kulturu staru pet stotina godina?

Zašto bi mi to trebao kazati?

Zato što je razmišljanje i ponašanje tog nastavnika zarobljeno u vremenu kada je započeto čuvanje te tradicije. To razmišljanje i ponašanje se može uporediti sa situacijom da ti nekim vremeplovom uskočiš u vremenski trenutak pet stotina godina u budućnost i počneš učiti djecu i ljude tim tvojim običajima. Na šta bi tvoje razmišljanje i ponašanje ličilo u tom novom vremenu?

Možeš li mi to pojasniti?

Pa uzmi za primjer priču o Turcima kao osvajačima. Sve što je ta tradicija tada vidjela kao nepravdu i sada vidi. Čak koristi i iste izraze.

Koje?

Muslimane nazivaju Turcima i izdajnicima.

A zar nisu izdajnici?

Zavisi iz kojeg ugla se posmatra ta pojava. U to doba, ljudi su imali priliku da vide dvije različite kulture. Jedna je bila naprednija kroz humanije međuljudske odnose koju su donjeli Turci, i druga zastarjela koju su držala plemenska shvatanja. Plemenska shvatanja traže absolutnu pokornost plemenskom autoritetu i plemenskim pravilima ponašanja. Onaj ko se nije pridržavao tih pravila bio je kažnjavan. Kada je Turska postavila svoju vlast i zakone, ta plemenska pravila su postepeno gubila značaj. Ljudi sa naprednim shvatanjima su dobili šansu da svoje sposobnosti ispolje u tim novim i naprednjim okolnostima. Posljedica takvog stanja je bio prelazak velikog broja perspektivnih ljudi na islam i istovremeno kod ostatka ljudi zadržavanje starih pravila u formi tradicije i kulture. Po toj plemenskoj tradiciji ti su ljudi izdajice jer su odbacili plemensku kulturu. Ljudi koji su ostali u toj plemenskoj kulturi nisu nikada mogli razumjeti prave razloge tog bježanja iz te kulture i tradicije, i zato te pojedine napredne predstve nazivaju izdajnicima i prema njima po toj tradiciji gaje mržnju. I to se sve događalo prije pet stotina godina. Pošto je ta mržnja i sada prisutna, jasno je da su to konzervirana shvatanja iz tog vremena. I tu konzerviranost nazivaju čuvanje tradicije.

Da li to znači da je prihvatanje islama uslov za prelazak na savremen način života?

Pokušavaš biti papanski provokativan. Izadimo iz tog šablonata razmišljanja kroz koji si postavio ovo pitanje. Prvo, u vrijeme dolaska Turaka na Balkan u Evropi su spaljivane „vještice... Drugo, još dok sam bila student, sasvim slučajno sam saznala da postoje dokumenti iz tog doba u kojima je zapisan razlog prelaska naših ljudi na islam. Skoro svi, koji su se izjasnili na pitanje razloga tog postupka su odgovorili, **nepopravda**. Ista situacija kao i sada. Domaći „feudalci“, pljačkaju, a narod pati. Treće, svi hrišćanski autoriteti su u to doba bili u službi tih pljačkaša. Četvrto, osmanlijsko carstvo nije donjelo na naše prostore šerijetske zakone. Peto, u psihološkom smislu, islam upućuje čovjeka na odgovornost prema sebi i drugima, koja je u to doba kroz plemensku kulturu bila nepoznata. I šesto, da su te sve društvene nesavršenosti bile prevaziđene, na naše prostore ne bi dolazila turska vojska već Turci na privremeni rad.

Često mi govorиш da ne smijem vrijedati upoređivanjem sa ružnim stvarima, a za kulturu jednog naroda govorиш da je zaostala plemenska kultura. Nije li to vrijedanje?

Svako upoređivanje se vrši po nekim pravilima. Vrijedanje dolazi od pravila koja nemaju dobromjeran smisao. Primjer za to je papansko rasuđivanje koje se izvodi isključivo iz pravila te grupe. A, ako se uzme neko opšte pozitivno pravilo, onda to nije vrijedanje već odgovarajuće upoređivanje. Nazivi plemenska kultura i papanluk su nastali na upoređivanju kroz pravila humanosti. To je ona uzrečica u našem narodu: Ne čini ništa drugome ono što ne bi volio da se tebi čini. Ovi izrazi koje ti tumačiš kao vrijedanje su nastali kroz istorijske primjere. Međutim, kada se uzme analiza papanskog razmišljanja i ponašanja kroz psihologiju, slika je još stravičnija i zasluzuje pogrdnija imena. Osim toga, priča o plemenskoj kulturi i zaostalosti se ne odnosi na kulturu nekog naroda, već na nametnuta primitivna pravila razmišljanja unutar kulture nekog naroda. To je taj papanluk o kojem cijelo vrijeme pričamo. Radi se o određenoj grupi ljudi koja je manipulacijom nabacila papanske vrijednosti koje trenutno dominiraju u ovom istorijskom trenutku. Time su zanemarene one vrijednosti kulture svakog naroda na našim prostorima koje su kroz humanost i dobromjerost vrijedne dubokog poštovanja.

Imaš li primjer za to?

Pa to je tvoja istorija koju učiš cijelo vrijeme kroz školovanje. Istoriski događaj je sam za sebe gola istina. To je istorijski podatak koji opisuje isključivo samo događaj. Konkretno, to je datum, mjesto, i imena istorijskih likova koji su učestvovali u tom događaju. Ako se takav istorijski događaj tumači kroz **objektivnu samokritičnu analizu**, onda se može govoriti o **pozitivnim moralnim i kulturnim vrijednostima takvog tumačenja**. Konkretno to znači da se iz tog događaja izvuku i **pozitivna i negativna iskustva**. Iz takvog odnosa prema goloj istini nastaje pokretačka snaga razvoja nekog naroda kroz izbjegavanje već preživljenih negativnih iskustava. Za razliku od takvog ponašanja, papansko tumačenje se zasniva na ponosu i lažnim vrijednostima koji istorijska iskustva, a posebno negativna iskustva tumače tako da vlastite propuste u tom događaju sakrivaju i pri tome krivicu prebacuju isključivo na nekog trećeg uz neprekidno ponavljanjem istih grešaka. Nažalost, takva tumačenja, razmišljanje i ponašanje neprekidnim ponavljanjem tih grešaka, zaustavljaju pozitivne procese razvoja tog naroda i konzerviraju ga u vrijeme tih istorijskih događaja.

Ima li pravo da svaki narod tumači istoriju na svoj način? Nije li to tvoje tumačenje mješanje u slobodnu volju nekog naroda?

Ova pitanja predstavljaju papanske parole koje sakrivaju,štite, i opravdavaju nerazumjevanje i sukob. Svaki nesporazum i sukob ima dvije suprotno dijametralne strane. Da bi se izbjegao nesporazum ili sukob dovoljno je da bar jedna strana iskoči iz jednostranosti. To drugim riječima znači, da bar jedna strana razumije proces razmišljanja druge strane. Međutim, da bi se došlo do nekog rješenja u tom nesporazumu, a pogotovo u sukobu, to nije dovoljno. Do rješenja nesporazuma se može doći jedino ako i druga strana uzme u obzir proces razmišljanja suprotne strane. Ovdje ne mislim na sadržaj oko kojeg se spore te dvije strane, već na razumjevanje mentalne konstrukcije tih strana u nesporazumu ili sukobu. Dok je dominirala građanska kultura svaki pojedinac iz te građanske kulture je znao mentalnu konstrukciju papka i prema njemu se određivao u smislu ignorisanja. Obzirom da su papci bili u manjini to ignoriranje je rezultiralo njihovom izolacijom, jer nisu imali sposobnost razumjevanja mentalne konstrukcije građanske svijesti. Na taj način, to papansko ponašanje nije ometalo normalne procese razvoja građanski orjentisanog društva. Ova građanska svijest je, bez obzira na okupatorske ciljeve i ponašenje Turske i Austro-Ugarske, začeta i razvijana pod njihovom dominacijom. U našem Gradu su u tome dodatnu pozitivnu ulogu odigrali Jevreji kroz imigraciju. Ulaskom papaka u zvaničnu politiku i vrlo vještim manipulisanjem lažnim vrijednosima u svakom od svojih naroda, oni su na bezobziran način nametnuli papanske procese razmišljanja i neprekidnim aktivnostima u tom smislu ne dozvoljavaju ni jednog trenutka da građanska opcija svijesti bude izražena. Kratko rečeno, ni jedan narod nije u mogućnosti da tumači istoriju na svoj način, jer tu istoriju tumače autoriteti na vlasti, a narod se tom pričom programira da u to vjeruje. **Ako su ti autoriteti kulturno i moralno pozitivno orjentisani, onda će i njihov narod imati moralne vrijednosti dostojarne dubokog poštovanja. U suprotnom, svijest naroda postaje svijest grupe, ili bolje rečeno, rulje.** U tom smislu, pričati o pravu nekog naroda da tumači istoriju na svoj način je besmislica. Jedini kriterij u procjeni tumačenja istorijskih događaja je opšta civilizacijska humanost. I zbog toga je tvoja istorija koju si do sada učio daleko od principa te humanosti.

A šta je sa kulturnim vrijednostima i njihovom tradicijom?

U ovom smislu se može govoriti o narodnim i religioznim običajima koji daju obilježje tom narodu. Istoriski gledajući, ti običaji nisu nikada bili stvarani na štetu drugih naroda. Zbog toga oni trebaju biti predmet poštovanja od svakog ljudskog bića. Gusle, mandolina, šargija, truba, gitara, harmonika, itd, daju pozitivne specifičnosti emocionalnog doživljaja u svakoj kulturi posebno, i to ne remeti odnose sa drugim kulturama.

Drugačije rečeno, ako se poštaju specifičnosti tuđe kulture računajući njene običaje i navike, onda je to istovremeno poštivanje i određivanje pozitivnih vrijednosti svoje kulture. Kod papaka je ponašanje sasvim drugačije. Oni svojim ponašanjem, omalovažavajući tuđe vrijednosti prvenstveno skrnave pozitivne vrijednosti vlastite kulture.

Imaš li konkretan primjer?

Sam si mi pričao kako twoji drugovi često za Muslimane kažu da su prljavi. Vidiš sine moj, papanluk dolazi od ubjedenja da je kultura kojoj takvo biće pripada najčistija, najpametnija, najnaprednija, najbolja, i sve ono što se govori sa riječicom „naj...“ Time se daje na znanje da sve drugo u drugim kulturama ima manju vrijednost od one koja se ističe sa „naj...“. Ovo razmišljanje i ponašanje osim što ističe svoju kulturu, istovremeno obezvrijediće sve ostalo. Ako se sa takvim uvjerenjima nađu dva čovjeka iz različitih grupa jedino dokazivanje čija je kultura najbolja je u sukobu. Onaj koji je jači njegova kultura je vrijednija. Takav papak u svakoj drugoj kulturi vidi prljavštinu, a pri tome nije svjestan da takvo razmišljanje i ponašanje ne pripada njegovoj, već papanskoj kulturi.

A kakve to veze ima sa Muslimanima?

Evo kakve. Svaki narod ima svoja kulturna, moralna i religiozna pravila ponašanja. Ta pravila i pridržavanje njima čini osobinu te kulture. Po tim osobinama se te kulture međusobno razlikuju. U ta pravila spadaju i načini održavanja opšte i lične higijene. Papak koji sve gleda iz svoje kulture ne zna za pravila iz druge kulture, i onda presuđuje na osnovu svojih pravila. Zbog toga je i papak. Kada je u pitanju muslimanska kultura, teško je za nekoga koji ne poznaje detaljno sva ta pravila donositi bilo kakve zaključke. Najbolje rješenje je otići kod nekog kroz islam obrazovanog Muslimana i postaviti mu direktna pitanja. Ali treba otići kod građanski orijentiranog imama koji može ta pravila prevesti na naš jezik razumljivosti. Ja sam to jednom uradila i dan danas razmišljam o studiju kojeg sam doživljavala dok sam dobijala odgovore od tog obrazovanog čovjeka. Svako pitanje je imalo razložan odgovor i izazivao je neprijatnost zbog njegovog postavljanja. Onda čovjek shvati da u svakom narodu postoje ljudi koji se ne pridržavaju takvih pravila i da svaki narod ima prljavih i smrdljivih ljudi. Tu činjenicu papci ne primjećuju, jer da su svjesni toga ne bi prebacivali svoju prljavštinu na druge.

Mama, zašto ti braniš Muslimane?

Ne branim Muslimane, već pokušavam konkretnim primjerom oslikati ponašanje papka kroz šablone razmišljanja grupe. Isti takav se primjer može dati i kroz ispoljavanje papka, Muslimana, koji osjećaju gađenje prema drugim narodima zbog jedenja svinjetine.

Međutim, ovaj zdnji rat stvara utisak da nisu sve grupe podjednako uvučene u posljedice tog gađenja, mržnje i omalovažavanja. Analiza tog rata kroz princip opšte civilizacijske humanosti ukazuje da je najmanje mržnje i nasilja ispoljeno kroz muslimansku kulturu.

Da li si time što si izjavila istakla veću vrijednost muslimanske kulture u odnosu na druge kulture?

Opet nesporazum, dijete moje. Kulturu nekog naroda može njegov član predstavljati na najmanje dva načina. Jedan je kroz humanost i razumjevanje koji obuhvataju poštovanje tuđih kultura i običaja, i drugi papanski koji je trenutno u upotrebi u ovom istorijskom trenutku. Pitanje koje si mi postavio je iz te papanske logike. Može se kazati da je svaka kultura ugrožena papanlukom grupe koja toj kulturi pripada. Svaka ta grupa dominira sa

svojim papanlukom unutar svoje kulture. U ovom istorijskom trenutku papci iz drugih grupa preko svojih sredstava informisanja kroz propagandu ponižavaju, omalovažavaju, vrijeđaju muslimansku kulturu. Za razliku od ponašanja tih grupa, Muslimani nemaju tu izrazitu papansku dominaciju, jer u njenoj kulturi omalovažavanje i ponižavanje drugih je grijeh, dok je to u drugim grupama izražavanje ponosa. Etničko čišćenje, genocid, organizacija države i ponašanje muslimanskih autoriteta imaju za cilj da se i kod Muslimana stvori masovna mržnja i gađenje kako bi se kroz ravotežu tih negativnih ispoljavanja stanje haosa i dalje produžavalo.

Po čemu si zaključila da papci nemaju jak uticaj na muslimansku kulturu?

Već sam ti odgovorila da u toj kulturi nema omalovažavanja i ponižavanja drugih kultura. Nasilje je mjerilo papanskog ponašanja. Propaganda i nametanje islamskog radikalizma od strane muslimanskih autoriteta na vlasti vrlo se teško prihvata u svijesti bosanskohercegovačkih Muslimana. Ni rat i ogromna zvjerstva nad njima nisu uspjeli stvoriti mržnju kroz koju bi se ispoljila agresivnost koja se pokušava stvoriti. Ta sporost razvijanja tog procesa upućuje da će ova kriza u BiH trajati jako dugo, sve dok se konačni cilj islamske radikalizacije ne ostvari na ovim našim prostorima.

*A zar masovna upotreba pozdrava **selam alejkum** i zvanje oca **babo** u našem gradu nije papansko ponašanje?*

Da, to je čisti papanluk. Ja ti nisam rekla da u muslimanskoj kulturi nema papanluka, već da Muslimani vrlo teško prihvataju mržnju i sukobe kao što je kroz islamski radikalizam. Taj papanluk o kojem govorиш se organizovano provodi preko legalno izabranih predstavnika te grupe. Trebaš prihvatići činjenicu da je u naš grad došao ogroman broj Muslimana koji su živjeli u muslimanskim mjestima gdje su ti izrazi bili normalno u upotrebi i da su neki od njih zauzeli vrlo važne državne pozicije, naročito u obrazovanju. Istovremeno se ogroman broj žitelja našeg grada iselio, što je izazvalo neravnotežu i kroz nju nametanje i ispoljavanje tog papanluka. To je drugim riječima društvena muslimanizacija koja se trenutno provodi kroz muslimanski papanluk.

Kako se od toga možemo zaštiti?

Nikako. Uticaj svih tih grupa preko njihovih predstavnika se kroz propagandu, mržnju i asistenciju međunarodnih autoriteta sve više uvlače u svijest mladih ljudi, računajući i islamski radikalizam.

Zašto nekad kažeš grupa, a nekad narod ili nacija?

Zato što papansko razmišljanje i ponašanje nije predstavljanje te narodne ili nacionalne kulture. Ono se manipulacijom i propagandom nameće kroz trenutnu vladajuću grupu koja svoje sunarodnjake pakuje u papanski kontajner svijesti i zbog toga ja nazivam te inicijatore i podržavatelje tog papanluka grupom.

Imam utisak da kada govorиш o razmišljanju i ponašanju u okviru nečije kulture da se to odnosi na nacionalni identitet.

Nacionalni identitet je samo jedna vrsta grupne svijesti. Navijačke strasti za neki klub ili državnu reprezentaciju u sportu ili kulturi, tumačenje istorije koju si učio i učiš, patriotizam i svi drugi oblici zajedničkog opredjeljivanja u odnosu na neku pojavu su posljedica grupne svijesti. Ako to opredjeljivanje nije prožeto suoštećanjem sa drugim grupama kroz

humanost, onda je to papansko ispoljavanje. Što se tiče osjećanja, doživljavanja i zvaničnog tumačenja nacionalnog identiteta svake grupe posebno, on se može uporediti sa poslovicom: Dobila koza dug rep, pa svu šumu umlatila. To u prevodu znači da se papanska grupna svijest tumači kroz pojam nacionalnog identiteta koji svojim ispoljavanjem uništava sve prirodne i društvene procese na ovim našim prostorima.

Vidiš mama, ti meni stalno govorиш da ne trebam nikoga optuživati, a papke optužuješ za ovo stanje u kojem se naši narodi nalaze.

U ovom razgovoru nema optuživanja. Pokušavam ti oslikati stvarnost izbjegavajući uobičajene šablone papanskog razmišljanja.

Kada bi papak bio sposoban da svoj papanluk ne pravda mržnjom ili gađenjem prema drugim narodima optužujući ih za svoje stanje u kojem se nalazi, našao bi načina da ispravi svoje vlastite nedostatke i problema ne bi bilo. Problem je što ne postoji način da se razmišljanje papka usmjeri prema njemu samom, a ne prema nekom trećem kojeg on neprekidno optužuje i s njime ratuje. Kada čovjek počne da istražuje tu svijest zaključanu u kontajneru grupne svijesti, dođe do zaključka da je to zaključavanje svijesti vršeno stalno, neprekidno, vješto, planski i istovremeno iz svih mogućih pravaca. Jedan mali dio toga je program i sadržaj istorije o kojoj već odavno pričamo. To sve što se dešava sa papanskom kontajniranom svijesću nije moglo nastati slučajno i spontano od nekog pojedinca ili grupe, jer u tom procesu učestvuju ljudi iz različitih grupa, različite inteligencije sa mnogo podudarnosti u negativnom smislu i cijelo vrijeme kroz istoriju. Sve je to jedna zajednička čorba koja se stoljećima kuha u jednom zajedničkom kazanu koji se naziva ljudska patnja. To stanje je dolazilo i neprekidno dolazi od neke nevjerojatno jake inteligencije koja se hrani i razvija tom ljudskom patnjom. To kuhanje čorbe zaustavlja društveni razvoj svih naroda koji se nalaze u tom kazanu. Mržnja, gađenje prema drugim narodima, ubijanja, silovanja protjerivanja sa tuđih ognjišta, pljačka i pravdanje toga je materijalni dokaz da je naša ukupna kolektivna svijest skupa sa kazanom izgubljena negdje u dalekoj prošlosti.

Član foruma

Pridružen/a: ned lip 18, 2006 3:19 am

Postovi: 130

3. Nesporazumi i sukobi kao program okupacije

U ovoj situaciji ne postoje krivci u našim narodima. Svi smo mi žrtve jedne strašne nemani koja nam je isprala mozak i uvalila tu papansku kulturu.

O kakvoj nemani pričaš?

O sili koju ja nazivam Gazda, a koja kontroliše cijelu našu civilizaciju kojoj mi pripadamo. To je sila mraka ili gospodar patnje.

Je li to Satana ili Lucifer?

Ne. To je sila koja kontroliše našu svijest i naš razum.

Da li to znači da taj Gazda upravlja našim ponašanjem kroz tu kontrolu naše svijesti?

Upravo tako. Mi smo kao lutke na koncu, a on lutkar u toj predstavi.

Djeluje mi nevjerovatno.

Djeluje ti nevjerovatno zato što tvoje znanje raspolaže pogrešnim pojmovima i pogrešnim informacijama koji čine Gazdu i njegove aktivnosti nevidljivima. Sva ova patnja koju preživljavamo ni jednim detaljem ne upućuje na pomisao o prisutvu strane sile koja upravlja tim procesima. Gazda se pobrinuo da u našu svijest uvede pojmove koji samo za njega imaju praktičan značaj, a nama donose patnju. Od tih pojmoveva je i stvoren ovaj papanluk o kojem pričam. U ovom istorijskom trenutku, centralno mjesto unutar tih gazdinskih gluposti je pojam **slobode**. Inače tih pojmoveva ima veoma mnogo. To je pojam koji praktično nema baš nikakvu pozitivnu funkciju. Stoljećima se priča o borbi za slobodu. I dok je fokus percepcije na tom pojmu, Gazda vodi glavnu igru ka stvaranju patnje. Naročit značaj u tome je odigrao socijalistički režim na našim prostorima koji je neprekidno kroz propagandu veličao partizaniju stvarajući mit o slobodi. Međutim, taj pojam slobode nam je dat na upotrebu da bi se međusobno ubijali i mrzili. Od kako postoji ova naša civilizacija, nikada ni jedno ljudsko biće nije imalo priliku da doživi pojam takve slobode. Sama civilizacija je u odnosu na ljudsku prirodu robijašnica. Već sam ti ranije dala primjer da čovjek od kako se rodi nije svoj, već postaje ono što drugi žele da on bude. I taj kulturni identitet nije u ljudskoj prirodi bića, već je nabačen na ljudsko biće kao srednjevjekovni oklop kojeg ono doživljava kao svoj um. Iz tog saznanja može se izvesti zaključak da slobodu **predstavljaju svjesno prihvaćena pravila razmišljanja i ponašanja koja ne ugrožavaju pozitivne procese razvoja civilizacije**. A to ponašanje zahtjeva jednu ljudsku osobinu koja se naziva **humanost, koja upravo nedostaje papcima**. Za takav pojam slobode već postoji izraz pod nazivom **demokratija**. Problem je što se u našoj istoriji praktična primjena demokratije mogla doživjeti samo u vrijeme turske i austro-ugarske vladavine i cijelo vrijeme je bila izložena napadima papanluka kroz razne oblike borbe za „slobodu“. Zato nam se i ne može zamjeriti na neznanju pravog smisla tog pojma. Mi ga zato i ne koristimo. Ovo što se trenutno prikazuje kao ugroženost i potreba borbe za slobodom je besmisleno bavljenje tim pojmom koji ljude održava u stoljetnoj patnji bez kraja. Da stvar bude još gora, ti ljudi koji ne znaju za pojam demokratije, prepustaju se svojim izabranim političarima da ih oni vode do „slobode“. Međutim, te političare bira Gazda posebnim metodama i postupcima. Uslov da bi neko bio uspješan političar, mora biti krajnje poslušan Gazdi, a to znači biti psihopata bez savjesti i duše. Ustvari, oni su ti glavni i direktni izvršioci patnje. Oni umotavaju svoje poslušnike u neostvarive zamisli slobode i pri tome optužuju druge za njihovu nemoguću realizaciju. Nasjedanje tim lažima dovode do nesporazuma i sukoba u kojima je svaka grupa u pravu iz percepcije tih pogrešnih zaključaka i svaka grupa traži rješenje na pogrešnim mjestima i pogrešnim postupcima. Rezultat toga je šizofrenija i sa njom sve posljedice koje sada u ovom istorijskom trenutku preživljavamo.

Koliko ja razumijem, svaki narod traži za sebe pravo da odlučuje i uređuje svoju državu onako kako njemu odgovara i da se u to uređenje niko sa strane ne petlja. Ne vidim u tom razmišljanju ništa pogrešno.

U tome i jeste problem. Ne vidiš pogrešno razmišljanje zato što ne primjećuješ razliku između **principa i konkretnog sadržaja**. Da li uočavaš razliku između „**traži pravo** da uređuje“, i pojma „**nastoji** da uređuje“?

Primjećujem razliku, ali u njoj ne vidim smisao.

Ne vidiš smisao zato što ti je Gazda sakrio konsuktivne pojmove za razmišljanje i uvalio ti nefunkcionalne, da kroz njih „**tražiš pravo**“,. Nesporazum između tebe i mene ili između grupe je u

tome što je Gazda preko svojih hajkača formirao pojam **traženja ili borbe** za pravo (na samostalno uređenje svog „naroda“). Ovaj pojam „narod“, je pod navodnicima zato što se grupa predstavlja narodom. To je prva obmana tih hajkača. Druga obmana je što su u fokus problema stavili **borbu za ostvarivanje prava** (na društveno uređenje svoje grupe). Intelektualnom kombinatorikom i lažima su stvorili kod svojih sljedbenika zaključak da im je **ugrožena sloboda kroz oduzimanje prava na samostalno uređenje unutar svog „naroda“**. Svo vrijeme ovih sukoba fokus tih hajkača je na toj **borbi**. Izraz **fokus** znači da kroz akcije u okviru te borbe za ostvarivanje prava (grupe na samostalno uređivanje društvenih odnosa unutar te grupe), **uopšte se ne razmišlja o društvenom uređenju te grupe**. Po logici koju su postavili ti hajkači prvo i prioritetno je izboriti se **za pravo** za samostalno društveno uređenje, **zatim preći na** kostruktivno uređivanje društvenih odnosa. Kombinatorikom smišljenih i dogovorenih akcija između vođa tih grupa u sukobu, to pravo se ne ostvaruje, sljedbenici se nerviraju, a svi zajednički pate.

Gdje ti u tome vidiš rješenje?

Ja ne govorim o rješenju, već o lažnim i nestvarnim pojmovima kojima se svijest grupe drži u hipnotisanom stanju. Ti hajkači ne rade na društvenom uređivanju svoje grupe, već su svu koncentraciju svojih sljedbenika usmjerili na borbu za ostvarivanje tog prava. Postoji i druga opcija, a to je **nastojanje** da se urede društveni odnosi unutar određene grupe. Međutim ta opcija vodi proces razmišljanja u konstruktivnom smjeru, i omogućava objektivno sagledavanje svih elemenata koji utiču na stvaranje tog uređenja. Tada slika tog problema o organizovanju društvenog života te grupe dobija sasvim drugi smisao od onog kojeg hajkači trenutno provode kroz traženje uzroka nemogućnosti ostvarivanja prava na samostalno uređivanje svog „naroda“. Analiza i rad kroz to nastojanje neizostavno dovode do zaključaka koji se ne uklapaju u koncept razaranja i patnje.

Započet će tu analizu od papanskog stava da sloboda nekog naroda zvanično kroz zakonsku regulativu (ustav i ostala akta) predstavlja ispoljavanje njegovih kulturnih, moralnih i vjerskih osobina. U tom slučaju kulturne moralne i vjerske osobine građana koji žive u toj grupi, a nemaju te osobine koje su zakonski verifikovane, formalno postoje kroz zakonsko priznavanje njihovog prava na ispoljavanje, a u praktičnom smislu ih isti taj zakon onemogućava. Jezik, pismo, običaji, kulturne i vjerske manifestacije tih grupa nisu ugrađene konkretno u zakonsku regulativu kao što je to slučaj sa osobinama dominantne grupe i kao takve ne obavezuju ni pojedince ni institucije da imaju razumjevanja prema tim nezvaničnim društvenim ispoljavanjima. Kod **nastojanja** da se urede društveni odnosi, taj se problem pojavljuje u nešto drugačijoj interpretaciji. Dolazi se do zaključka da razvoj civilizacije (konkretno, tehnologije, trgovine i saobraćaja) dovodi do sve većeg miješanja stanovništva različitih kultura i zato razmišljanje o ostvarivanju takve slobode, a posebno borba za nju je direktno u sukobu sa tim razvojem. Ako se razvojem civilizacije stvara sve bliža i jača međuljudska saradnja, onda je sasvim normalno u cilju razvoja te civilizacije prihvati te uslovljjenosti i u okviru njih stvarati društvene odnose. Pri tome nastaje zaključak da potreba da neki narod bude samo svoj, isključuje bilo kakvu mogućnost međugrupne saradnje sem sukoba. I to je jedan od razloga zašto papci ne prihvataju ovu drugu opciju **nastojanja**, već prihvataju **borbu** za svoja nacionalna prava. S jedne strane se pojavljuje civilizacijski pritisak zbližavanja različitih kultura, a s druge strane nevjerovatan papanski otpor. Konkretno se to vidi u bilo kakvom dogovaranju o zajedničkom životu. Svaka grupa predlaže u okviru svojih principa slobode one prijedloge koji su joj najpovoljniji ne obazirući se na interes drugih grupa. Pri tome svaki prijedlog neke druge grupe se u startu odbije jer to ugrožava vlastitu slobodu. To znači da između grupa ne postoji mogućnost dogovora, jer svaka grupa traži da se prihvate njihovi zahtjevi, uz izričito odbijanje prihvatanja tudihih zahtjeva. **Bilo kakav ustupak u tim dogovorima se tumači kao odstupanje od principa te slobode koju ta grupa zamišlja i želi da ostvari.** Sve se svodi na ultimatum pod izgovorom, „mi smo spremni i želimo da zajednički živimo, ali to drugi očito ne žele,,. Prevedeno na civilizacijski jezik ta „spremnost na zajednički život,, znači, „mi hoćemo da imamo vlast, a svi ostali će kroz tu vlast biti građani drugog reda,,. Obzirom da svaka grupa želi

vlast, a ne želi biti drugog reda, to praktično predstavlja nasilje koje i danas traje. Pojednostavljeno to znači, da svaka grupa zahtjeva da dominira i da vlada nad ostalim grupama. To je upravo ta **borbe za ostvarivanje prava** (grupe na samostalno uređivanje društvenih odnosa unutar te grupe). Ta borba se ne ispoljava komunikacijom, već nasiljem kroz papanluk koji je dodatno ukomponovan u međusobne čarke koje organizuju hajkači iz sukobljenih grupa. Zamisli da na jednom otvorenom prostoru koji se zove civilizacija hodaju naoružani ljudi koji se ne žele nikome skloniti s puta, jer je njihovo pravo na slobodu da se kreću slobodno. Šta se dešava ako u takvoj sredini nema razumnih bića koja će se u cilju izbjegavanja sukoba sklanjati s puta tim šizofreničarima. Zar to nije nasilje papanluka nad razumnim bićima? Ovaj primjer nije izmišljen. On je stvarnost u našem gradu. Papak koji hoda trotoarom ne pomiče svoje tijelo u mimoilaženju ako primjeti da mu u susret dolazi biće sa drugačijim osobinama ponašanja, u ovom slučaju drugačije obučen i sa drugačijim načinom hoda, pa prisiljava to biće da mu se ukloni s puta. Oni koji imaju ta neprijatna iskustva nose u platnenom cekeru koji visi o ruci ručni mlin za kafu.

Ja mislim da je to ponašanje zbog toga što narodi ne mogu da ostvare svoje pravo zbog mješanja stranih plaćenika i nepovjerenja među narodima.

Kažeš, „da ostvare svoje pravo,“ iz čega mogu zaključiti da ti narodi znaju šta hoće. To sa papanlukom nema veze. Kao prvo narod nema veze sa grupom papaka. Iz ove moje priče možeš zaključiti da papak zna samo šta neće, i to mu je predmet svađe i sukoba. Da zna šta hoće, vrlo jednostavno bi našao rješenje. A nepovjerenje je rezultat mržnje i gađenja prema drugim narodima iz čega je jasno da ne može očekivati bolju reakciju od one koju upućuje drugima. I zbog toga je ugrožen i sve optužuje.

Šta ima loše u tome što neko zna šta neće?

Za papka to nije loše, jer samo on odlučuje o uslovima bilo kakvog dogovaranja o zajedničkom životu. Međutim, za sredinu u kojoj se nalazi je problem. Uzmimo za primjer, da papak **ne želi** nikome da bude rob ili sluga. To je njegova osnova razmišljanja i svaki dogovor prolazi kroz takvo razmišljanje. To praktično znači ono slobodno hodanje gdje mu se moraju svi uklanjati s puta, jer on ne želi da mu bilo ko odlučuje kako i gdje će se on kretati. Već sam ti rekla da papak zauzima stav da su on i sva njegova ubjedjenja jedino vrijedna poštovanja, a sve ostalo ima manju vrijednost od toga. Čovjek koji neprekidno razmišlja o tome da ga neko ne prevari, jer mu time može oduzeti slobodu, nema mogućnost da razmišlja o konstruktivnim stvarima. Primjer takvog ponašanja i razmišljanja je bio prisutan na početku ovog papanskog rata kada je komšija ubio komšiju bez fizičkog razloga i povoda uz obrazloženje: „Ja znam da on mene mrzi, i onda je bolje da ja njega ubijem sada nego on mene sutra...“ Isto tako je bila prisutna parola: „Ne čuvaju se pragovi svojih kuća ispred svojih vrata, već ispred neprijateljevih...“ Papak zna da ne želi da živi sa komšijom u dobrom odnosima. Da to stvarno želi, sigurno bi to i ostvario. Da bi to „ne želim,“ opravdao, pravda stoljetnom nepravdom koju je svojim plemenskim razmišljanjem cijelo vrijeme kroz istoriju sam sebi pravio. Time on sakriva svu svoju naivnost i neznanje kojim ponizno uslužuje Gazdu svojom i tuđom patnjom.

Šta ti to znači u ovom navedenom primjeru naivnost i neznanje?

Papak ne zna da je kolektivna svijest kojom prikazuje svoj grupni identitet najponiznije služenje ili robovanje nečijim idejama. Da su te ideje **dobronamjerne**, sve bi se u pozitivnom smislu uklapalo u društvene i prirodne procese, i taj narod ne bi imao problema. Obzirom da takva svijest kroz tu grupnu svijest ima prisutnu istorijsku patnju, može se zaključiti da sa tom grupnom svijesti nešto nije u redu. Naivnost je u tome što papak ne preispituje ta zajednička pravila razmišljanja i ponašanja kojima preživljava tu stoljetnu nepravdu, već ih pravda stoljetnim neprijateljima kroz

osjećaj ugroženosti. Jednostavno, naivno vjeruje lažima koje mu servira Gazda preko svojih špijuna i hajkača. Apsurd je u tome što se takav čovjek bori za kolektivnu slobodu kroz robovanje najvećim grupnim lažima, i istovremeno kao pojedinac pati.

Pa kakva bi to mogla biti druga sloboda, nego grupna.

U tome i jeste problem. Bez obzira o kakvoj grupnoj slobodi papak razmišlja, on u njoj ne može biti zadovoljan, jer nije sposoban prihvatićti civilizacijska pravila ponašanja i razmišljanja koja određuju tu navodnu slobodu. Pravilo je da papak osim kolektivnog ponosa nosi i svoj lični ponos, zamišljajući sebe kao „ibermenš“, biće uz osjećaj da je on centar univerzuma. On to objašnjava kroz univerzalnost svoje kulture, kojoj pripada. Onog momenta kada se pokuša formirati neka nova kolektivna vlast u smislu stvaranja te navodne slobode, papak ima problem prihvatićti ta nova kolektivna pravila, jer ona nisu u njegovoj osobini razmišljanja i ponašanja. Zato papci u mješanim kulturama optužuju neistomišljenike da im ugrožavaju njihovu slobodu izbjegavajući da se susretu sa unutrašnjim neznanjem koje ih spriječava da prihvate savremenija pravila koja određuju odnose unutar demokratije. Nesvesno se odriču boljeg i ugodnijeg života. Taj problem papci pokušavaju riješiti „fildžan državama“, u kojima je jednoobrazna kolektivna svijest osnovni okvir razmišljanja. Taj šablonizam razmišljanja otvara sve mogućnosti manipulacije u smislu psihopatskih i pljačkaških apetita njihovih vođa. Radilo se, a i sada se to radi, da političari u tim „državama“, zabavljuju svoj „narod“, lažnim pričama, aferama, režiranim ispadima, i drže im pažnju podalje od stvarnih poslova kojima se bave. Stiče se utisak da oni tim programom rade mnogo i da za taj posao trebaju biti i pristojno nagrađeni. Osim popularnosti koju stiču kroz te gluposti, oni su kroz plačku preko papira glavnii izazivači socijalne nejednakosti.

Po tebi ispada da ne postoji poštano rukovodstvo u bilo kojoj državi u svijetu.

Da, nažalost tako je. Sve je pod kontrolom Gazde.

Znači li to, da i demokratija nije sloboda?

Da. Već sam ti rekla da demokratija predstavlja svjesno prihvaćena pravila razmišljanja i ponašanja koja ne ugrožavaju prirodne procese razvoja civilizacije. To znači da se pojedinac mora odreći nekih svojih ubjedenja, stavova i navika da bi služio cjelini u kojoj živi. Papansko razmišljanje je direktno u sukobu sa tim zahtjevom. Zbog toga i nastaju „fildžan države“, da bi što manja grupa imala u svom sastavu veći procenat istomišljenika. Pri tome se potpuno zanemaruju ekonomski i droge društvene usloviljenosti koje opet traže određeni način razmišljanja i ponašanja kojeg papci namjerno ili nesvesno izbjegavaju. Jednostavno je nemoguće uspostaviti bilo kakvu ekonomsku ili neku drugu saradnju sa sredinama u kojima ne postoji isto papansko razmišljanje. Kako će neko imati ekonomsku saradnju sa nekom grupom koju istovremeno ponižava, vrijeda, optužuje? Jedini način je nadmudrivanje u pljačkaškom stilu koje je trenutno prisutno u našoj stvarnosti.

A šta ako se te grupe povežu ili pripoe matičnim zemljama?

Trenutno i u tim, nazovimo ih, matičnim zemljama kroz propagandu vladaju nametnuta papanska pravila razmišljanja i ponašanja. To sve ne mijenja stanje odnosa papanske kulture i pozitivnih procesa razvoja društva. Ekonomskim vezivanjem ili pripajanjem nekoj navodnoj matičnoj zemlji se ne bi riješio problem istorijske nepravde, već bi nezadovoljstvo kroz papanluk još više naraslo zbog psihopatskih osobina vođa u svim okolnostima. Osim toga, vodeće strukture vlasti u tim grupama imaju već oprobani i provjereni uzrečici: Bolje je biti predsjednik „fildžan države“, nego neki ministar u matičnoj zemlji. U tim uslovima je jednostavnije krasti i pljačkati svoj narod. S druge strane, papak želi da dominira u svakom pogledu, a istovremeno ne želi biti žrtva dominacije ni u jednom pogledu. U jednokulturnoj državi je to takođe neostvarivo, jer to znači da papak treba

da dominira nad ne-papcima, što stvara kulturne i socijalne nesuglasice. To se već uveliko ispoljava ne samo u „fildžan državama„, već i u matičnim jednokulturalnim državama.

Spominješ Gazdu kao okupatora. Možeš li konkretnim primjerom to objasniti.

Već sam ti kazala da Gazda nije direktni okupator, već biće koje se hrani ljudskom patnjom i svojim angažovanjem i organizacijom neprekidno proširuje taj svoj jelovnik. Direktni okupator su njegove sluge, inače domaći političari. Oni vrše okupaciju koja je izvan do sada poznatih osobina ponašanja okupatora. Konkretno sam ti opisala parolu o **borbi za svoja nacionalna prava** koja nema bilo kakvu praktičnu funkciju sem nasilja i patnje. Drugim riječima to znači da se okupacija naših prostora ostvaruje postepeno, planski, sveobuhvatno, i što je najvažnije, po strogo utvrđenom programu. Smisao je napraviti takvo stanje haosa i patnje na našim prostorima da ljudi prihvate sve uslove okupacije u formi prijedloga navodnog uspostavljanja boljih uslova života. To se radi neprimjetno kroz ucjenjivanje o ulasku u više društvene integracije. Problem je što naš balkanski plemenski mentalitet ne želi da dobrovoljno prihvati opšta civilizacijska pravila preko kojih gazdini špijuni kroz ekonomsku globalizaciju ostvaruju okupaciju u ostalim civilizacijskim naprednjim sredinama. Ta društvena zaostalost ima za posljedicu i siromaštvo u širem smislu tako da ekonomski pritisci kojima bi se, kao u razvijenim zemljama, ta okupacija mogla ostvariti nisu u dovoljnoj mjeri efikasni. Zato je prisutna opcija nasilja, mržnje i patnje koja će naše narode prisiliti da prihvate društveno i državno uređenje kroz primitivne uslove koji odgovaraju Gazdi.

Koji je smisao takve okupacije?

Kroz tu patnju, Gazda preko svojih portala koje ja nazivam gazdanim sinovima ostvaruje cilj stvaranja najprimitivnijeg robovlasičkog sistema na cijeloj Planeti prilagođenog ovim sadašnjim civilazacijskim uslovima. U tom sistemu neće postojati sloboda razmišljanja, govora i ponašanja. Fizičko izrabljivanje kroz rad i sve vrste sadističkog iživljavanja kroz organizaciju vlasti i apsolutnu kontrolu ponašanja svake ljudske jedinke bi trebao stvoriti neuporedivo gore stanje od poznatog robovlasičkog sistema u istoriji. Čipovanje pasa je već postalo zakonska obaveza u skoro svim evropskim zemljama. Biometrijski pasoši, elektronske lične karte i slijedeći korak čipovanje ljudi su takođe već stvarnost. Tome treba dodati i potpunu kontrolu kretanja preko optičkog satelitskog sistema koji je prevaziđena verzija GPS mikrotalasnog satelitskog kontrolnog sistema. To se već uveliko vidi po novim uvedenim zakonima u SAD-u. Takođe se vide i načini na koje se ostvaruje taj cilj. To su zakoni koji navodno trebaju da zaštite svoj narod od terorizma. Ovaj pojam „trebaju da zaštite svoj narod“, je u našem papanluku veoma popularan i predstavlja jezgro sadržaja oko kojeg se odvija ova bosanskohercegovačka drama. I tako papak vidi način uvođenja robovlasičkog sistema u Americi, ali ne može da primjeti da ga istim metodama uvlače u robstvo lokalni gazdini sinovi koji sproveđe tu navodnu zaštitu svog naroda. Tužno i žalosno je vidjeti te fanatike koji svjesno idu na onu stranu broda koji tone. Ove ucjene ili bolje rečeno uslovi oko ulaska u Evropsku uniju i istovremeno potpirivanje mržnje kroz tolerisanje razarajućeg djelovanja formiranih grupa koje su te iste međunarodne organizacije zvanično osnovale i priznale Dejtonskim sporazumom, predstavljaju trenutno gazzino djelovanje.

Ranije si mi govorila da osvajač kada osvaja neku teritoriju ne provodi nasilje, a sada govorиш o robovlasičkom sistemu u kojem će biti uništeno ljudsko i civilizacijsko dostojanstvo. Je li to u kontradikciji?

Zaboravio si u ovoj primjedbi napomenuti da sam kazala da osvajač ne unosi direktno nasilje, već preko svojih špijuna zavađa narode međusobno da bi spriječio mogućnost organizovane odbrane, i onda na tu patnju dolazi kao „spasilac“. Takođe si zaboravio uzeti u obzir moju napomenu da osvajač prije početka osvajanja neke teritorije prvo napravi ogromne detaljne pripreme da sa što manje gubitaka ostvari što veći efekat zacrtanog cilja. U tu strategiju okupacije posebno mjesto ima

manipulacija ljudske svijesti. I tu se narod nalazi na ispitu mudrosti. Po istoriskoj nepravdi kako ju papci tumače, i gledajući sadašnju stvarnost, može se zaključiti da naši narodi ne raspolažu baš naročitom inteligencijom. Ono što nisam imala priliku kazati je da osvajač svoju strategiju osvajanja prilagođava intelektualnim mogućnostima naroda kojeg pokorava. Ova patnja kroz primitivno ponašanje gadnih sinova, a za nas vođa grupa i političara, pokazuje na kojem se trenutnom intelektualnom nivou nalaze naši narodi. Na taj nivo su dovedeni kroz manipulaciju grupne svijesti. Dala sam ti samo jedan primjer te manipulacije, a ima ih još. Treba dodati da je u sadašnjem istorijskom trenutku intelektualna psihologija koju koriste gazdine tajne službe u tolikoj prednosti u odnosu na prosječan ljudski um da gazdine sinove čini nedodirljivim. Kontradikciju koju spominješ o različitim ciljevima prijašnjih okupatora i Gazde je u stvaranju novih i drugaćijih životnih uslova. U istoriji je cilj osvajača bio stvaranje dugoročnog profita kroz organizaciju vlasti i manipulaciju. I sada je taj cilj prisutan, i to kroz opciju najnehumanijeg psihofizičkog iscrpljivanja čovjeka pri čemu bi se spontano stvorila selekcija kvaliteta robova kroz zakon održavanja fizički jačeg kao u koncu logorima. Ono što čini ogromnu razliku između prijašnjeg osvajača i osvajača u ovim trenutnim uslovima je indirektno prisustvo stranih trupa na oslojenoj teritoriji kao što je ulazak u NATO savez. Tu okupaciju rade domaći gazdini sinovi kroz program koji trenutno dominira ne samo u našoj Republici već u širem regionu. Kontrola kretanja, razmišljanja i ponašanja su trenutno najjače izraženi kroz grupne papanske svijesti, koje psihopate ne samo da drže pod kontrolom, već ih neprekidno pojačavaju. Trenutno su organizacija vlasti preko Međunarodnog monetarnog fonda kroz ekonomске ucjene i manipulacija preko potpune kontrole sredstava informisanja generalno na cijeloj Planeti već uspostavljeni. Vlasnici skoro cijelog svjetskog kapitala su 12+ psihopata besprijekorno pokornih Gazdi koji ih snabdjeva ekstremno negativnom mudrošću u smislu fizičkog pokoravanja čovječanstva sredstvima manipulacije. Iz ovoga nije teško zaključiti, da iznad prohtjeva te božanske klase vladara koji već sada imaju sve, stoje još i psihopatske potrebe mučenja, koja su potrebna Gazdi kao hrana.

4. Neprekidna akcija i dominacija gazdinih sinova

Koristiš naziv gazdini sinovi. Zašto baš „sinovi,,?

Prije par godina objavljena je knjiga „Udbini sinovi,, u kojoj se daju podaci djelovanja službe za zaštitu državnog sistema u bivšoj SFRJ pod nazivom UDB-a (Unutrašnja državna bezbjednost). Osim sagledavanja načina vrbovanja potkazivača („šmekera,,), ili kako ih autor knjige naziva „ubdinih sinova,, objavljeni su i spiskovi tih potkazivača sa ličnim podacima iz većih gradova BiH. Normalno je da u toj knjizi čitaoci traže u tim spiskovima nekog poznatog. Ako se savlada ta vrsta znatiželje, pojave se informacije koje sigurno nisu bile pripremljene i namjeravane objaviti. Prva informacija proizilazi iz pitanja: Zašto su od svih bivših republika SFRJ objavljeni spiskovi samo iz BiH? Postoji mnogo odgovora, ali oni predstavljaju pretpostavke na osnovu utiska. Jedino je moguće osjetiti uticaj gazdinih sinova koji su osim stvaranja opštег nepovjerenja i frustracija u BiH, pokušali prikazati državne sisteme u drugim republikama kao naprednije humanije i demokratičnije. Taj osjećaj je iritiran spoznajom da se informacije o potkazivačima odnose samo na BiH. Narodnim jezikom se taj osjećaj prevodi u pitanje: Zašto mesti ispred tuđih vrata kada sigurno ima dosta smeća i pred vlastitim? To pitanje povlači takođe mnogo odgovora, koji se mogu postaviti pod jedan zajednički imenitelj, a to je prisustvo i uticaj tajnih službi ili bolje rečeno gazdinih sinova pojedinih republika na teritoriji BiH.

Treća informacija koja se može izvući iz teksta knjige je cilj, način i organizacija djelovanja tih državnih službi. Navodni cilj zaštite državnog sistema je bio do nevjerovatnih detalja organizovan, tako da se sa pravom može govoriti o potpunoj kontroli svih građana. Praktično to znači da nije postojala ni jedna grupica ljudi koja se preko „ubdinih sinova,, i drugim metodama nije pratila. Dovoljno je bilo da se troje istih ljudi sastanu zajedno dva puta, već je treći put bilo organizovano praćenje. Nije postojalo ni jedno udruženje, organizacija, školski razredi sa punoljetnim učenicima,

vojna jedinica, državna služba, bolesnička bolnička soba, starački dom itd koji nisu bili praćeni. „Udbini sinovi,“ nisu bili samo potkazivači, već i provokatori i što je najznačajnije, organizatori djelovanja unutar određenih grupa prema programu i cilju kojeg je postavio Gazda posredstvom UDB-e. Članovi tih grupa nisu uopšte bili svjesni programa i manipulacije kojim su bili vođeni do nekog cilja kojeg je zacrtala ta služba. Ova nesvjesnost izvršavanja određenih ciljeva je trenutno glavno sredstvo preko kojeg Gazda ostvaruje svoj cilj porobljavanja ljudske populacije u svijetu. Uzmi za primjer terorizam i terorističke organizacije. Terorističkim organizacijama rukovode svjesni i odgovorni ljudi prema Gazdi. Slijepo praćenje i izvršavanje njihovih terorističkih ideja provode naivni fanatici pod uticajem psihološkog sljepila na isti način na koji se naši papci bore za svoja nacionalna prava.

Osim toga, prislушкиvanje telefona je u bivšoj SFRJ već onda bilo vješto organizvano. Danas u cijelom svijetu to rade kompjuteri koji prate svaki razgovor, i ako se u tom razgovoru pojave neke riječi koje su za praćenje značajne, automacki se snima taj razgovor sa svim potrebnim podacima o tom razgovoru.

Na osnovu čega si to zaključila?

Između ostalog i na osnovu knjige **Državna tajna** koju je napisao Semir Halilović u kojoj je kompletan sadržaj baziran na prislушкиvanju i praćenju, za tu situaciju važnih ličnosti. Ako je u ratnoj BiH bez osnovnih životnih uslova bilo organizovano praćenje i prislушкиvanje svih odgovornih u državnim službama, onda je besmisleno razmišljati o organizaciji prislушкиvanja u normalnim uslovima.

Zašto se onda raspala SFRJ, ako je imala takvu kontrolu građana?

Pitanje je jednostavno, ali je odgovor komplikovan. Može se jednostavno, ali nepotpuno reći, da su sva ta dešavanja bila realizacija gazdinog programa. Sa stvaranjem i organizacijom FNRJ, a kasnije preinačenjem u SFRJ, organizovano i planski je vođeno stvaranje ovog haosa kojeg mi preživljavamo. Raspad SFRJ je učinio Gazda preko svojih sinova, a UDB-a nije provodila zaštitu tadašnjeg državnog sistema, već provodila gazdin plan. Pričati o funkcionisanju SFRJ kao države kroz gole istorijske istine je veoma upitno. Montirani sudski procesi „nacionalistima,“ su samo neki elementi tog zacrtanog cilja.

Imam utisak da namjerno izbjegavaš dati konkretne primjere djelovanja gazdinih sinova na našim prostorima.

Ne da izbjegavam, već nisam u mogućnosti sveobuhvatno objasniti način njihovog djelovanja. Za našu normalnu ljudsku i civilizacijsku svijest je njihov način djelovanja potpuno nerazumljiv, a samim tim i nevidljiv. Svaki konkretni ukaz na njihovo ponašanje je našim načinom razmišljanja diskutabilan, a tu diskutabilnost je stvorio upravo Gazda kao zaštitni sistem koji ga čini nevidljivim. Da bi se došlo do nekog razumjevanja, potrebno je eliminisati tu diskutabilnost.

Da li to znači da ti meni želiš pričati priču koju ja trebam da prihvatom kao istinu bez da provjeravam tu istinitost?

Ne. Problem je u načinu posmatranja neke pojave, koji ne dozvoljava istovremeno sagledavanje i drugih elemenata koji se ispoljavaju u toj pojavi. Mislim da je to osnovni uzrok zombificiranog ponašanja u prijašnjim i sadašnjim uslovima društvenih kriza na našim i tuđim prostorima.

Želiš da kažeš da Gazda razmišlja drugačije od nas.

Ne samo da razmišlja drugačije, već drugačije i djeluje. Ljudska svijest i način razmišljanja u

odnosu na Gazdine sposobnosti su hendikepirani, ili bolje rečeno, nepotpuni. Jednostavnije rečeno, ljudska svijest nije dorasla tom djelovanju.

Nesavršenost se ispoljava kroz jednolinijsku percepciju koja je zasnovana na logičkom povezivanju uzroka i posljedice. Ako to ne funkcioniše, onda čovjek kaže: Ne razumijem. **Zato Gazda to svoje manipulativno djelovanje preko svojih sinova vodi tako da svaka njegova informacija sadrži potpunu logičku popunjenošć koju žrtave te prevare kroz jasnu razumljivost doživljavaju kao potpunu istinu.** Kada se čovjek uspije izvući iz te grupne nepotpune svijesti može da uoči vulgarnost i intelektualni primitivizam u tim „istinama“, na osnovu kojih te grupe razmišljaju i djeluju.

To gazdino ispoljavanje kroz logičku liniju percepciju je samo sredstvo njegove manipulacije, a stvarno ostvarivanje njegovih planova se odvija u „mreži“.

To u prevodu znači, da bi ljudska svijest mogla da prati tu mrežu, morala bi biti sposobna da istovremeno prati više logičkih nizova, ili drugačije rečeno, da istovremeno razmišlja o više stvari.

To nije komplikovano. Ja to mogu.

Sine moj, vidim da si glup pa ti na to neću dati komentar.

Ali mama, šta ti to znači „glup,,?

Znači izražavanje kroz mrežu, ili kako ja to drugačije nazivam višezačno ispoljavanje. Kao prvo, tu moju primjedbu nisi prihvatio sveobuhvatno kao što si se pohvalio da ti to umiješ. Drugo, dok si postavljaš to pitanje bio si vezan **kroz samo jednu liniju traženja uzroka mojoj reakciji** kroz osjećaj vrijeđanja. Treće, **nisi bio svjestan da je moj komentar bila provokacija koja te vezala za unaprijed pripremljenu reakciju koja je predstavljala tvoje pitanje.** Tri stvari sam ti objasnila samo jednim komentarom. Da posjeduješ sposobnost sveobuhvatne percepcije istog trena dok si slušao moj komentar sve bi ti to bilo jasno i pregledno.

I da nastavim. U toj gazdinoj mreži djelovanja, ljudska svijest vidi samo pojedinačne elemente u formi logičkih nizova, i pri tome nije sposobna te elemente povezati sa drugima koje ne vidi. Na taj način se vide samo neki efekti takvog djelovanja ili se najčešće, uopšte ne vide. Alegorički se taj odnos percepcije može uporediti sa posmatranjem šahovske partije jednog velemajstora i jednog početnika. Dok velemajstor na šahovskoj tabli vidi istovremeno cijelkupno stanje odnosa figura, dotle početnik za svaku figuru traži logički niz po kojem bi tu figuru upotrebio, i dok razmišlja o toj figuri nije sposoban pratiti odnose drugih figura.

Ta osobina jednolinijske percepcije omogućava Gazdi da preko sinova izvodi manipulaciju kroz podmetnute lažne pojmove, uzroke i posljedice. Konkretno je to ponašanje papaka koje je velikim dijelom posljedica one istorije koja im je uprogramirana u svijest. Smisao manipulacije je da se kroz programske režirane sadržaje iznudi kod papaka odgovarajuće nesvesno negativno reagovanje slično onom tvom iznuđenom pitanju.

U vezi toga ima jedan životni detalj. Onaj naš mesar Capo uvijek se hvali kako on kolje kokoši. Kaže: Ne treba kokoš ganjati po dvorištu i bašti da bi je uhvatili. Dovoljno je deset zrna kukuruza poredati u liniju tako da se deveto nalazi ispred panja, a deseto na panju. I onda cap, i posao je završen.

Cijelokupna BiH drama se odvija po tom Capinom receptu. Razlika između Cape i Gazde je u tome što Gazda ne drži sjekiru u ruci, već plastičnu bananu okačenu na kanap. Skretanjem pažnje na tu bananu i neprekidnim izdizanjem pomoću svojih sinova ta banana je nedostupna njenim skakačima.

To skakanje za bananom ljudska svijest doživljava kao koristan rad koji u pozadini sadrži patnju, jer je skakanje za bananom naporno.

Šta ti znači banana u toj priči?

Ja nisam spomenula samo bananu, već plastičnu bananu. Banana je za određene vrste u prirodi veoma značajna poslastica koja često podstiče na nekontrolisano ponašanje u pokušaju da se do nje dođe. Od mnogih simbola koje ona predstavlja, za nas je interesantna **sloboda** za koju se pojedinci ili grupe neprekidno bore kroz istoriju. I poslije upornih pokušaja, kada misle da su postigli slobodu, nastaju negativne posljedice kao povratni udar manipulacije kroz koju su osjećali ili bolje rečeno mislili da žive u slobodi, a u stvari samo su lizali tu plastičnu bananu. I tako se skakanje za babanom kroz istoriju neprekidno ponavlja.

Zašto baš plastična?

Zato što predstavlja pojmove koji su praktično neostvarivi, kao što je grupna sloboda koja ne postoji. Prava istinska sloboda je duboka intimna svjesnost svakog ljudskog bića koja ga čini nedodirljivim na vanjske uticaje. Iskustvo kroz istoriju je pokazalo da grupna sloboda predstavlja najprimitivnije služenje gazdanim psihopatskim namjerama.

S jedne srane govoriš o svjesnom prihvatanju zajedničkih pravila u demokratiji, a sa druge govoriš o nedodirljivosti sa vanjskim uticajima. Je li to u kontradikciji.

Ne. Svjesnost o kojoj pričam ne dozvoljava ljudskom biću da nesvjesno prihvata pravila grupe, a naročito negativna pravila koja su u suprotnosti sa humanim odnosima u prirodi. To drugim riječima znači, da ta svjesnost ne dozvoljava manipulacije koje izazivaju patnju. U tom smislu je takav čovjek slobodan jer ne samo da ne prihvata negativna opredjeljenja, već daje i doprinos razvoju civilizacije kroz pravila prihvatljiva za sve, a koja se u idealnim uslovima mogu nazvati istinska demokratija.

Ovo što ti opisuješ kao djelovanje gazdinih sinova piše i u našoj literaturi, samo se na drugi način opisuje to stanje.

Da, tačno je da postoje knjige i članci na našem jeziku o svjetskoj zavjeri. Međutim, ta literatura je napisana po gazdinom programu.

Da li to znači da su pisci te literature pod kontrolom Gazde?

Da.

Možeš li to objasniti.

Ti pisci pišu o svjetskoj zavjeri na osnovu tajnih dokumenata sa kojih je skinuta obaveza tajnosti. Besmisleno je raspravljati o takvim dokumentima, jer intelektualna naobrazba tajnih službi i inteligencija kojom se višezačno ispoljavaju je neuporedivo ispred i najobrazovanijih i najinteligentnijih korisnika tih objavljenih dokumenata. Jednostavnije se može kazati da ti dokumenti predstavljaju način obmanjivanja stvarnosti u kojoj živimo. Svaki takav dokumenat ili podatak je vješto pripremljen materijal za ostvarivanje ne samo jednog, već više ciljeva. Njihovim korištenjem i tumačenjem se kroz mentalnu manipulaciju ostvaruju ti ciljevi. Tim „tajnim dokumentima“, se iznuđuju razmišljanja i reakcije slične onoj twojoj reakciji. Osnovni smisao tih iznuđenih nekontrolisanih reakcija je skretanje pažnje sa konkretnog djelovanja njegovih sinova na našim prostorima, na sadržaje, na koje mi ne možemo uticati.

Na koji način se ispoljavaju te nekontrolisane reakcije?

Konkretno se može kazati da se u tim informacijama o svjetskoj zavjeri sakrivaju podaci o postojanju gazdinskih sinova, njihovoj ulozi, načinu djelovanja i posljedice tih aktivnosti. Još konkretnije, optužuju se Iluminati, Masoni, Vlada u sjeni, Komitet300, Amerika i pojedinci iz tih institucija da vrše nasilno pokoravanje čovječanstva. U tom izlaganju se Amerika tumači kao glavni izvršilac tih ciljeva kroz nasilje koje provodi u svijetu. Sva ta priča bi imala smisao kada bi postojao način fizičkog suprotstavljanja tim negativnim silama. Ja ih nazivam 12+ nedodirljivih, i ta priča o njima ima isti efekat kao kada pas laje na nekog koga ne poznaje. Druga obmanjujuća stvar je propagandno djelovanje kroz stav da se „širenjem istine“, o svjetskoj zavjeri može stvoriti kritična masa svjesnih ljudi koji bi se svojom masovnošću suprotstavili tim moćnicima. Komunistički pokret je bio gazdin eksperimenat u tom smislu, jer je ideja o humanijim odnosima začeta među dobrim ljudima. I dok je već postojala samo ta ideja, on je preuzeo sve komande i tu ideju u praksi pretvorio u vlastitu suprotnost. Iz ovoga se može izvesti zaključak da ideja o stvaranju kritične mase svjesnih ljudi je vješto podmetnuta kako bi se pod kontrolom držali nezadovoljnici i s njima manipulisalo. Treća stvar je mentalna manipulacija čovječanstva kroz lažne pojmove, lažne civilizacijske vrijednosti i njihove odnose. Sva ova dosadašnja priča s tobom je posvećena ovom mentalnom programiranju. Pisci tih knjiga uopšte nisu svjesni te činjenice i kao žrtve te programiranosti ispoljili su ponašanje koje nema svoje opravdanje ako se posmatra iz perspektive humanosti. Drugačije rečeno, u njihovim tekstovima se ispoljavaju lokalne grupne svijesti koje određuju ponašanje papaka. Ovo ističem zato što je tema svjetske zavjere i Amerike kao njenog izvršioca opšti i sveobuhvatan predmet posmatranja, a to zahtjeva univerzalnan pristup tumačenja prihvataljiv za svakog čovjeka, a ne samo za određenu grupu. Na primjer, nedavno je objavljena kolumna o svjetskoj zavjeri u jednom dnevnom listu našeg jezičkog područja razumljivosti. U njoj se po već utvrđenom nacionalističkom programu optužuje jedan od gazdinskih poslanika (**međunarodni predstavnik**) za urotu protiv „mog“, naroda u smislu:

„Napravio je sve da pomogne Miloševiću i JNA da pokore Hrvatsku i Hrvate u cijelosti,,.

Ovo dijagnosticiranje direktno odvraća pažnju sa univerzalnog sistema porobljavanja cijelog čovječanstva u kojem porobljavanje provode lokalni gazdini sinovi **na domaćem terenu i upravo u tom svom narodu**. Takve izjave su konkretno djelovanje po gazdinom programu, jer su **svi pojedinci i svi narodi jednako ugroženi kroz isti cilj, ali sa različitim tretmanom manipulacije prilagođenog njihovom mentalitetu**. Konkretno, to znači da neka grupa koja sebe naziva narod, nije ugrožena od druge grupe koju naziva narodom, već su sve grupe jednako ugrožene od Gazde zbog međusobnog nepovjerenja i sukoba. Tim pričama koje sakrivaju pravi smisao međusobnih sukoba odvlači se pažnja od stvarnih aktivnosti kojima se bave njihove vođe. U tom kontekstu, pričati o pokoravanju „svog“, naroda predstavlja psihopatsku parolu kojom se iritira opšta ugroženost od nekog nedokućivog međunarodnog autoriteta.

Imaš li neki konkretan primjer djelovanja gazdinskih sinova sa naših prostora kojima se sakriva smisao tog porobljavanja?

Gledaš li ti ponekad u nebo?

Ne, a zašto bih gledao?

Da vidiš kako nas zaprašuju iz aviona kao što se zaprašuju komarci.

To prvi put čujem.

A od koga bi trebao čuti?

Iz novina ili sa televizije.

I zato se čudiš? Buni te to što televizija ili novine nisu objavile takvu vijest.

Mislim da je avionsko zaprašivanje toliko uočljivo, da je skoro nemoguće tako nešto sakriti.

Vidiš sine moj, majstori manupalicije ti mogu i slona šetati ispred nosa, i da se ti kuneš da nikada slona nisi vidio u svom životu.

Kako to mogu?

Jednostavno. Ne objave to u novinama i na televiziji, a ti si već programiran da znaš, da sve ono što nije objavljen preko novina ili televizije ne postoji.

Mislim da je zaprašivanje konkretna stvar i moralo bi biti primjećeno.

I šetanje slona ispred nosa je konkretna stvar, a ti ga ipak ne vidiš... Mlazni motori pri radu ispuštaju sagorjele plinove i oni na velikim visinama zbog niske temperature i niskog vazdušnog pritiska dobijaju izgled vodene pare koju mi vidimo da izlazi iz mlaznica aviona. U tom saznanju je ispuštena informacija da takvi tragovi nestaju za izvjesno vrijeme ali sigurno **ne ostaju trajno na nebu i ne stvaraju izmaglicu i oblake**. U ovim uslovima zaprašivanja, najčešće se nebo išara sa više unakrsnih pruga koje uz širenje umnožavaju gasnu i vodenu paru pretvarajući ju u dimnu sivkastu zavjesu koja pokrije cijelo nebo iznad tog opodručja.

Postoje foto i video snimci tih operacija, ali gazdini sinovi drže pod kontrolom sredstva informisanja i ti si ubjeden da to ne postoji, jer nije zvanično objavljen.

Mislim da je to zato što je naučno teško tako nešto dokazati.

Nije u pitanju dokazivanje te pojave, već u njenoj neobičnosti. Osnovni cilj informativne djelatnosti je da takve i slične neobičnosti objavi. Nažalost, objavljaju se svakakve informacije, ali o toj pojavi nema ni jednog objavljenog detalja. Objavljivanje takve informacije bi lančano dovelo do angažovanja odgovarajućih državnih službi koje brinu o zdravlju ljudi. Time bi se pojavila odgovornost odgovarajućih državnih službi da tu pojavu provjere i ispitaju. U takvim uslovima, pojavljuju se individualna pitanja u parlamentima i na osnovu njih stižu i zvanični odgovori od vlade. Jedan isječak takvog odgovora ču da ti citiram:

....

Citat:

...U ovom trenutku ne može se ni potvrditi niti negirati moguće tragove chemtrailsa u zračnom prostoru Republike ....., s obzirom na to da ne postoje pouzdane informacije o njihovojo pojavi. Naime, kada bi postojao konkretni dokaz da je u zračnom prostoru Republike ..... uočena pojava chemtrailsa, vrlo lako bi se utvrdilo koji avion je što ispuštao i u koju svrhu, a moglo bi se i poduzeti mjere da se u budućnosti zabrani prelet takvih zrakoplova. U tom smislu svaka dojava o pojavi chemtrailsa treba biti dokumentirana datumom, tačnim vremenom i lokacijom uočenog traga kako bi se prema planovima letenja ustanovalo koji i čiji avion je ostavljao tragove na nebu. Bez ovakvih konkrenih podataka i dokaza o pojavi chemtrailsa ne može se ni proučavati njihov utjecaj na zdravlje i život građana Republike ...

Kompletno obrazloženje zajedno sa ovim isječkom je logički potpuno i jasno. Oni koji znaju za

zaprašivanje iz aviona osjete u toj logičnosti prevaru, ali nisu u mogućnosti definisati tu prevaru, jer nemaju odgovarajuće pojmove koji opisuju i utvrđuju to gazzino ispoljavanje. Još jednom ću da ti ponovim maloprijašnju konstataciju da Gazda to svoje manipulativno djelovanje preko svojih sinova vodi tako da svaka njegova prevara kroz informaciju sadrži potpunu logičku popunjenoš koju žrtave te prevare kroz jasnu razumljivost doživljavaju kao istinu. Konkretni primjer ove konstatacije možeš uočiti na tom istom tekstu u kojem sam zamjenila operativne pojmove, a koji pojednostavljaju interpretaciju orginalnog citata.

Citat:

...U ovom trenutku ne može se ni potvrditi niti negirati moguće pojave noćnih trka motornih vozila na ulicama našeg grada, s obzirom na to da ne postoje pouzdane informacije o njihovojo pojavi. Naime, kada bi postojao konkretni dokaz da je u našem gradu uočena pojava trka, vrlo lako bi se utvrdilo koji se automobil trkao i u koju svrhu, a mogle bi se i poduzeti mjere da se u budućnosti zabrane te trke. U tom smislu svaka dojava o pojavi trka treba biti dokumentirana datumom, tačnim vremenom i lokacijom uočene trke kako bi se prema snimcima prometnih kamara ustanovilo koji je i čiji automobil učestvovao u trkama. Bez ovakvih konkrenih podataka i dokaza o pojavi trka ne može se ni proučavati njihov utjecaj na ugroženost i zdravlje građana našeg grada...

Umjesto konkretne provjere prijava građana ili zvaničnih upozorenja poslanika skupštine na pojavu trajnih tragova na nebnu, vlade izbjegavaju suočavanje sa tim problemom, ali zato vrše nevjerovalnu propagandu i kroz zakonske norme pokušavaju ljude prisiliti na masovno cijepljenje od svinjske gripe bez statistički opravdanog razloga. Zaprašivanjem vazduha, cijepljenjem, prodajom flaširane „izvorske“, vode, prerađenim otpadnim vodama u gradskim vodovodima, otrovnim konzervansima u prehrambenoj industriji, genetičkom hranom i drugim masovnim sredstvima vrše masovno nasilno inplantiranje hemijskih sastojaka koji ne samo da nisu nužni već direktno truju ljude. Informacije o trovanju zemlje, vode i vazduha se smisljeno prikrivaju **uvozom i upotrebom genetičkog sjemena čije su biljke otporno na te otrove, što drugim riječima znači da ih te biljke sadrže apsorbovane u sebi**. I konačno se može postaviti pitanje: Ko to radi? Amerika, međunarodni autoriteti ili naši političari koje smo mi izabrali i koje ćemo opet birati na sljećećim izborima?

Taj se proces neprekidno odvija, i svaka pojava u tom procesu je uvjek jedan korak ispred mogućnosti njenog razumjevanja.

Tvoje opredjeljenje je da se baviš problemima kod nas. Primjere koje si uzela nisu iz naše republike. Koji je razlog tog postupka?

Primjedba ti je na mjestu. Ako stalno opisujem uticaj Gazde na našim prostorima, a kroz takva iskustva uopštavam to djelovanje, onda to djeluje kao propaganda. To otvara mogućnost da se prikriju gazzini uticaji koji dolaze izvana. Neke o tih uticajima sam navela kroz spomenute knjige i članke. Međutim, ovaj primjer bježanja od odgovornosti skupštinskih organa predstavlja opis ponašanja i razmišljanja iz svijesti grupe kroz uobičajene društvene šeme na koje smo navikli. Navikli smo na opredjeljivanje, i ako osjetimo nepravdu, onda takvu pojavu posmatrama isključivo u negativnom kontekstu. **Ono na šta nismo navikli je da posmatramo uočenu negativnu pojavu i kroz njenu pozitivnost**. Ravnoteža u sagledavanju negativnih i pozitivnih posljedica određene pojave ne dozvoljava manipulaciju koju provode gazzini sinovi upravo kroz tu polarizaciju. Životno iskustvo je pokazalo, da bi neki parlamentarac postavio u parlamentu pitanje u vezi zaprašivanja zračnog prostora, mora on, glasači koji su ga izabrali i organi tog parlamenta biti na višem nivou svijesti od uobičajenog. U normalnim uslovima parlamentarac ne postavlja takvo pitanje zbog ličnog karijerizma, neuočavanja te pojave kod birača koji su ga birali i protokola parlamenta koji takva pitanja tumači kao intelektualno nedorasle interpretacije u odnosu na zvaničnu nauku. Ovo ti napominjem kao uporedni uzorak u odnosu na rad skupština od kantonalnog do republičkog nivoa

na našim bosanskohercegovačkim prostorima. Može se zaključiti da kvalitet delegata u našim organima nije dorastao ni minimalnim kriterijima potrebne inteligencije za tu vrstu posla kojim se bave. Jedina inteligencija koja se ispoljava je kod vođa grupe koji sav taj primitivizam i posljedice kroz manipulaciju drže u savršenom skladu. Taj savršeni sklad mi doživljavamo kao patnju. Moj razgovor s tobom ima cilj da te upoznam sa uzrocima dovođenja svijesti grupa na ovaj nefunkcionalan nivo. Istovremeno te navikavam da pri posmatranju neke pojave pronalaziš i pozitivna i negativna ispoljavanja i njihovim vaganjem odrediš ukupan značaj te pojave. Ako ne izgradiš tu osobinu percepcije, neprekidno ćeš se vezati za nefunkcionalne sadržaje kojima gazdini sinovi drže dominaciju ove naše sveukupne patnje.

Član foruma

Pridružen/a: ned lip 18, 2006 3:19 am

Postovi: 130

5. Ispoljavanje sindroma UMRI.

Kažeš da drugim ljudima ne treba želiti zlo, a kada na televiziji vidiš nacionalnog vođu ili nekog propagatora nacionalističkih sadržaja kažeš kroz zube „umri,. Nije li to licemjerstvo?

Bila sam nekoliko puta namjerno preglasna da bi primjetio tu moju reakciju. Pitanje koje si mi postavio je ustvari nastavak zadnjeg razgovora u kojem sam spomenula nesvesno ispoljavanje pripadništva određenoj grupi na štetu opštih principa humanosti i interesa svih ljudi, a ne samo pojedinih grupa. Ovo ispoljavanje pripadništva nekoj grupi ne predstavlja samo nesvesno saučešništvo u gazdinoj manipulaciji, već iznuđuje i ponašanje koje je ispod osnovnih civilizacijskih vrijednosti. Paradoks je u tome što se to ponašenje ispoljava kod visoko obrazovanih ljudi koji su kroz obrazovanje upoznati sa opštim moralnim i kulturnim kriterijima. Do sada sam ta ispoljavanja svrstavala u kategoriju papanskog ponašanja, međutim, ta pojava zahtjeva drugačiju analizu. Ponašanje grupa i jedinki u njima je identično, bez obzira na moralne, kulturne ili religiozne različitosti sredina u kojima one egzistiraju.

Moja reakcija sa izrečenom riječi „umri,, nije nikakva loša želja ili uputa takvom papku. To je komentar, ili bolje rečeno zaključak koji predstavlja skraćenicu UMRI.

Koji je to zaključak?

Ako bih ti to kazala bez obrazloženja, ušla bih u novi nesporazum s tobom, jer taj zaključak sam za sebe djeluje kao uvreda, međutim u psihološkom kontekstu ima veoma razložan smisao. Vidim da si nestrpljiv i znatiželjan, ali ne postoji kratko objašnjenje.

Bit ću strpljiv i saslušat ću te.

Za početak ti moram ispričati jedan događaj.

Žena, diplomirani psiholog sa 13 godina radnog staža u toj struci je nakon 11 godina borbe sa svojom neplodnošću dobila u svojoj 40. godini predivnu lijepu djevojčicu. Ljetnog, nedeljnog dopodneva izvela je bebu u kolicima u park. Kroz park je u to vrijeme prolazila komšinica starica, koja je kroz komšijske traćeve znala za uspjeh uporne majke. Prišla je majci, čestitala na prinovi, poželjela im sve najbolje, i sagela se da iz blizine pogleda bebu. U tom trenutku je majka skočila, gurnula staricu koja se zavalila na leđa i viknula: Ne dirajte mi dijete!

Jedan od penzionera sa obližnje klupe glasno dobaci majci: Budalo jedna, šta to uradi!?

Zar ne vidite da ta žena ima kraste od sifilisa na ustima, i ne želim da mi zarazi dijete, - s puno važnosti i značaja odgovorila je žena na predhodni prijekor.

U ovom postupku je prisutno 5 nelogičnosti:

1. Diplomirani psiholog nekontrolisano i agresivno reaguje;
2. Agresivna reakcija nije bila potrebna jer je jednostavno mogla povući kolica nazad i fizički odmaknuti bebu;
3. Zloupotrebljava svoju fizičku nadmoć;
4. Opravdava svoje postupke namjerom da je htjela zaštiti svoju bebu;
5. U tom pravdanju koristi pojam sifilis koji nije primijeren našem vremenu.

U našoj savremenoj psihologiji se to ponašanje i nelogičnosti objašnjavaju nekontrolisanim ispoljavanjem jakog materinskog instinkta. Mora se priznati da je to životinjski instinkt kojeg ljudska svijest kroz definiciju i značenje drži pod kontrolom. Zbog toga je skoro nemoguće da se dogodi tako nešto. Da bi se to dogodilo potrebno je da učestvuje više elemenata kao što je to bio slučaj sa tom majkom.

Međutim, postoji identična priča koja je takođe stvarnost, a po značaju i analizi ima istu vrijednost kao i predhodna.

Psihijatar specijalista sa oko 20 godina radnog iskustva uđe u političke struje, i kao lider jedne grupe postavi ultimatum drugim grupama od kojih zahtjeva ponašanje koje odgovara samo njegovoj grupi ili će ih u protivnom uništiti silom. Nažalost tu prijetnju provodi kroz rat. Na taj način su se pod njegovim nadzorom dogodili stravični masovni zločini.

I tu su se kao u predhodnom primjeru pojavile nelogičnosti:

1. On kao psihijatar specijalista koji između ostalog svoje pacijente liječi i od agresivnog ponašanja organizuje i kontroliše masovno nasilje;
2. Njegovi ultimatumi su bili posljedica ogromne oružane nadmoći, a ne bezizlaznosti situacije. Jednostavnije bi se moglo reći da je u pitanju bila bahatost koja kao negativno ponašanje takođe potпадa pod psihološki tretman.
3. Zloupotrebio je tu oružanu nadmoć kršeći principe humanosti koji su kod ljekara osnova njegovog rada i djelovanja.
4. Takvo ponašanje je pravdao, a i dalje pravda, zaštitom svog naroda.
5. U tom pravdanju je koristio, a i sada koristi pojmove koji su neprimjereni ovom vremenu, kao što je sloboda (a ne demokratija), bavljenje istorijom i prekopavanjem grobnica (a ne sadašnjom stvarnosti u kojoj se trenutno nalazio ili nalazi), negativna istorijska iskustva za koje optužuje nekog trećeg (a ne naivnost i neznanje istorijskih vođa koji su uzročnici tih negativnih iskustava), i slične parole.

Čekaj malo, iz literature koja opisuje aktivnosti tog lidera, može se zaključiti da se on zalagao za demokratske principe u nekoj budućoj novoformiranoj državi.

Vidiš sine moj, demokratija u nekoj državi ne postoji kroz zakonsku regulativu, već spremnost ljudi u toj državi da se međusobno razumiju i poštuju. Zakonom kojim se obezbeđuje demokratija u uslovima u kojima ljudi ne znaju za taj pojam, stvara se centralistički režim. To se već kao iskustvo dogodilo u bivšoj SFRJ. Druga vrlo bitna stvar koja uslovljava pravilno funkcionisanje demokratije je način ulaska u takvo društveno, ili bolje rečeno, državno uređenje. Ako se država formira kroz nasilje ili pritiske u smislu stvaranja demokratskog društva, onda demokratija nema svoj smisao. Do demokratije se može doći jedino ako se država formira na svjesnom prihvatanju zajedničkih ciljeva u smislu boljeg i sretnijeg života u čemu treba da učestvovuje većina u svakom narodu koji stvara to novo društveno uređenje. Obzirom da je SFRJ bila stvorena kroz nasilje, ona nikada nije mogla biti prostor za funkcionisanje demokratije. I tu se u osnovi pojavljuju problemi koji potresaju ovu našu bosanskohercegovačku stvarnost. Gazda je preko svojih sinova u Bosni i Hercegovini vodio centralističku politiku ne dozvoljavajući upotrebu ni najelementarnijih pojmove demokratije. Kroz školske programe istorije razvijao je međunacionalnu mržnju, a istovremeno se kao zvjer obrušavao na svaki nacionalistički ispad, te time napuhivao balon koji je u sadašnjem po njemu predviđenom vremenu eksplodirao. Moj prijatelj je u tom smislu postavio pitanje: Ako su ti lideri bili protiv već postojećih ispoljavanja nacionalnih identiteta, koji je bio smisao da izmišljaju i nametljivo eksponiraju novi jugoslovenski?

Cilj je bio izbrisati istinske vrijednosti moralnog i kulturnog nasljeda svakog naroda posebno, jer se kroz te vrijednosti ispoljavalo zajedništvo, a ne kroz parole o bratstvu i jedinstvu. Po sadašnjem društvenom stanju na našim prostorima može se sa sigurnošću reći da su u tome u potpunosti uspjeli. Znači, ona istorija o kojoj smo pričali nije novokomponavana stvar nastala kroz uticaj nacionalnih stranki, već joj je porjeklo u učbenicima istorije iz tog doba. I sada se ta gazdina igra nastavlja kojom se praktično zloupotrebljava naše nepoznavanje demokratije. Gazdini poslanici ili bolje rečeno, njegovi sinovi sa međunarodnim kredibilitetom se ko fol trude da mi do demokratskog uređenja dodemo kroz dogovor, a istovremeno su omogućili stvaranje i održavanje neravnoteže između pojedinačnih interesa grupa, te im time dali pravo da djeluju suprono zajedničkim ciljevima koji im mogu donjeti bolji i sretniji život.

Ovaj „pokušaj do zuba naoružanog“, lidera da se ultmatumima i prijetnjama bori za stvaranje države u kojoj je po njegovim normama i shvatanju trebala biti organizovana „demokratija“, o kojoj on lično nije imao pojma, predstavljalo je parolu iza koje se krio povod za provođenje nasilja.

Ovih pet naprijed navedenih nelogičnosti kroz ponašanje tog psihijatra nemaju obrazloženje u savremenoj psihologiji kao što je to bilo u predhodnom slučaju sa materinskim instinktom. **Međutim, u zoološkoj literaturi u kojoj se opisuju životinjski čopori i ponašanje jedinki u njima, može se uočiti ogromna podudarnost ponašanja, ne samo tog lidera, već i lidera ostalih grupa sa vodom životinjskog čopora. Identična sličnost je i u poređenju ostalih jedinki u čoporu i istomišljenika svojih grupa.**

Iz te podudarnosti, kroz upoređivanje sa nelogičnostima kroz nekontrolisano ispoljavanje materinskog instinkta, može se zaključiti da je Gazda sakrio vrlo značajan pojam u psihologiji koji proizilazi iz tog životinjskog instinkta. Teško je reći, koji bi smjer i pravac mogla imati naša civilizacija da se u psihologiji uveo taj pojam. Da li bi tom prilikom pojmovi narod, nacija, sloboda, narodnooslobodilačka borba, rat, nacionalni identitet i slično imali dosadašnji smisao? Nije teško zaključiti da u pozadini tog sakrivanja stoji ova patnja koju trenutno preživljavaju narodi širom planete kroz lokalne ratove i međusobnu mržnju.

Prvi put čujem da postoji instinkt čopora.

To što ti prvi put čuješ, ne znači da on ne postoji. Kako god se na osnovu upoređivanja ponašanja majke koja ima dijete i ponašanja ženke sa mладунчетом formirao pojam materinskog instinkta, tako se na osnovu identičnog upoređivanja ponašanja grupe ljudi, sa ponašanjem čopra može doći do postojanja i tog instinkta.

Na osnovu čega tvrdiš da je Gazda sakrio taj pojam?

Ne samo da ga je sakrio, već ga i dalje sakriva. Podatak da među organizatorima i vođama masovnih zločina na našim prostorima stoji ljekar psihijatar, sakrivale su međunarodne institucije za mir, jer ljekara osim moralnih obaveza na humanost obavezuje i Hipokritova etika. Znalo se za taj podatak, i niko od ljekara ili novinara nije imao mogućnost da objavi tu protivrječnost i osudi njegovo ponašanje. Svaka takva osuda bi podstakla traženje uzroka takvom ponašanju, i najvjerovalnije bi dovela do pojma instinkta čopora, što bi moglo umanjiti manipulaciju ljudske svijesti koju stoljećima provodi Gazda kroz patriotizam i borbu za slobodu. Suprotno tom humanom opredjeljenju, na razgovorima o uspoštovanju prekida oružanih sukoba gaziđini poslanici (međunarodni predstavnici) su tog lidera oslovljavali kroz titulu.

Šta je to Hipokritova etika?

Ta etika postavlja ljekarsku humanost ispred socijalnih i kulturnih opredjeljenja. Primjer za to je ljekar koji ima u ratnim uslovima pred sobom dva ranjenika, jedan iz svoje armije, a drugi iz protivničke. On prema toj etici pruža prvo pomoć onom ranjeniku kojem je život najviše ugrožen ne gledajući je li on „naš“, ili „tuđi“.

Uzimajući u obzir, da je čopor majmuna po svom ponašanju i organizaciji kroz dobroćudnost, a ne krvoločnost, najrazvijenija životinska vrsta, bilo bi sasvim normalno uporediti ga sa ponašanjem ljudi u grupama kroz ispoljavanje svog nacionalnog identiteta. Posmatrajući ponašanje majmuna u čoporu i upoređujući ga sa ponašanjem kroz ispoljavanje nacionalnog identiteta kod naših ljudi, može se primjetiti da takvo ponašanje u majmunskom čoporu izgleda kao ponašanje mentalno retardiranih majmuna. I zato se može kazati za ispoljavanje nacionalnog identiteta **kroz mžnju, gadenje, ubijanje, silovanje, protjerivanja i druga mučenja, negativan revanšizam, ometanje drugih u ispoljavanju svojih ljudskih vrijednosti, podržavanje i pravdanje takvog ponašanja, da predstavlja Ujedinjena Majmunsko- Retardirana Ispoljavanja ili kraće UMRI**. To je trenutno opšti sindrom koji dominira u ponašanju svih nacionalnih grupa, a ne samo jedne.

I zato kada vidim nacionalistu da eksponira svoju nacionalnu „mudrost“, dam komentar „umri..“

Da li je to na izvjestan način vrijeđanje ljudi koji nisu svjesni tog instinkta za kojeg ti tvrdiš da postoji?

Ne. To je stvarnost u kojoj živimo. Na popisu stanovništva u Bosni i Hercegovini u 1991. godini postoji zvaničan podatak o postojanju i majmunske nacionalnosti. Ljudi su se po nacionalnosti izjašnjivali kao majmuni.

Jedan od njih je 1991. obrazložio svoju majmunsku nacionalnu pripadnost ovako:
Neka mi oprosti majmunska vrsta što sam se kao čovjek sa ovih prostora uvrstio u njihov čopor. Gledajući i slušajući ove naše predstavnike svojih nacionalnih skupina, a posebno njihove sljedbenike, nisam imao drugog izbora, sem da se priklonim trenutno najrazumnijoj životinjskoj vrsti čije ponašanje u svakom pogledu prevazilazi ponašanje ovih naših nacionalista. Sretan sam i ponosan što sam se izdvojio iz te nacionalne majmunske retardiranosti koja nas sviju vodi u

propast.

Da li to znači da takvo ponašanje ima olakšavajuće okolnosti u određivanju lične odgovornosti prema zločinima koje su počinili ti majmunsko retardirani ljudi?

Da, tako je. Ljudi kroz obrazovanje i vaspitanje nisu upoznati sa tim pojmom i time ne postoji njihova odgovornost i obaveza da tu vrstu instinkta kontrolisu. Gazda, da bi izbjegao vezu negativnog ponašanja sa instinktom čopora, uveo je međunarodne zakone koji štite ljude od samo ekstremno negativnih ispoljavanja, dajući mogućnost da se to ponašanje ispolji u formi koja predstavlja stvarnost u kojoj se mi trenutno nalazima. To predstavlja samo „krpanje“, međugrupnih problema i sukoba proizašlih iz tog instinkta, što zadovoljava opredjeljenje Gazde i njegovih sinova da organizuju i provode tu ljudsku patnju koju svi mi doživljavamo. I zato nije iznenadenje da optuženik na suđenju pred Međunarodnim sudom za ratne zločine kaže da se ne osjeća krivim, jer je želio da zaštiti svoj narod isto kao što majka pravda svoje agresino ponašanje potrebom da zaštiti svoje dijete. Zbog toga, odgovornost takvog negativnog ispoljavanja treba prebaciti na Gazdu, naučnu psihologiju i obrazovanje zbog sakrivanja tog pojma koji je mogao i može da spriječi to nasilje.

Da li to po tvom mišljenju znači da Međunarodni sud za ratne zločine nema svoj stvarni legitimitet?

Da, to je moj stav. Po mom mišljenju taj Sud predstavlja parodiju sudskog procesa kako bi se psihički umirile žrtve, stvorio utisak zalaganja za pravednost međunarodnih institucija, a istovremeno sakrili stvarni uzroci nasilja i održavale daljne aktivnosti u postepenom proširivanju haosa kroz nasilje u svijetu. Ta suđenja su vršena i ranije kroz istoriju i uvijek se ta manifestacija čopora kroz nasilje ponavlja i ponavlja.

Na koji bi se način ta činjenica mogla iskoristiti u smislu odbrane osuđenika na tom Sudu?

Direktno kroz tu interpretaciju nikako, jer svaki sud u procesu suđenja koristi kroz nauku zvanično od Gazde priznate pojmove. U ovom slučaju taj pojam zvanično ne postoji i kao takav nije upotrebljiv u tim okolnostima. Problem je što osuđenik nije svjestan svog UMRI sindroma, tako da strategija odbrane nije dovoljno efikasna jer nesporazume na suđenju kroz taj sindrom koristi tužilaštvo dajući određenim izjavama moralnu težinu.

Oni optuženici koji nisu u dovoljnoj mjeri obrazovani, jedino mogu postaviti odbranu o svojoj odgovornosti kroz moralne norme na kojima se zasniva i optužba. Međutim, kada je riječ o akademski obrazovanim ljudima, situacija je sasvim drugačija.

Da li to znači da taj sindrom nije izuzetak kod tog psihijatra, već je prisutan i kod drugih akademski obrazovanih ljudi?

Zločini visoko obrazovanih ljudi su neprekidno prisutni u istoriji. Poznati su slučajevi u nacističkoj Njemačkoj u kojima su vršena „naučna“, ispitivanja na logorašima kroz nezamisliva mučenja. Zatim, je tu i podatak da je organizacija i sprovođenje ustaških zločina u Drugom svjetskom ratu bila pod kontrolom visoko obrazovanih ljudi.

Osnovna karakteristika osuđenika pred Međunarodnim sudom za ratne zločine koji imaju visoku naobrazbu je nesvjesnost sindroma UMRI. Oni kroz taj sindrom smatraju Sud nelegitimnim sa uvjerenjem da su oni učinili pravednu stvar za svoj „narod“, za koju ih tereti optužnica. Činjenica da jedan visoko obrazovani čovjek kao optuženik na najvulgarniji način vrijeđa Sud postavlja tog čovjeka u ulogu klovna u toj parodiji i time daje značaj postojanju i djelovanju tog Suda.

Istovremeno tim ponašanjem degradira svoje znanje i titule koje ima. To su ti upečatljivi primjeri nekontrolisanog ponašanja i razmišljanja kroz taj sindrom.

Do konstruktivnijeg ponašanja u odnosu prema tom Sudu može doći optužena visoko razvijena intelektualna svijest ako svoje intelektualno znanje izdigne iznad šema i parola kroz koje se ispoljava taj sindrom. Tada se može stvoriti određena strategija odbrane u korist tog optuženika.

Da li je bilo takvih slučajeva?

Da, ti ljudi i ako su bili odgovorni za vršenje zločina kroz funkcije vlasti u ratnim okolnostima, i nikada nisu bili svjesni tog sindroma, uspjeli su sačuvati intelektualnu konstrukciju svoje ličnosti pred sudom. To u prevodu znači da su kroz to znanje i iskustvo prihvatali važnost i značaj suda i kroz taj odnos gradili strategiju odbrane. U tom slučaju oni su samo formalno prihvatali to suđenje glumeći razumnost i pokajanje, sprječavajući time djelovanje tužitelja kroz taj sindrom. Od svih negativnih okolnosti u kojima su se našli izabarali su za odbranu onu koja je za njih bila napovoljnija u tim uslovima. Međutim, kroz taj sindrom papak uvijek ostaje papak bez obzira na intelektualni kapacitet.

Za razliku od takvih slučajeva postoje slučajevi gdje visoko obrazovani optuženik odbije javnog branioca na suđenju sa namjerom da se sam eksponira u svojoj odbrani. Sama odluka, a posebno strategija takve odbrane vrlo jednostavno ukazuje na simptome poremećenosti kroz taj sidrom. Na primjer, optužnica sadrži potpuno precizne numerisane optužbe kroz moralne norme, a optuženik se brani dokazivanjem da se on i njegov narod branili od svjetske urote. Za UMRI-ovce je karakteristično da ispuštaju iz misaonih procesa moralnu odgovornost. Za njih ta odgovornost u smislu humanosti uopšte ne postoji. I to je zamka na koju ih Međunarodni sud „lovi,,.

Imam utisak da oni na tom Sudu izigravaju žrtve, a samim tim i heroje.

Da, i to je jedan od simptoma tog sindroma. Međutim, takvo ponašanje je štetno, jer pojačava ispoljavanje tog sindroma kod ljudi koji prate to suđenje. Pored toga, postoje i ozbiljne fizičke posljedice za optuženike proizašle iz tog sindroma. Mnogi od tih optuženika su umrli u toku suđenja, jer taj sindrom u prisilnoj odvojenosti od „čopora,, ostavlja negativne psihofizičke posljedice.

U svakom razgovoru, papcima daješ drugaćiju dijagnozu njihovog ponašanja. Da li je to tačno?

To ti samo tako izgleda. Kada smo razgovarali uopšteno o papcima, dala sam uopštene karakteristike tog ponašanja. Kada sam govorila o čuvanju tradicije, govorila sam o kozerviranju plemenskih shvatanja. Ako prihvatiš zaključak da je plemensko uređenje ustvari ponašanje čopora prilagođeno civilizacijskim uslovima, onda možeš izvesti zaključak da se taj UMRI sindrom sačuvao i održava kroz tu plemensku svijest.

Na koji način bi se taj pojam instinkt čopora i njegovo tumačenje mogao ugraditi u ljudsku svijest pa da se stvore uslovi njegovog kontrolisanja?

Najjednostavnije bi bilo kroz obrazovanje, jer je to intelektualni pojam isto kao i materinski instinkt. Međutim, to je nemoguće ostvariti iz dva razloga. Jedan je što to ne dozvoljava Gazda preko svojih sinova, a drugi je zombificirano stanje kroz taj sindrom odgovornih za obrazovanje.

Ne mogu da shvatim kako može Gazda zabraniti upotrebu tog pojma?

Na isti način kako je zabranio upotrebu pojma Djeda Mraza u dječijim vrtićima. Jedina šansa je

širiti tu informaciju preko alternativnih i opozicionih medija i usmenim putem. Ako se upotreba tog pojma pojavi među građanski orjentisanim ljudima, stvara se paradigma koja nameće razmišljanje i kroz naučne šeme i zvanične šablone razmišljanja. Na taj način ponašanje kroz taj pojam dobija negativno moralno opredjeljenje za razliku od dosadašnjeg u kojem predstavlja ponos i dostojanstvo.

Kako se izlazi iz te majmunske retardiranosti?

Veoma teško. Kada se jednom kroz obrazovanje, vaspitanje i propagandu formira takva ekstremna svijest na bazi čopora, ona se intelektualno interpretira kroz pojam nacionalnog identiteta i stvara kontajner svijesti koji postaje gospodar svih procesa razmišljanja. Tačno je da izlaz iz takvog programiranog stanja postoji, ali se iz njega ne izlazi grupnim tretmanima ni uticajima izvana, već isključivo samostalnim radom na samom sebi. Kraće rečeno, to je bolest koja ulazi kroz više vrata, a izlazi samo na jedna i to lična.

Da li se po sadašnjoj situaciji može zaključiti da je većina u svakom narodu uvućena u to nekontrolisano psihološko stanje?

Moraju postojati odgovarajući uslovi i odgovarajuće okolnosti da se taj sindrom masovno pojavi u narodu u obliku majmunske retardacije. Uslove za pojavu tog sindroma su stvorili gazdini sinovi u bivšoj Jugoslaviji kroz specijalan odnos prema ispoljavanju nacionalnog identiteta. Okolnosti su takođe režirane i stvarane od početka 80-ih godina prošlog vijeka i u njima se neprekidno nalazimo po specijalnom programu gazdinskih sinova. Taj program obuhvata stvaranje straha unutar određene grupe i stvaranje kolektivnog osjećaja ugroženosti. Tom prilikom su se montirali i inscenirali razni fizički i moralni napadi na članove te grupe. Pored toga su se izmišljali razni sadržaji koji u propagandnom stilu potvrđuju i pojačavaju taj strah. S jedne strane su se zataškavajle prave informacije, a sa druge se vješto ubacivale monitrane laži koje su lako prihvatljive za tu vrstu ljudi. Sistem je bio u funkciji tako da su ljudi bili izloženi samo lažima i nisu imali mogućnost izbora. Kada su se kroz takvo djelovanje formirale društvene norme koje čine osobinu te grupe ili „čopora“, one su se nasiljem nametnule ostatku naroda. To je ona poznata parola: „Ako nisi s nama, onda si protiv nas“. Isti scenario se neprekidno održava i to je ta hysterija koja trenutno dominira u našim narodima. Gazda i njegovi sinovi, tim programom proizvode društvene krize, pa i ratove, u cijelom svijetu, kako bi se kroz njih stvorili uslovi za preuzimanje vlasti uz „dokaz“, da ti narodi nisu sposobni samostalno urediti zajednički život.

Na koji način se mogu posmatrati ljudi sa tim ispoljenim sindromom, kao prestupnici ili kao bolesnici?

Kao žrtve manipulacije.

A šta je sa ratnim zločincima?

Kod njih su ispoljene i psihopatske osobine i sindrom UMRI. Osnovna osobina ponašanja UMRI-ovaca je agresivnost koja pod određenim uslovima izaziva teške posljedice depresije.

Imaš li neki primjer tog agresivnog ponašanja?

Kada govorim o agresivnom ponašanju, onda ne mislim samo na ponašanje prema drugima, već i prema vlastitom biću. Kod UMRI-ovaca koji nisu skloni fizičkim i verbalnim obračunima se kontakti sa neistomišljenicima doživljavaju kroz vrlo neprijatna emocionalna preživljavanja. Ta neprijatna emocionalna preživljavanja ja nazivam nasilje prema samom sebi. Za UMRI-ovce je karakterističan polarizacija kroz stav, ako nisi saglasan sa stavovima i načinom razmišljanja

naše grupe, onda si protiv **nas** i za **nas** si neprijatelj koji **nas** ugrožava. U takvoj svijesti ne postoji individualan način razmišljanja, već se umni procesi odvijaju kroz svijest grupe. Iz toga nije teško zaključiti da su to zarobljenici koji kroz razmišljanje i ponašanje robuju psihopatskim primitivnim i neostvarivim idejama.

6. Psihopatija u službi stvaranja i održavanja sindroma UMRI.

Nekoliko puta si spomenula psihopatiju i ni jednom se na tom pojmu nisi zadržala.

Da, sindrom UMRI nije jedini psihički poremećaj koji se manifestuje kroz međuljudske odnose, a naročito u vrijeme društvenih kriza. S njim se naprekidno ispreplićе psihopatija. Predstavu tog pojma običan čovjek doživljava kao sliku čovjeka koji ima osobinu da se sadistički iživljava na nekoj žrtvi. U rječniku stranih riječi stoji da je to „nenormalan čovjek koji pokazuje znakove duševne rastrojenosti; umobolnik,“. Takvo objašnjenje ima smisla u tom rječniku, međutim, tumačenja kroz zvaničnu psihologiju nisu usaglašena. Svjetska zdravstvena organizacija, ili bolje rečeno Gazda, je uvela i objasnila pojam psihopatije kroz sociološki, a ne psihološki aspekt i time izbjegla mogućnost da se ponašanje gazdih sinova posmatra kroz njihova unutarnja psihološka stanja. Da se nekim slučajem u savremenoj psihologiji proučavao pojam nacizma i obradili psihološki uzroci, a ne sociološki koji su jedino prisutni u tumačenju te pojave, sigurno da ovog domaćeg nacizma ne bi sada bilo na ovim našim balkanskim prostorima. Prednost je kod tebe i mene što smo mi elementi jedne takve društvene krize i možemo direktno i konkretno posmatrati ta ispoljavanja. Nisu nam potrebni udžbenici da iz njih vadimo primjere. Međunarodna zajednica se pravi da ne primjećuje uzroke divljanja tih mentalno poremećenih vođa koji u ulozi političara prave haos u društvenom saobraćaju, pa se bavi regulisanjem saobraćaja bez uklanjanja uzročnika tom poremećaju. Dodatni problem je što ni ljudi kao učesnici tog saobraćaja ne znaju za postojanje saobraćajnih propisa. Međutim, optimizam u prevazilaženju takvog stanja daju pozitivne snage koje pružaju žestoki otpor tim negativnim ispoljavanjima.

O kakvom otporu pričaš? Da takav otpor postoji ja bih se odmah uključio.

Ne vidiš otpor zato što ti nedostaju pojmovi koji bi povezali stvarne uzroke i njihove posljedice koje mi u ovom istorijskom trenutku preživljavamo. Otpor sigurno postoji. Pogledaj opozicione novine koje svakodnevno konkretno upiru prste u izvršioce tih destruktivnih aktivnosti.

Pa šta su do sada tim otporom postigli?

E, to je već druga tema za priču. Bolje bi bilo da si sebi postavio pitanje: Zašto ja ne vidim u tom raskrinkavanju otpor prema tim negativnim ispoljavanjima? Zvanična psihologija i civilizacijske norme su tako konstruisane da je nemoguće uočiti, a pogotovo pratiti djelovanje gazdinog programa nasilja. Konkretno to znači, da jedan novinar koji pokušava da raskrinka nečije zle namjere nije izgradio informaciju na stvarnim uzrocima tog djelovanja, već na formalnim koje mu je u svijest uprogramirao Gazda kroz obrazovanje i vaspitanje, i to sve upakovo u novinarsku etiku. Optužbe koje se iznose u tim komentarima daju sliku samo pojedinih čvornih mjesta Gazdine mreže kojom on djeluje. Na primjer, neki drugi čvor koji nije u fokusu posmatranja, a kojeg Gazda stvara „pletenjem,“ mreže, čini to da u slijedećim izborima ta grupa kriminalaca koja se raskrinkava opet ima vlast. Treći čvor kojeg Gazda stvara logičkim nitima predstavlja pripremu da u slučaju da neka kompromitovana stranka gubi povjerenje svojih birača, odmah aktivira formiranje nove stranke sa prilagođenim programom novonastalim uslovima, kojom bi se ponovo nametnuli stari kriminalci u novom pakovanju. Razlog logičkog nepovezivanja tih gazdinskih čvorova

nije samo u jednolinijskoj percepciji koja dok prati ili komentariše jednu logičku funkciju nije sposobna da istovremeno prati i kontroliše neku drugu različite vrste, već u nedostatku pojmove koji bi logički povezali dva ili više čvorova različite vrste. Zbog toga u takvoj situaciji nije novinar primarni elemenat tih „gluhih telefona“, već čitaoc kojem u još većoj mjeri nedstaju pojmovi kojima bi mogao da sveobuhvatno prati situaciju u društvu i bez opozicionih informacija. Nedostatak tih pojmove čini Gazdu i njegove sinove nevidljivim, a samim tim i nedodirljivim.

Možeš li već početi sa prezentacijom tih pojmove.

Vidim da si nestrpljiv, međutim moraš znati da novi pojmovi mogu nastati jedino ako se ispoljene pojave ne mogu već postojećim pojmovima objasniti. Još je važnije u tome da ljudska svijest shvati tu činjenicu. Ako se grupa novinara uporno trudi da kroz moralne norme oslika negativna društvena ispoljavanja, a to zadržava postojeće stanje ili ga čini još gorim, znači da postoje uzroci toj neefikasnosti. Još veći problem je u nemogućnosti djelovanja pozitivno orijentisanih ljudi kroz građansku orijentaciju. Zašto su svi prilazi rješavanja tog trenutnog društvenog stanja na našim prostorima nevidljivi? Kada bih ti pokušala opisati neko konkretno timsko djelovanje gazdinskih sinova koje uzrokuje tu neefikasnost, to bi iz perspektive ovih poznatih pojmoveva kojima raspolaže tvoje znanje o društvenim odnosima izgledalo smiješno i glupo. Konkretan primjer je tvoj unutrašnji doživljaj zbumjenosti i nepovjerenja kada upotrebljavam pojам Gazde i njegov uticaj na stanje u čovječanstvu. Raskorak između moje namjere da ti opišem to djelovanje, i tvoje nemogućnosti da to razumiješ i prihvatiš kao logičku popunjenošću je osim nepoznavanja tih novih pojmoveva koje sam do sada uvela i nepoznavanje pojma psihopatije. Psihopatija, kao uzrok i sredstvo ispoljavanja u društvenim krizama je u psihološkom smislu vrlo detaljno obrađena, ali se ona ne prezentira u javnosti preko zvanične psihologije, već preko alternativnih sredstava informisanja.

Gazdini sinovi zaobilaze, ignorišu, maskiraju, uništavaju, itd. pojmove koji ukazuju na stvarne uzroke određenih pojava u našoj civilizaciji, i sa lažnim pojmovima koje poturaju preko zvaničnih institucija, naučnih skupova, instituta, škola, informativnih medija, kinematografije i sl. bave se isključivo samo posljedicama.

Da bi shvatio razloge neefikasnosti negativne kritike upućene gazdinskim sinovima, evo ti opis nekih psihopatskih osobina po po Dr Robert-u Hare-u koje sam izdvojila sa linka http://www.galaksija.com/planeta/psihopatija_i_politika.htm

1. SLATKORJEČIVOST I POVRŠINSKI ŠARM – tendencija ka milozvučanosti i uglađenosti; privlačnost, šarmantnost; glatkost i tečnost govora. Šarm psihopate ni u kom slučaju ne sadrži u sebi tragove stida, samo-svjesnosti, niti on ispoljava strah od bilo čega. Psihopati nikad ne zastaje jezik u grlu. Oni su se oslobođili od društvenih pravila ponašanja kao npr. kod razgovora, odnosno, uzimanja riječi kad na njih dođe red.

2. GRANDIOZNA SAMOVRIJEDNOST – jedan uveliko naduvan pogled na svoje sposobnosti sa pretjeranim samopouzdanjem, jaka tvrdoglavost, samouvjerenost i hvalisanje. Psihopate su arogantni ljudi koji vjeruju da su superiorna ljudska bića.

3. POTREBA ZA STIMULACIJOM ili SKLONOST KA DOSADI – jedna prekomjerna potreba za novim, neobičnim, uzbudljivim iskustvima odnosno stimulacijama koje izazivaju uzbuđenje; vole da rizikuju tj. skloni su upuštanju u riskantne radnje. Psihopate često imaju lošu samo-disciplinu kod potpunog izvođenja zadatka, zato što im brzo postaje dosadno. Na primjer, nisu sposobni da obavljaju isti posao duže vremena, ili da obavljaju zadatke koje oni smatraju glupim ili rutinskim.

4. PATOLOŠKO LAGANJE – može biti umjereni ili pretjerano; u umjerenoj formi oni će biti lukavi, prepredeni, prevezani, tajanstveni i bistri; u eksteremnoj formi, oni će biti varalice, lažovi, podmukli, beskrupulozni, manipulativni i nepošteni.

5. VARANJE I MANIPULACIJA – koriste se obmanama, skloni su svakoj vrsti prevare ili obmanjivanja drugih kako bi stekli neku ličnu korist; za razliku od tačke #4, u stepenu u kome je eksploracija, bezosjećajnost i nemilosrdnost zastupljena, što se odlikuje nedostatkom obzira za osjećanja i patnju njegovih ili tuđih žrtava.

6. NEDOSTATAK KAJANJA ILI OSJEĆAJA KRIVICE – nedostatak osjećanja ili obzira za gubitak, bol i patnju žrtava; tendencija ka ravnodušnosti, nepristrasnosti, hladnokrvnosti i potpuni nedostatak svake empatije. Oni to većinom ispoljavaju ohološću, prezirom ili omalovažavanjem svojih žrtava.

7. PLITKA OSJEĆANJA – emocionalno siromaštvo, ograničen opseg ili dubina osjećanja; ispoljavanje hladnoće uprkos izraženim znakovima društvenosti od strane drugih.

8. NEOSJETLJIVOST I NEDOSTATAK EMPATIJE – nedostatak osjećanja prema ljudim uopšte; hladni, prezrivi, bezobrazni, bezobzirni i netaktični.

9. PARAZITSKI ŽIVOTNI STIL – jedna namjerna, manipulativna, sebična i eksploratorska finansijska zavisnost od drugih koja se odražava nedostatak njihove motivisanosti, niskom samo-disciplinom i nesposobnošću da započnu ili ispune svoje obaveze.

10. LOŠA KONTROLA PONAŠANJA – izražavanje iritacije, dosade, nestrpljivosti, prijetnje, agresivnosti ili verbalno vrijedanje drugih; nedovoljna kontrola ljutnje i temperamenta; ponašaju se prenagljeno....

...13. NEDOSTATAK REALNIH DUGOROČNIH CILJEVA – nesposobnost ili stalni neuspjeh kod donošenja i izvođenja dugoročnih planova i ciljeva; nomadska egzistencija, besciljnost, nedostatak životnog smijera.

14. IMPULSIVNOST – ispoljavanje postupaka bez predumišljaja i nedostatak reflekcije i planiranja; nesposobnost odoljevanja iskušenjima, kontrolisanja nagona i frustracije; nedostak promišljenosti i uzimanja u obzir mogućih posljedica svojih postupaka; ludo odvažni, nepredvidljivi, nestalni i nesmotreni.

15. NEODGOVORNOST – nisu u stanju da ispunjavaju ili ispoštuju svoje obaveze, kao npr. kod plaćanja računa i vraćanja dugova; aljkavi su na poslu, često odsustvjuju s posla; ne ispunjavaju na vrijeme ugovorene posove.

16. NESPOSOBNOST ZA PREUZIMANJE ODGOVORNOSTI ZA VLASTITE POSTUPKE – nesposobnost preuzimanja odgovornosti za vlastite postupke, kao rezultat nedostatka savjesti; nedostatak predanosti na poslu, antagonistička manipulacija, negiranje svoje lične odgovornosti i pokušavanje manipulacije drugih....

...20. KRIMINALNA VIŠESTRANOST – razne vrste kriminalnih radnji i prestupa, bez obzira na to da li je osoba bila uhapšena ili optužena za njih, osjećaj velikog ponosa kad nekažnjeno obave neke kriminalne radnje.

Pa neke od tih osobina se mogu naći i kod običnih ljudi. Da li to znači da smo mi koji sebe smatramo normalnim ljudima takođe psihopate?

Naša civilizacija je koncipirana na materijalnim i sebičnim ispoljavanjima pojedinaca, koji takođe pripadaju tim psihopatskim osobinama. Međutim, kod psihopata se ispoljavaju dvije važne osobine koje čine osnovu njihovog ponašanja, a to su **nedostatak emocionalnog suosjećanja sa drugima i nedostatak savjesti**. Zvanična psihologija sakriva jednu vrlo značajnu činjenicu, da postoje ljudi **koji od rođenja ne posjeduju emocije** na isti način kao što se rađaju slijepi i gluhi ljudi ili daltonisti. Zvanično objavljanje tog podatka bi izazvao potrebu razmišljanja o toj pojavi što bi u normalnim procesima razmišljanja sigurno dovelo do prihvatanja i razumjevanja pojma psihopatije. Ovako, pod ovim okolnostima, neki pojedinci ne znaju, a neki ne žele, ili neće da znaju za postojanje ljudi bez emocija, koji se zbog te osobine ispoljavaju kroz psihopatiju. Da je taj podatak ugrađen u normalne procese razmišljanja, vjerujem da bi politički i vjerski lideri koji trenutno vode ovu krizu kao psihološki invalidi bili na nekom drugom mjestu, a ne na ovim sadašnjim društvenim pozicijama.

Da li to znači da nedostatak emocija od rođenja kod ljudi stvara psihopatiju?

Ako dijete koje nije rođeno sa emocijama ima ispravan moralni program u vaspitanju, njegovo ponašanje kasnije se ne mora ispoljiti u ekstremnom psihopatskom smislu. Problem je kod takvog dijeteta da ono uči da glumi emocije kako bi normalno funkcionalo u društvu. Obzirom da se ta osobina uči od rođenja kao što se uči i govor, takav čovjek kada draste perfektno imitira sva emocionalna stanja. Tu glumu može da primjeti neko ko je duži period u kontaktu s njim, gdje može da uoči nagle prelaze iz jednog njegovog navodno emocionalnog stanja u drugo. Nedostatak emocija se kod takvih ljudi nadoknađuje kroz životinske instinkte koje su ti ljudi prisiljeni držati pod kontrolom zbog civilizacijskih uslovljenosti. Problem je što se taj nedostatak emocija genetski prenosi kroz porodicu. Roditelji ili samo jedan od njih, koji nemaju emocija, dijetetu koje je takođe rođeno bez emocija nisu u mogućnosti pružiti odgovarajuću rehabilitaciju. Ako takvi roditelji, ili samo jedan od njih, ne posjeduju kontrolu svojih instikata kroz moralne norme oni te instinkte direktno ispoljavaju kroz seksualno zlostavljanje dijece ili imitacijom ponašanja kroz UMRI sindrom u formi liderstva. Ono što čovjek bez emocija ne može izbjegći je manipulacija ljudi, jer se odnos prema normalnim ljudima gradi kroz imitaciju koja isključuje iskrenost.

Evo, sa istog linka sam izdvojila dio teksta o psihopatama iz knjige The Mask of Sanity, Checkley:

„Oni mogu biti simpatični,” "Šarmantni," "Inteligentni," "Oprezni," "Impresivni," "Mogu da ostavljaju utisak nekoga u koga se čovjek može pouzdati," i "imaju mnogo uspjeha u zavođenju žena":

Međutim, "oni su neodgovorni," "rušilački nastrojeni" i slično.

Veliku konfuziju pravi to što psihopate imaju dosta osobina koje mnogi normalni ljudi smatraju poželjnim ili zavidnim. Na primjer, oni često ostavljaju utisak jednog nevjerovatno čvrstog samo-pouzdanja. U mnogim slučajevima ispoljavaju jednu "nadprirodnu magnetičnu privlačnost za pripadnike suprotnog pola".

Prema Dr. Checkley-u, psihopate boluju od jedne stvarne mentalne bolesti koju on označava kao – potpuni i neizlječivi nedostatak osjećanja. Ukoliko psihopata uopšte nešto osjeća, onda su to emocije najpliće vrste. On čini bizarne i samo-destruktivne stvari zato što je potpuno imun na konsekvence koje bi normalnog čovjeka ispunile osjećanjima srama ili griže savjesti. Ono što bi drugi u tom smislu smatrali katastrofom, za njega predstavlja samo jednu malu nezgodu ili "čistu sitnicu".

Checkley navodi da je psihopatija sasvim uobičajena u ljudskom društvu. On takođe navodi da postoji mnogo slučajeva psihopata koji normalno rade kao biznismeni, doktori, pa čak i – psihijatri!

Checkley sugerira da oni izgledaju u svakom pogledu kao normalni ljudi, - samo što im nedostaje duša.

(Ovdje moramo napomenuti da je pojam – duša, već odavno protjeran iz moderne psihologije. Da li odatle možemo zaključiti da se psiholozi danas bave svim aspektima čovjekovog bića, osim onog – najvažnijeg?!)

Taj nedostatak karakteristika duše, čini ih veoma efikasnim "mašinama". Oni mogu biti brilljantni, mogu da pišu naučne radove, mogu da IMITIRAJU riječi pune emocija (veoma su uspješni glumci), međutim, vremenom postaje sve jasnije i jasnije da te njihove riječi nisu u skladu s njihovim ponašanjem. ("Po njihovim plodovima poznaćete ih.") Oni su tip čovjeka koji će u jednom momentu tvrditi kako je strahovito pogoden bolom uslijed smrti nekog bliskog prijatelja ili člana porodice, a u sljedećem momentu će otici na neku žurku ili u diskop klub - "da bi to zaboravio". Čini se da oni to STVARNO zaborave.

S obzirom da su veoma efikasne mašine, kao kompjuteri, u stanju su da obavljaju veoma kompleksne radnje koje su zamišljene tako da izazovu druge da im ovi daju svoju podršku za ono što oni žele. Na taj način mnoge psihopate su u stanju da dostignu visoke pozicije u društvu. Tek nakon dužeg vremena njihove kolege i saradnici postaju svjesni činjenice da je njihov uspjeh i napredak zasnovan na gaženju drugih ili kršenju njihovih prava.

Iako su potpuno indiferentni što se prava drugih tiče, oni često kod drugih ljudi veoma spretno inspirišu osjećaj iskrenog povjerenja.

Psihopata nikada ne smatra da s njegovom psihom nešto nije u redu, te tako ne osjeća ni potrebu da treba nešto da mijenja u vezi svog ponašanja.

Osim što su egocentrčni, oni su često i narcisoidni. Narcisoidnost je samo jedna od njihovih karakternih crta. Rijetko kad dolaze u sukob sa zakonom, dok istovremeno čine strahovite štete članovima svojih porodica, prijateljima i kolegama s posla.

Psihopate se najčešće druže samo s onima od kojih mogu imati neke koristi. Za psihopatu je najvažnija jedino njegova "glad," a sve ostalo je za njega 'tamo negdje daleko', osim ukoliko se to ne može apsorbovati s njegove strane u smislu neke vrste "hrane". Za njega postoji samo jedno pitanje: "Da li se to može na neki način iskoristiti" ili – "da li ja mogu nešto od toga dobiti," a sve ostalo je od strane njegovih nagona rangirano kao manje vrijedno.

Ukratko, psihopata je – predator ili grabljivac. On se kamuflira uz pomoć jedne "maske trezvenosti," a onda slično grabljivim životinjama tiho i neprimjetno prati svoju žrtvu, izdvaja je iz stada, približava joj se i krši njen otpor.

Dobili su stratezi i veoma dobro se maskiraju koristeći sve vrste riječi, gestova laži i manipulacija – kako bi uvukli žrtvu u svoju zamku. U mnogim slučajevima oni će prethodno skupiti što je moguće više informacija o svojim žrtvama, saznati sve njihove vrline, slabosti i mane, te će igrati na te karte koliko god je to moguće i kako im to odgovara.

Iako nemaju savjesti, oni će još u svojoj mladosti primjetiti tu "čudnu" osobinu kod drugih, te će taj problem prilično brzo intelektualno premostiti, a onda će svoje žrtve često manipulisati tako što će se oslanjati ili apelovati na - NJIHOVU savjest.

Psihopata će vas uvijek optužiti da radite ono što on radi ili namjerava da uradi. U svakoj interakciji između psihopate i normalnog čovjeka sa potpunim opsegom emocija, psihopata uvijek pobjeđuje. „

U dva predhodna citata postoje protivrječne informacije. Na jednom mjestu se kaže da imaju kriminalnu višestranost, a u drugom da rijetko dolaze u sukob sa zakonom.

Trebaš uzeti u obzir da sve aktivnosti psihopata predstavljaju suprotnosti bilo koje vrste humanosti. Samim tim oni dolaze u sukob sa zakonom. Međutim, njihova primarna osobina

nije kriminal već stvaranje uslova za nevidljivi kriminal.

Kada si opisivala UMRI-ovce pripisala si im osobine koje se sada pripisuju psihopatama. U čemu je razlika imedu njih i psihopata?

Za UMRI-ovce je karakteristično da su pod strogom kontrolom psihopata i kao takvi opravdavaju i podržavaju psihopatske ideje uz obožavanje tih svojih vođa. To je psihopatizacija u okviru grupne svijesti. Njihove emocije, za razliku od psihopata koji ih nemaju, su usmjerene u negativnom smjeru. Mržnja, osvetoljubivost, nacionalni ponos, osjećaj ugroženosti, potreba za sukobom, isključivost i netolerancija bilo koje vrste prema drugima izvan „čopora,, su samo neke od tih negativnih emocionalnih ispoljavanja.

Nekontrolisani instinkt čopora kojeg psihopate neprekidno iritiraju, isključuje im moralnu odgovornost za negativno ponašanje kroz te negativne emocije, za razliku od psihopata koji ne osjećaju moralnu odgovornost zbog nedostatka emocija, a time i savjesti. Iz ovih osobina ti može biti jasno **da vodeće autoritete u našem društvu ne opterećuje negativna kritika upućena njima od bilo koga, pa i od novinara, jer su to ljudi bez osjećaja bilo kakve civilizacijske odgovornosti.** Druga stvar je da gaze sve pred sobom računajući i članove „čopora,, sa ciljem da ojačaju svoje ili u krajnjem slučaju da održe stare pozicije dominacije kroz funkcije vlasti.

Imaš li argumente za takvu tvrdnju?

Već sam ti kazala da psihopate nemaju emocija i kao posljedica toga i savjesti. Već sam ti kazala da zbog nedostatka emocija psihopate svoju ličnost ispoljavaju kroz životinske insinkte koje moraju držati pod kontrolom zbog civilizacijskih normi. To je za njih teret, i oni osjećaju rasterećenje kada proizvedu i održavaju društvenu krizu kao što je ova, u kojoj je dominantan instinkt čopora koji se prikriva iza programiranih UMRI-ovaca koji ih štite.

7. Psihopatizacija narodnih masa

Kažeš za lidere psihopate da „gaze,, i svoje pripadnike grupe. Imaš li argumente?

Objašnjenje počinje od činjenice da psihopate nemaju emocija. Međutim kada se obraćaju svojim sljedbenicima, oni koriste pojmove kao što su patriotska, nacionalna, vjerska itd osjećanja iz čega se može zaključiti da oni koriste pojmove čiji smisao ne znaju. Kao posljedicu toga, ta društvena osjećanja tumače tako da ona predstavljaju prikriveno ispoljavanje instinkta čopora kojeg žrtve te manipulacije nisu svjesni. Oni koriste besmislene pojmove kao sredstvo da neprimjetno nametnu i održavaju sindrom UMRI. Tom prilikom, osobinama čopora daju logična i razložna intelektualna značenja koja potpuno isključuju individualizaciju razmišljanja, samoposmatranje i samokritičnost, i time ih organizovano i planski održavaju u takvom kolektivnom „čoporativnom,, psihološkom stanju. Osnovni pojam iz kojeg se gradi to ludilo je pojam **grupne slobode**, kroz još nefunkcionaniji pojam „**borbe za svoja nacionalna prava,,** Prvi pojam je u praktičnom smislu neostvariv, a drugi predstavlja **princip** koji isključuje praktičnu upotrebljivost. Jednostavnije rečeno, tumačenje tih pojmove je prilagođeno mentalnim specifičnostima određenog naroda, i tako usvojeno predstavlja prezentaciju čopora u civilizacijskoj intelektualnoj interpretaciji. Ne trebam ti konkretno davati te primjere. Dovoljno je da sa strane pratiš ponašanje i razgovor o temi stoljetne nepravde, ugroženosti, borbe za svoja nacionalna prava, ponosu za ostvarenu nezavisnu i slobodnu svoju državu itd, i u svakom komentaru možeš prepoznati civilazacijsku intelektualnu interpretaciju tog instinkta. Takođe ti nisam kazala za dvije vrlo značajne karakteristike čopora, a koje se ispoljavaju kroz **osvajanje tuđe teritorije i njeno čuvanje, i nedozvoljavanje „strancima,, ulazak na tu**

teritoriju jer ih članovi tog „čopora,, doživljavaju kao uljeze. Ta se osobina ispoljava potrebom etničke čistoće, koja se intelektualno prikriva kroz stav „mi smo naj....,. U takvom ispoljavanju se mora istaći moralna odgovornost i osuda za masovne zločine i etničko čišćenje, koja je za UMRI-ovce potpuno neprimjetna. Sama činjenica da psihopate vode svoje sljedbenike do takve „slobode,, kroz sukob i nasilje je dovoljan argument za stvaranje zaključka da su pripadnici tih grupa žrtve psihopata i zbog toga ih treba kroz opštu civilizacijsku humanost sažaljevati. U takvim okolnostima nastaje pojava obožavanja svojih lidera kao idola i kroz to se gube bilo kakve civilizacijske veze sa stvarnošću. Kada pratiš komentare UMRI-ovaca o suđenju njihovim bivšim vođama možeš primjetiti njihovu odsutnost od civilizacijskih normi što direktno ukazuje na dominaciju svijesti koju su nametnuli ti lideri. Ustvari, oni se uopšte ne obaziru na zločine koje su te vode organizovali, već ih prikazuju kao heroje koji su se borili za slobodu svog naroda. Intelektualna, moralna, kulturna i duhovna degradacija koja se ispoljava kroz borbu za takvu,,slobodu,, svog naroda neprekidno je prožeta jednom narodnom poslovicom koju istorijska iskustva iz Dubrivačke Republike ovako interpretiraju: „Samo šuplja vreća mora tražiti zakrpu,,.

Da li si ikad sebi postavila pitanje, jesli jednostrana kada je u pitanju tvoj odnos prema određenim nacionalnim ispoljavanjima?

Često postavljam jedno drugo pitanje: Da li sam dovoljno antipapanski orjentisana? Ako neko papanluk poistovjećuje sa svojom nacionalnošću onda je to njegova lična stvar, a ne moja.

Kako ne shvataš da to što ti nazivaš papanlukom i UMRI ispoljavanjem je način ispoljavanja nacionalnog identiteta, kod moglo bi se reći, cijelog nekog naroda koji živi na bosanskohercegovačkim prostorima. Stiče se utisak da ti narodi nikada nisu bili jedinstveniji.

Ovaj komentar me podsjetio na jedan događaj kojeg je opisao pokojni čika Milan kada je u vrijeme sveopštег nacionalnog divljanja pred rat, bio u posjeti kod brata u Njemačkoj.

Iritiran kolektivnim nacionalnim ludilom na našim prostorima, upitao je jednog Njemca, inače bivšeg psihologa u penziji za uzroke nastanka psihološkog stanja kojim se masovno ispoljio nacizam u njegovom narodu u smislu „nikada nisu bili jedinstveniji,, sa svim njegovim negativnim ispoljavanjima.

On se malo zamislio, i onda odgovorio:„U tom psihološkom stanju ja nisam bio Njemanac,,. Zatim je poslije nekoliko laganih udisaja i izdisaja sa pogledom u prazno dodao: „Bio sam luđak,,. U intelektualnom smislu je taj odgovor konkretan i jasan. Međutim, u psihološkom smislu on ima daleko dublje značenje kroz više značenja. Pogled i izraz lica tog čovjeka u toj kraćoj pauzi između ta dva odgovora su ukazivali na unutarnje intimno preživljavanje tog doba. Kada se uđe u analizu tog psihološkog stanja kroz suočavanje s tim sagovornikom, onda se otkriva strah i otpor prema unutrašnjim uzročnicima tog „ludila,,. Obzirom da se pitanje odnosilo na množinu, a odgovor stigao u prvom licu, može se osjetiti svjesno izbjegavanje zamjenice „mi,,. Kada se čovjek uspije izvući iz tog „ludila,, on postaje svjestan sredstava kojima se ispoljava ta majmunska retardiranost. Ta zamjenica „mi,, (Mi Srbi...; Mi Hrvati...; Mi Muslimani... itd), ima komunikacijski smisao. Međutim, njen smisao nije u tom ispoljavanju, već u njenom preživljavanju kroz identifikaciju sa grupom. Taj je Njemanac poslije oslobođanja od tog UMRI sindroma postao svjestan tog sredstva i načina identifikacije, i poslije odbacivanja iz upotrebe te zamjenice, osjeća nevjerovatan strah kada ju treba upotrijebiti i zbog toga ju i izbjegava. Zamisli kada bi se nekim slučajem, recimo, posthipnotičkom sugestijom jednom UMRI-ovcu izbrisala iz pamćenja ta

zamjenica, njegova svijest bi istog trenutka eksplodirala, jer ne bilo tog veznog materijala koji tu majmunsku retardaciju drži u funkciji. Ili ovaj primjer, kada bi se uključio program na neki od nacionalističkih foruma sa naredbom da izbriše svaku rečenicu koja ima smisao množine usmjerene prema toj zamjenici „mi„, forum jednostavno ne bi imao tekst. Kao što vidiš, postoje načini i mjere da se definiše i mjeri to „ludilo„.

Koje su to konkretne mjere?

Opšta civilizacijska humanost upotrebljava tu zamjenicu „mi“, kroz identifikaciju sa ljudskom populacijom. U tom slučaju se čovjek osjeća ljudskim bićem, jer kroz odnos „mi ljudi“, ili „mi ludska bića“, on sebe postavlja jednako prema svakom ljudskom biću, što nije slučaj kod zavlačenja u čopore kroz odnos „mi Srbii; mi Hrvati; mi Muslimani itd.,“

Da li to znači odbacivanje svoje nacionalne pripadnosti?

Odgovor na ovo tvoje pitanje određuje drugu mjeru kojom se čovjek može odbraniti od nametanja tog ludila. Ne radi se o odbacivanju svoje nacionalne pripadnosti, već o prioritetu odnosa prema grupama kroz princip humanosti. Ako je čovjek (kroz obrazovanje, vaspitanje, preko sredstva informisanja,...) upoznat sa dvije mogućnosti identifikacije, od kojih je jedna usmjerena prema svim ljudima, a druga samo prema svojoj grupi ili čoporu, onda on treba svjesno da se opredjeli kojoj identifikaciji će dati **trajni prioritet** kroz koji će se ispoljiti karakter njegove ličnosti. Ako se trajno opredjeli za identifikaciju sa svim ljudima, ne postoji opasnost da ga neko uvuče u majmunsku retardaciju. **Kroz takav odnos, on osjeća sve kulturne, moralne i intelektualne specifičnosti svog naroda, ali svaki zaključak kojeg donese obavezno prolazi kroz filter opšte civilizacijske humanosti.** Na taj način je nacionalni identitet pod kontrolom savjesti te ličnosti što je sasvim suprotno kod UMRI-ovaca kod kojih taj sindrom isključuje tu savjest. Kada se mladom čovjeku u razvoju predoče ove dvije mogućnosti onda on mora biti svjestan poslijedica ako se izloži manipulaciji psihopata, a to znači da mora snositi odgovarajuću moralnu odgovornost za neprimjerenou ponašanje kroz taj sindrom.

Da li ti upoređivanjem njemačkog nacizma sa ponašanjem nekog naroda vrijedaš taj grupni nacionalni identitet naroda koji traži ravnopravno mjesto u toj civilizacijskoj stvarnosti?

Najbolje je započeti odgovor od one ekstremno negativne forme ispoljavanja kroz sukob. Mora ti biti jasno da sukobi bilo koje vrste u kojima učestvuju pojedinci, grupe, dijelovi naroda ili cijeli narodi nemaju uzroke u parolama i šablonima razmišljanja kojima se izaziva strah i osjećaj ugroženosti, već u prihvaćenim psihopatskim osobinama razmišljanja koji riješenje takvog problema vide jedino kroz nasilje i druga necivilizovana ispoljavanja. Drugačije rečeno, jednom narodu se može kroz propagandu, montirane i režirane događaje nabaciti osjećaj kolektivnog straha i osjećaj ugroženosti, ali reakcije na takvo kolektivno psihološko stanje se ne moraju ispoljiti kroz oružani otpor, negativan revanšizam, mržnju i gađenje prema drugima itd. Psihopatizacija predstavlja nabacivanje kolektivne svijesti u kojoj pripadnici nekog naroda ne vide druge mogućnosti sem takve negativne vrste ispoljavanja. Upravo ta negativna ispoljavanja su zajednička sa nacizmom. Iz ovoga se da zaključiti da svakom pojedincu ili narodu stoje na raspolaganju različite mogućnosti reagovanja na neki problem, ali od njegove mentalne konstrukcije zavisi kakav će izbor napraviti. I u tom segmentu odnosa pojedinca ili naroda prema stvarnosti se može razgovarati o manipulaciji kojom psihopate u ulozi nacionalnih, vjerskih i drugih heroja uvlače svoje sljedbenike u ta UMRI ispoljavanja kroz nesvesnost instinkta čopora. Sam osjećaj **neravnopravnosti svog naroda** kroz osjećaj ugroženosti i potreba borbe za ravnopravne odnose u okviru te civilizacijske stvarnosti, **upućuje na nesposobnost tih**

UMRI-ovaca da kroz napredne i pozitivne procese razmišljanja dovedu sebe i svoj narod u ravnopravan položaj u tim trenutnim uslovima. Tu se već govori o mudrosti tog naroda i to u pozitivnom moralnom smislu, a ne kroz nasilje i mržnju koji upravo stvaraju suprotan efekat, izolaciju od tih naprednih civilizacijskih procesa.

Imam osjećaj da je tvoja ekstremna humanost zanemarila mogućnost da se čovjek ili neki narod nađe u bezizlaznoj situaciji u odnosu na tu tvoju mudrost i da je prisiljen jedino kroz nužnu odbranu u fizičkom smislu suprotstaviti se nekoj budali koja mu je stavila nož pod grlo.

Da bih započela komentar na tu tvoju primjedbu bilo bi veoma korisno odrediti prosječno pozitivno moralno, kulturno i intelektualno ispoljavanje sredine u kojoj živimo.

Ne razumijem, zašto to?

Zato što tvoja primjedba o nužnoj samoodbrani nije primjerena vremenu u kojem živimo. Jednostavnije rečeno, ona je proizašla iz moralnih, kulturnih i intelektualnih shvatanja plemenskog doba.

Još uvijek te ne razumijem.

Kroz sve ove godine razgovora s tobom sam ti pokušavala oslikati ovu našu bosanskohercegovačku dramu kroz kriterije građanske svijesti koja je zasnovana na opštim pozitivnim civilizacijskim i humanim vrijednostima. Obzirom da na ovim našim prostorima ne postoji ta građanska svijest, jasno je da ne mogu postojati ni te opšte pozitivne civilizacijske norme i njihove vrijednosti.

Oprosti što te prekidam, ali ako ne postoje te opšte pozitivne vrijednosti koje ti navodiš, valjda postoje i neke druge koje su takođe pozitivne?

Nažalost, postoje samo papanske vrijednosti iz kojih je i proistekla primjedba o potrebi nužne samoodbrane. Pozitivne moralne, kulturne i intelektualne vrijednosti su relativni pojmovi čija se pozitivnost u određenoj grupi može ispoljiti na krajnje negativan način, recimo, kroz nasilje. To značenje je dato kroz aforizam: „I đavo u paklu je pozitivna ličnost.“ Upravo iz tog razloga, da bi se izbjeglo ispoljavanje tih negativnih vrijednosti kroz tumačenje njihove pozitivnosti, postoji građanska svijest kao zajednički kodeks razmišljanja i ponašanja.

Ovo je nemoguće razumjeti, jer je nekoliko generacija odgajano u toj papanskoj svijesti, tako da je nemoguće stvoriti konkretnu predstavu te građanske svijesti zbog nedostatka takvog iskustva.

Može se teoretski na nekom alegoričkom primjeru objasniti smisao percepcije stvarnosti izvan te papanske svijesti. Na primjer, zamisliti neki oblik životne stvarnosti koji bi se mogao nazvati normalnim. Najjednostavnije je zamisliti jednu porodicu u nekoj razvijenoj evropskoj državi, u kojoj jedno dijete ide u školu, a drugo u dječiji vrtić. Oba roditelja rade. Pri povratku s posla, jedan roditelj pokupi dijete iz obdaništa, a drugi „doleti“, kući i podgrije ručak kojeg su predhodno veče skuhali. Drugo dijete se vrati samo sa produženog boravka. Takvi roditelji zbog organizovanog i štedljivog odnosa prema svojim prihodima imaju mogućnost da koriste vikend za odmor, kojeg redovno koriste kupovinom za narednu sedmicu, izlaskom u prirodu i zajedničkim ručkom izvan kuće. Jedina nelagodnost u takvom životu je velika iscrpljenost kroz rad na poslu. To je cijena koja se plaća za visoki životni

standard u takvoj državi.

Prozori stana te porodice su okrenuti prema birtiji koja je preko ulice.

Šta je to birtija?

Isto što i kafić, samo što se u njoj piju pretežno alkoholna pića. Sadrži veoma skroman enterijer. U njoj se okupljaju ljudi određene intelektualne i kulturne kategorije. To su skoro uvijek isti ljudi podjednakog intelekta i inteligencije i imaju zajedničku osobinu da su skoro svi u manjoj ili većoj mjeri pod uticajem alkohola. Oni su tu od otvaranja do zatvaranja tog objekta. Osobina im je da se gestikulacijama i glasnim govorom nadmeću u iznošenju svojih stavova. Teme su im politika ili fudbal, ponekad tračevi protkani humorom, ili dnevne teme koje odgovaraju njihovom mentalitetu. Rasprave se vode u manjim grupama. Među njima vrlo često izbijaju svađe i tuče zbog uticaja alkohola ili trajnih oštećenja psihe zbog njegovog dugotrajnog i prekomernog konzumiranja. Međusobno su stvorili određena pravila ponašanja koja su zasnovana na pravu jačeg u fizičkom smislu i ponosu na vlastite vrijednosti koje oni smatraju pozitivnim.

Kada ponašanja takvih birtijskih grupa posmatraju članovi porodice sa tog njihovog prozora, onda nastaju određeni negativni zaključci o tim grupama kroz opšte društvene kriterije po kojima ta porodica živi. To je stav da su ljudi u tim grupama alkoholičari, neodgovorni prema sebi i društvu u kojem žive, i životni gubitnici kojima vrijeme izmiče bez konstruktivnog odnosa prema situacijama u kojima egzistiraju. Tim načinom života predstavljaju društvene parazite, jer sredstva za pijenje ostvaruju na različite načine i ni jedan od tih načina nije u okviru pozitivnih civilizacijskih normi.

Ti zaboravljaš da takva okupljanja postoje na selima za vrijeme zimskog perioda kada je obrađivanje zemlje nemoguće.

Drago mi je da si shvatio moju priču. Ne postoje idealni primjeri kao što je ovaj sa birtijom. Ova uporedba se ne odnosi na zemljoradnike koji nakon neprospavanih sezonskih noći zbog rada koriste boravak u birtiji kao relaksaciju. U mom primjeru se oslikava stanje bezperspektivnih ljudi u gradu koji svoj destruktivan mentalitet ispoljavaju kroz grupu u gradskoj birtiji.

Ako čovjek zauzme stav da je prostor u kojem mi živimo dio građanske Evrope, onda se može izvesti zaključak da žitelji Zapadne Evrope gledaju to naše društveno stanje na isti način kao što gleda ta porodica na birtiju preko ulice. Prizor je potpuno identičan s razlikom što takvo ponašanje nije prouzrokovano uticajem alkohola, već kroz UMRI sindrom i druge negativne moralne i kulturne „vrijednosti“ grupe. Jedini stav koji može zauzeti ta Evropa je: „Daleko im kuća od moje... Razlog je nemogućnost bilo kakvog pozitivnog uticaja koji nije u okviru te „birtijske“ svijesti.“

Pa zašto se ta Evropa zauzima da nam pomogne kada je situacija takva da ih ta naša birtijska svijest ne može razumjeti?

Zato što se „komšije“, žale da nemaju svoj mir od galame, psovki i tuča. Pogledaj izvještaje koliko se droge, bijelog roblja, stranih državljanima iz nerazvijenih zemalja ilegalno prebacuje preko naše teritorije u zemlje Zapadne Evrope.

Drugu, još veću opasnost za tu Evropu predstavlja tvoja generacija koja postavlja to pitanje podmetanja noža pod vrat i potrebe samoodbrane. Dovoljno je da toj generaciji neko od

psihopata upre prstom u neku evropsku ličnost ili državu, i da se ta novokomponovana birtijska svijest pretvori u terorizam.

To opet ne razumijem. Kako može moja generacija postati teroristička?

Evo kako. Vratimo se ponovo birtiji. Vlasnik birtije ima sina koji je završio samo šest razreda osnovne škole i od petnaest ocjena za znanje -tri kategorije A, B, i C sa po pet ocjena u svakoj kategoriji- imao je iz svih predmeta tu četrnaestu dvojku koja pripada toj posljednjoj kategoriji. Nije ga interesovala škola. Ali zato su ga privlačile junačke i ribarske priče tih alkoholičara u birtiji, koje je gutao bez daha. Sada kada je odrastao on nije alkoholičar, ali ima tu alkoholičarsku svijest koju je primio kroz obrazovanje u birtiji. On u svađi izvadi nož ili pištolj i ubije učesnika u svađi pravdući to nužnom samoodbranom, jer mu je navodno taj ubijeni podmetnuo nož pod vrat, a on je na osnovu iskustva iz tih birtijskih priča „mudro,, i „pametno,, reagovao. Pogledaj koliko se nasilja provodi iz tvoje generacije. To birtijsko dijete si ti i svi iz vaše generacije.

I tu leži odgovor na tvoje pitanje, šta ako neka budala postavi nekom narodu nož pod vrat? Odgovor je: „Našla vreća zakrpu,, Kulturnije rečeno, sukobi su birtijski mentalitet, a dogovor i razumjevanje građanski nivo i mentalitet. Svako biće ili narod se nalazi u situaciji koja odgovara njegovom kulturnom i psihološkom nivou. Iz tog razloga takvo ponašanje i razmišljanje svrstavam u kategoriju grupe, a ne naroda, jer svaki narod ima svoju pozitivnu istoriju, tradiciju i mudrost, koju ja sa poštovanjem cijenim.

Izgleda da je nesporazum između mog viđenja napada i tvog viđenja odbrane. Da li je potrebno da se neko bude iznenada fizički napadnut bez nekog razloga? Ako postoji takva mogućnost, onda tvoja priča o vreći i zakrpi ima ograničeni smisao.

Ako si ti meni postavio provokativno pitanje, mogu i ja tebi. Ako neko ljudsko biće iznenada udari grom, da li se ti upitaš, da li je taj nesrećnik hodao po tom nevremenu poljem djeteline bez okolnog visokog drveća sa otvorenim kišobranom? Kada se govori o napadu, onda mudrost zahtjeva da se ispitaču okolnosti pod kojima se dogodio taj napad. Skoro svi iznenadni napadi na ljude u fizičkom smislu su se dogodili u uslovima koji pogoduju tim napadima. Upravo ta mudrost omogućava čovjeku korekciju u ponašanju koja mu ne dozvoljava da ulazi u te rizične situacije, a to drugim riječima znači da djeluje kroz razum. Te negativne okolnosti u kojima se naše društvo nalazi su stvorili gazdini sinovi psihopatskom manipulacijom, u kojoj pojedinci kao žrtve te manipulacije nisu toga bili svjesni, a nisu ni sada. Te okolnosti međusobnih sukoba, fizičkih ili verbalnih, ja nazivam birtijom, a sadržaje, birijskim životom u kojem egzistira ta izmanipulisana birijska svijest.

Gdje ti vidiš tu birtijsku svijest u društvu?

Kroz afere, prepucavanja, izmišljanja, laganja, hvalisanja, optuživanja, korupciju, mito, organizovani kriminal i svega onog što čini ovu našu političku, kulturnu i moralnu stvarnost.

Želiš da kažeš da ne postoje narodnooslobodilačke borbe u svijetu.

Postoje isto kao i „borba za svoja nacionalna prava,,.

Hitler nije mogao naoružati njemačku armiju u društvenoj i državnoj krizi koju je preuzeo dolaskom na vlast. U tom poslu mu je Gazda davao kredite iako je znao za šta je on ta sredstva trošio.

I na tako režiran svijetski rat pojavljuju se narodnooslobodilački pokreti. Nije sporno da li oni postoje, već koja im je stvarna svrha. U tom smislu ja govorim o lizanju plastične banane. Kada bi ljudska svijest uspjela da sagleda svoje huškaše na rat, ne bi postojao agresor, već psihopate u ludnicama.

Pokušala si mi objasniti da postoji građanska svijest, UMRI-ovska svijest, zatim psihopatska svijest. Sada govorioš o birtijskoj svijesti. Kakva je njena osobina u odnosu na ove koje si već ranije navela?

Za UMRI-ovce sam ti već kazala da osim psihofizičkog nasilja nad nepripadnicima njihove grupe, oni u intelektualnom smislu podržavaju, pravdaju, sakrivaju, minimiziraju to nasilje, a istovremeno kroz propagandu veličaju i ističu izmišljeno ili stvarno nasilje nad njihovim članovima predstavljući sebe kao narod, a ne kao element ili dio naroda. Obzirom da je ta grupa, koja je pod kontrolom psihopata dio naroda, postoje drugi dijelovi naroda koji ne prihvataju takvo ispoljavanje, a prisiljeni su živjeti u takvim okolnostima. Oni se tom prilikom prema psihopatskoj vlasti ne odnose kroz instinkt čopora, već kroz pozitivne moralne vrijednosti koje u takvoj situaciji ne mogu da ispolje. Osim frustracija, oni nesvesno učestvuju u psihopatskim manipulacijama kroz te pozitivne moralne kriterije. U poređenju sa mojim primjerom birtije, može se kao primjer uzeti osoba koja ne pripada tom birtijskom intelektualnom i moralnom mentalitetu, a prisiljena je iz određenih razloga da bude jedan period, od recimo, dva do tri mjeseca u toj birtiji. Na početku njenog boravka ona je krajnje rezervisana i neutralna prema ponašanjima tih ljudi, uz osjećaj nepripadanja toj grupi. Postepeno ona sve više intelektualno učestvuje u „radu“, te grupe, ne kroz njihov intelektualni i moralni nivo, već svoj. Počinje sa dijagnosticiranjem i opredjeljivanjem ko je od tih učesnika u raspravama više ili manje u pravu. To je momenat kada se kroz te svoje moralne kriterije nesvesno identificuje sa grupom u opozicionom smislu. Drugim riječima, komunicira sa grupom iz svojih pozitivnih moralnih opredjeljivanja. E, to dobromamjerno učestvovanje u „radu“, te grupe je ulazak u birtijsku svijest kroz opoziciono djelovanje i raskrinkavanje negativnog ponašanja određenih članava u određenim okolnostima. U našim stvarnim uslovima je to svaka negativna kritika upućena na rad i ponašanje subjekata ove trenutne stvarnosti. Tu negativnu, a ponekad i pozitivnu kritičku opredjeljenost prema političkim, kulturnim ili moralnim aferama ja nazivam birtijsko presuđivanje.

Zašto prema takvom ponašanju imaš negativan stav?

Ovo moje izlaganje prihvati kao opis našeg društvenog stanja, a ne kao negativan stav. U ovaj opis spada i podatak da takvo birtijsko opredjeljivanje, ko je u pravu, a ko ne, predstavlja psihopatama u manipulaciji veoma kvalitetno „tijesto za mjesiti“. Jedna od tih manipulacija je i predizborna kampanja. Izbori su za psihopate poseban izazov u egzistencijalnom i psihopatskom smislu. U tom procesu, veoma značajnu ulogu za njih imaju moralno pozitivni glasači koji su kroz psihopatsku manipulaciju prihvatali birtijsko razmišljanje i presuđivanje. To njihovo presuđivanje nema neki globalan čvrst intelektualni temelj, već se ono gradi u samom procesu presuđivanja na osnovu predočenih psihopatskih vješto montiranih prezentacija. Te prezentacije, ili bolje rečeno igre izazivaju kod tih izdvojenih ljudi pozitivno moralno reagovanje koje čini prevagu u korist psihopata naročito u vrijeme izbora. U tom smislu se pred izbore vodi vrlo uspješna „borba protiv svih vrsta kriminala“. Izbori nisu jedini cilj takve igre. Tim aktivnostima Gazda ispituje javno mišljenje i na osnovu njega određuje naredne pravce djelovanja.

Ne možeš izbjegći zaključak da o normalnom odnosu prema stvarnosti imaš negativan stav nazivajući ga birtijsko presuđivanje. Na koji se način ti izjašnjavaš kada je u pitanju posmatranje ove naše stvarnosti?

Zar do sada nisi primjetio da ja ne optužujem i ne presuđujem u okviru tih sadržaja o kojima raspravljamo? Ja analiziram formu i način ponašanja učesnika u tim društvenim ispoljavanjima. Drugim riječima, mene iteresuju ciljevi i posljedice tih društvenih ispoljavanja. To je ustvari upoređivanje društvenog ponašanja sa mjerom koja predstavlja opštu civilizacijsku humanost. Da bi se to moglo predočiti u konkretnom smislu, potrebno je ponekad opisati ponašanje nekog pojedinca ili grupe koje je prisutno i kod drugih pojedinaca i grupa. Kada bih se nekim slučajem o tim problemima izjašnjavala u društvu, ne bih imenovala ni pojedinca ni ni grupu, i time bih dozvolila da se svaki pojedinac ili grupa mogu sami prepoznati u tom prikazu. U tom slučaju bi takav uopšten prikaz kroz konkretno upoređivanje na osnovu te mjere humanosti dao potpunu slobodu posmatraču da se odredi u odnosu na svoje ponašanje. Ako bi takav čovjek u svojoj svijesti imao bar neke elemente te opšte civilizacijske humanosti, ta uporedba bi mogla kod njega pokrenuti korekciju ponašanja u pozitivnom civilizacijskom smislu. Kod UMRI-ovaca je suprotan proces. Oni te asocijacije koje se direktno ne odnose na njih, tumače kao napad na njih i uzvraćaju na grub i intelektualno neprimjeren način koji je suprotan principima humanosti.

Ljudi koji nisu pod uticajem UMRI sindroma, takve nepristrasne analize ne mogu ostvariti, zato što intelektualno, a naročito emocionalno, učestvuju u tim psihopatskim sadržajima kroz birtijsko presuđivanje o kojem sam maloprije govorilla. Iz ovoga možeš zaključiti da ja nastojim biti emocionalno i moralno izvan tih sadržaja, što me čini strancem u odnosu na ta negativna ispoljavanja.

Kažeš da ne vrijeđaš, a svoje neistomišljenike nazivaš mentalno retardiranim majmunima.

Čini mi se da namjerno izbjegavaš prihvati razliku između vrijeđanja i upoređivanja. Da li je to vrijeđanje ako ja kažem da je lopov onaj koji prisvoji stvar bez pristanka njenog vlasnika. Da li je vrijeđanje ako ja kažem da neko ko se prema drugima odnosi kroz mržnju, gađenje, nasilje bilo koje vrste, i druge nehumane postupke, i pravdanje takvog ponašanja da je mentalno retardirani majmun? Vrijedati nekoga znači imenovati konkretno neku osobu ili grupu i upućivati joj takve negativne etikete. Ja to ne radim. Samo dajem definiciju mentalno retardiranog majmuna na osnovu opšte civilizacijske humanosti, i istovremeno kroz opis takvog ponašanja dozvoljavam svakome da se prepozna u tome. Onaj ko se prepozna u takvoj analizi, a ne želi da prihvati tu definiciju, krije se iza osjećaja i tumačenja napada na njegovu ličnost u smislu osjećaja vrijeđanja.

Moraš priznati da je emocionalno i moralno distanciranje teško ostvarivo u uslovima gdje nas psihopate neprekidno obasipaju novim aferama koje direktno ugrožavaju našu egzistenciju. Da li je moguće da moralno pozitivna osoba u takvim situacijama izbjegne birtijsko presuđivanje na jednostavniji način?

Postoji takav način, ali je on neuvjerljiv za napačenu ličnost, jer se ne može uočiti direktna uslovlenot između tog načina razmišljanja i ponašanja, i efekata tog distanciranja. Razlog tome je usađen pojam o direktnom suprostavljanju kroz recimo javna okupljanja i nasilje koji su već izverzirana varijanta gazdinskih sinova u takvim situacijama. Tom prilikom pri masovnim pritiscima kroz javna okupljanja, te psihopate promjene sadržaj i ljude u spornom sadržaju, a cilj mučenja i dalje ostaje u upotrebi. Uslov za distanciranje je da takvo biće umjesto moralnih kriterija kojima učestvuje u analizi i presuđivanju tih sadržaja, uvede lični stav u formi poruke: **Papci, vaše je vrijeme isteklo. Vrijeme je da odete.**

Koji su efekti takvog distanciranja?

Glavni efekat je psihičko oslobođanje od frustracija i izlazak iz depresivnog stanja koje

potresa ove moralno pozitivne ljude. Taj stav prekida uticaj manipulacije na tu ličnost, a istovremeno otvara nove intelektualne načine percepcije i reagovanja, za koje psihopate i UMRI-ovci nemaju odgovarajući program djelovanja. Tom prilikom se otvara ljudska svijest za prihvatanje građanskih kriterija razmišljanja, koji se ne mogu ispoljiti kroz birtijsko presuđivanje ili kroz nasilje u bilo kojem smislu.

Možeš li to konkretnije objasniti?

Osnovno je pitanje, da li negativno emocionalno preživljavanje kao posljedica nehumanog ponašanja vlastodržaca psihopata, može pozitivno uticati na promjenu takve situacije? Drugačije rečeno, da li ljutnja, nezadovoljstvo, bijes, i slična preživljavanja u čovjeku mogu uticati na promjenu društvenog stanja u kojem se on nalazi? Zaključak je da ne može. Znači, to negativno emocionalno preživljavanje koje osjeća napačena ličnost ne utiče na poboljšanje situacije, psihički muči tu ličnost, i zbog toga ta patnja predstavlja hranu kojom se hrani Gazda. Time ta ličnost nesvesno učestvuje u hranjenju i održavanje u životu Gazde i njegovog sistema mučenja. Uzrok tom negativnom emocionalnom preživljavanju nisu psihopate i njihovi sljedbenici, već negativne misli koje proizvodi ta napačena ličnost kroz birtijsko presuđivanje. Ako se ta presuđivanja zamjene zaključkom da je vrijeme papanluku isteklo, umjesto negativnih misli kroz birtijsko presuđivanje pojavljuje se potreba akcije koja je usmjerena protiv papanluka i primitivizma u opštem smislu. U tom slučaju nastaju spontane pozitivne promjene. Frustracija koja je prisutna kroz osjećaj bespomoćnosti se zamjenjuje konkretnim efektivnim ponašanjem protiv primitivizma, ili bolje rečeno, protiv plemeninskog ponašanja uz izostanak depresivnih simptoma. Glavna osobina takvog razmišljanja i ponašanja je da se ličnost ne upliće i ne sapliće u montirane psihopatske igre, već ih posmatra u opštoj formi uz shvatanje smisla i razloga njihovog postojanja. Generalni problem ovog bijednog stanja u kojem se naša društvena zajednica nalazi nije u fizičkom napadu neprijatelja, već u okupaciji pojedinačnih svijesti nametnjem ili zadržavanjem primitivnih i zaoslallih svijesti grupa čije ispoljavanje doživljavamo kao patnju. U takvim uslovima se pojedinac ne može suprotstaviti toj patnji kroz fizički obračun, već mentalnom izolacijom od šablona razmišljanja koje su nametnule psihopate kroz te igre koje provode. Ova mentalna izolacija ne samo da stvara konkretnе ideje za prevazilaženje stvarnih ličnih i porodičnih problema stvorenih kroz to društveno stanje, već je taj proces propraćen i pozitivnom sudbinskom susretljivošću.

8. Nefunkcionalnost razmišljanja i ponašanja u odnosu na savremene civilizacijske potrebe

Nekoliko puta sam te molio da mi navedeš neke konkretnе primjere tih psihopatskih igara, i ti si svaki put našla određene razloge da to izbjegneš. Sjećam se da si jednom prilikom kazala da je svijest Gazde i njegov način djelovanja daleko ispred našeg znanja i inteligencije i da je zbog toga potpuno nevidljiv za nas obične ljude. Da li postoji način da se te igre što vjerodostojnije prikažu tako da budu razumljive nama običnim ljudima?

Navest će ti samo uzroke nemogućnosti uočavanja te manipulacije iz čega možeš zaključiti da je razumjevanje tog društvenog stanja teško ostvarivo. Prvi problem je što intelektualni prikaz takvih igara automacki uvlači slušaoca u birtijsko rasuđivanje. Čovjek i tom slučaju prezentirani sadržaj razumije kroz odsutnost logičkih elemenata koji povezuju te uzroke sa stvarnošću u kojoj se nalazimao. Uživi se u priču i kada se ta priča završi, da komentar u smislu, „da tako je,, i istog trenutka ju zaboravi.

Koji je razlog takve reakcije?

Razlog je integritet ličnosti koji ne dozvoljava da ta ličnost doživi neprijatno iskustvo kroz

spoznaju da ju neko manipulacijom pravi budalom. Drugačije rečeno, postoje u ličnosti odbojnici koji neprijatnu istinu izbacuju iz svijesti na razne načine. **Zato je ljudsko biće prije spremno prihvati laž koja ga umiruje, nego istinu koja ga iritira.** Najizraženiji odbojnik je **osjećaj i zaključak** da „ona druga strana,“ ne valja. Obzirom da psihopate koriste najprimitivnije i umno nedorasle igre, prihvatiš tu činjenicu kroz svjesnost vlastitog učešća u takvoj prevari, predstavlja veliki šok kojeg ličnost na njoj svojstven način nesvesno izbjegava. Osim toga, u svakom pokušaju prezentracije tih igara, ubace se psihopate sa pričama u formi demanata koji takođe nemaju konstruktivnu formu u civilizacijskom smislu, i tim lažima pomažu svojim žrtvama da se umire. I to daje posebnu draž tim psihopatskim igrama.

Drugi je razlog što se u prezentaciji tih igara i njihovom razumjevanju moraju isključiti savjest i emocije, što djeluje na posmatrača razarajuće iz dva pravca. Prvi pravac je nemogućnost isključivanja savjesti pri analizi, a drugi je smisao tih psihopatskih igara koje ne sadrže bilo kakve moralne i kulturne kriterije. Posmatrač u tim igrama nije svestan da se kroz te nefunkcionalne igre veoma često iritira ispoljavanje savjesti koja tim igrama daje logičan i opravdavajući smisao. Konkretno se može kao primjer uzeti manipulacija preko stvarnih ili izmišljenih žrtava rata, gdje se preko suosjećanja sa tim pričama provode određeni psihopatski ciljevi. Ovaj model djelovanja se veoma dugo ispoljava na našim prostorima.

To sa isključivanjem savjesti te nisam razumio.

Stalno ti napominjem da se psihopatske igre u odnosu na pozitivne ljudske vrijednosti organizuju na drzak način bez osjećaja bilo kakve ljudske odgovornosti. Bilo koja informacija u smislu prezentacije tog ponašanja se u tom slučaju mora konkretno opisati bez zavijanja u kulturne pristojnosti. Pozitivno orjentisani ljudi ne mogu da prihvate mizeriju kojom se ispoljava ta vulgarnost zbog prisutne savjesti. Razlog takve reakcije je perfidna gluma psihopata, koja im daje izgled suprotan vulgarnosti i primitivizmu kojeg ispoljavaju u tim igrama. Taj pozitivan utisak iritira savjest u čovjeku kada mu se prezentira ta vulgarnost. U takvoj situaciji se u čovjeku pojavljuje rezervisanost prema tim kompromitirajućim informacijama i najjednostavnija reakcija je odbacivanje tih informacija kroz osjećaj, da je to van svake pametи. I zbog toga je potrebno u takvim analizama kontrolisati tu savjest. Da bih ti na nekom konkretnom primjeru opisala tu vezu između psihopate, savjesti i vulgarnog ponašanja, morala bih imenovati tog psihopatu, a to bi predstavljalo prelazak na njegov psihopatski nivo komunikacije kojeg nazivam birtijsko presuđivanje. Zato je korisno da u opštim informacijama kojima opisujem te igre uporediš zvaničnu ličnost kojom sebe predstavlja taj psihopata u javnosti i smisao sadržaja njegovih aktivnosti u odnosu na proizvedene posljedice koje ne rješavaju probleme, već ih još više komplikuju.

Da li si u kontradiktornosti kada kažeš da je gazzino intelektualno ispoljavanje i inteligencija daleko ispred naših mogućnosti, i stava da su te psihopatske igre primitivne i vulgarne?

Te osobine se međusobno dopunjaju. Genijalnost igre je osobina Gazde i ispoljava se kroz višezačnost, ili drugačije rečeno, potpunu usklađenost svih negativnih ispoljavanja u prošlosti i sadašnjosti na cijelom balkanskom i širem području. S druge strane, vulgarnost i primitivnost je prilagođena mentalnim sposobnostima žrtava. To je ta stvarnost, koju ne mogu da prihvate ni pojedinci ni grupe.

Opis manipulacije kroz događaje u prošlosti nije teško izvesti. Međutim, takvo posmatranje ne rješava problem tekućih manipulacija koje se odvijaju u sadašnjosti. Kod opisivanja tih

igara u sadašnjosti, stvara se kroz maloprijašnje pominjane savjesti, utisak o optuživanju kroz predrasude u formi prepostavki. Bez obzira na činjenice koje upozoravaju da određeno konkretno ponašanje psihopate odudara od zdravog razuma, čovjek radije prihvata mogućnost da se taj psihopata zbog svog „**poštenja**“, ne snalazi baš najbolje u tim aktivnostima i zaštitnički se postavi prema njemu na osnovu čitavog sistema glume kojom taj psihopata prezentira svoju ličnost. Drugi vrlo važan uzrok nerazumjevanju tekuće manipulacije je **nedostatak odgovarajućih, ili upotreba neodgovarajućih pojmoveva** koji su kroz nefunkcionalne šablone razmišljanja u upotrebi. Takvi se pojmovi koriste kroz naviku, a ne kroz stvarno njihovo značenje. Od takvih pojmoveva se grade društvene parole koje ljudi prihvataju u paketu bez razumjevanja njihovog stvarnog značenja. I zato je kod opisivanja tih igara vrlo teško probiti intelektualni zid čopora u kojem pojedinac razmišlja, i donosi zaključke na osnovu nefunkcionalnih obrazaca i pravila tog čopora, a ne kroz konkretne civilizacijske kriterije.

Još uvijek se ne mogu oslobođiti utiska da ti vrijedaš narod nazivajući ga čoporom.

Namjerno sam naglasila „čopor“, da bih iznudila tu tvoju reakciju koja je proizašla iz svijesti grupe kroz nefunkcionalni šablon razmišljanja. To pitanje koje si postavio predstavlja konkretni primjer kojim se ispoljava parola kroz obrazac „vrijedanje naroda“. Taj obrazac „vrijedanje naroda“, je neprekidnim ponavljanjem kroz propagandu ubačen u svijest običnih ljudi, i čim se pojavi neki komentar koji se ne uklapa u šeme i obrascu razmišljanja određene grupe, javlja se potreba izjednačavanja tih šema i obrazaca sa opštim kulturnim vrijednostima naroda kojem ta grupa pripada. To je ta neprimjerenost kojom se ponašanje grupe poistovjećuje sa kulturnim i moralnim vrijednostima njenog naroda. **Ako čovjek ne uočava negativna ispoljavanja u svojoj grupi**, a istovremeno osuđuje takvo ponašanje u drugim grupama, onda kažem da je to ponašanje u okviru čopora, a ne naroda.

Psihopatizacijom naših naroda se vrši njihovo porobljavanje kroz instinkt čopora.

Uspješnost takvog cilja zavisi od kvaliteta psihopate ili više njih koji manipulišu tim narodom. Iz ovoga bi ti trebalo biti jasno, da ja ne presuđujem bilo kojem narodu, već taj narod sam sebi presuđuje dozvoljavajući dominaciju necivilizovanih ispoljavanja. Takođe ti neprekidno napominjem da se obrasci razmišljanja i ponašanja koje nameću psihopate zasnivaju na nasilju koje ne dozvoljava progresivnim snagama da se ispolje kao narod. Moraš biti svjestan činjenice, da je okupator u odnosu na istoriju, u potpunosti promjenio taktiku okupacije i porobljavanja. To u njegovo ime rade domaći gaziđini sinovi kroz te psihopatske igre. **Obzirom da ti narodi dobrovoljno biraju na demokratskim izborima te gazdine sinove, nije teško zaključiti da se svaki takav narod sam prepusta okupatoru i sam sebi pravi okupaciju.** Iz biologije znaš da „hipnotizirana“, žaba „sama“, ulazi u čeljusti zmije. Međutim, da psihopatizovani narodi mogu sami ulaziti u „čeljusti“, okupatora je na žalost stvarnost koja pokazuje s jedne strane genijalnost Gazde, a sa druge mentalnu retardirastih tih grupa lojalnih vlasti koje provode taj program samoporobljavanja.

Stalno govorиш da ne postoji grupna sloboda, a sada govorиш da se ti narodi sami prepustaju okupatoru, iz čega mogu zaključiti da oni već imaju neku vrstu slobode.

Moraš shvatiti moj stav, da narodom nazivam grupu ljudi koja svojim ponašanjem i razmišljanjem stvara i održava opštu društvenu harmoniju čovječanstva. Bez obzira da li neka grupa kroz negativna ispoljavanja dominira u brojčanom smislu, onaj ostatak ljudi koji žive u okvirima pozitivnih civilizacijskih vrijednosti za mene predstavljaju taj narod. Taj ostatak pozitivno orjentisanog naroda može u toj nesrazmjeri biti samo jedan čovjek, on će za mene predstavljati taj narod, a ne grupu ili čopor koji dominira.

Bez obzira u kakvima uslovima neki narod živi, i u kakvom društvenom uređenju, smisao

okupacije je nametnuti takvo društveno uređenje kojim se ostvaruje cilj okupacije. Tu promjenu društvenog uređenja provode gazdini sinovi kroz dominaciju grupa čije se ponašanje ispoljava kroz parole o zaštiti nacionalnih iteresa „svog naroda,,. Pri tome sve konkretne aktivnosti u tom cilju stvaraju suprotne efekte te „zaštite,, što za posljedicu ima ekonomsku i druge socijalne ovisnosti o Gazdi. Već dvadeset godina se intenzivno odvijaju te igre bez granica, a narodi su sve gladniji i iscrpljeniji. Sama ta činjenica ukazuje na suprotne efekte tih igara koje se u tim grupama osjećaju kao mudrost njihovih vođa, a u stvari predstavljaju negativno revanšističko prepucavanje koje nema konstruktivan smisao bilo kakvog socijalnog uređivanja.

Ako već izbjegavaš dati primjere tih igara, možeš li bar opisati način organizacije i djelovanja tih gazdinskih sinova. Jednom si rekla da oni međusobno sarađuju, što ja ne mogu zaključiti iz njihovog ponašanja. Da li je ta „saradnja,, koju ti spominješ zaista tako perfidna da ju ja ne mogu uočiti?

Perfidnost tih igara određuje organizacija i način djelovanje Gazde. Organizacija je vertikalna po „KGB,, piramidalnoj tajnosti i horizontalna u formi orkestra u kojem je Gazda dirigent. Na taj način, uvid u takvu organizaciju i njene efekte ima samo Gazda. Kako god jedan muzičar u orkestru pri sviranju sarađuje sa drugim muzičarima prateći dirigenta uz koncentraciju na muzički sadržaj koji se izvodi, tako isto i gazdini sinovi timski izvršavaju naređenja Gazde koji vodi organizaciju tih igara. U tom timskom radu gazdin sin ne postupa po pravilima kao što se muzičar ispoljava kroz note, već pri izvršavanju određenog cilja samostalno ispoljava svoje psihopatske sposobnosti. Ta psihopatska kreativnost, i koristoljublje iz nje, su glavni pokretači ostvarivanja tih zadanih ciljeva.

Već sam ti nekoliko puta kazala da je dodatni uzrok nemogućnosti uočavanja tih psihopatskih igara nefunkcionalna svijest pojedinca koja operiše na nefunkcionalnim i nestvarnim pojmovima. Jednostavno rečeno, obična ljudska svijest nije sposobna prihvatići igre bez granica kao realnost, jer je organizacija tih igara izvan uobičajenih šema razmišljanja na koje je ta svijest navikla. Neprekidno ti iznosim primjere društvenih odnosa iz nekadašnjeg socijalističkog državnog uređenja da ti opišem uzroke te nesposobnosti posmatranja tih psihopatskih igara. Decenijama gušenje vjerskog i nacionalnog ispoljavanja u tom društvenom uređenju velikim dijelom je izbrisao navike, tradiciju, i sadržaje ispoljavanja stvarnih kulturnih i moralnih vrijednosti svakog naroda posebno. Ta istinska ispoljavanja su zamjenjena drugačijim i to nefunkcionalnim kulturnim i moralnim kriterijima kroz obrazovanje, zakon, propagandu o tekvinanama narodnooslobodilačke borbe, neprekidnim javnim skupovima koji su veličali hrabrost i partizaniju, nametanjem jugoslovenskog nacionalnog identiteta i parolama tipa : „samoupravljanje,, „bratstvo i jedinstvo,, „unutrašnji i spoljni neprijatelj,, i slično. Taj društveni sistem se održavao na tim aktivnostima koje su zabavljale narode i odvraćale pažnju od stvarnih političkih i ekonomskih protivrječnosti. Kao primjer ti mogu navest jednu od prisutnih posljedica.

Ponašanje radnika u svim djelatnostima je bila osnovna protivrječnost ideje i propagande socijalističkog radničkog samoupravljanja. Površnost u radu, neodgovornost i nezainteresovanost radnika u svim djelatnostima osim u službama za zaštitu države, bili su opšta slika radničke klase u tom društvenom sistemu. Generacije djece su odgojane u tom radničkom formalizmu i sada ti odrasli ljudi ne posjeduju spoznaju da je **odgovornost prema radu i obaveze prema državi**, osnovni uslov funkcionisanja savremene društvene zajednice. Konkretno, ne znaju za pojam, ili bolje rečeno, naviku kojom se ispoljava odgovornost u radu i odgovornost kroz obaveze prema državi. To ima za posljedicu da narodne mase ne primjećuju da se njihove vođe uopšte ne bave organizacijom rada i proizvodnje, i obavezama prema državi, već glupostima na koje te mase nasjedaju. Nije teško iz ovoga izvesti zaključak da su trenutni društveni odnosi koje su nametnule te grupe nastavak prijašnjeg nefunkcionalnog i nesadržajnog socijalističkog sistema. Pozitivno

orjentisani novinari neprekidno ističu neodgovornost tih vlastodržaca prema društvenom sistemu i državi, ali iz naroda ne dolaze pozitivne reakcije na te informacije.

To je taj glavni uzrok moje nemogućnosti da ti opišem psihopatske igre koje se neprekidno izvode kroz perfidne i vješto usklađene igre i nemogućnost njihovog razumjevanja zbog nefunkcionalnih šabloni razmišljanja i nedostatka stvarnih pojmoveva koji čine savremenu civilizacijsku stvarnost.

Prema toj bivšoj Jugoslaviji imaš takođe negativan stav. Ja sam od starije generacije čuo suprotne priče o životu u tom vremenu. Da li si upoređivala ta dva suprotna odnosa unutar tvoje generacije?

Moji komentari su strogo usmjereni na to da te upoznam sa uzrocima ovog balkanskog ludila. Isti problemi i isti uzroci su prisutni i na drugim mjestima u svijetu. U takvoj prezentaciji nemam priliku pričati o pozitivnim društvenim ispoljavanjima u bivšoj Jugoslaviji koje spominje moja generacija. Kada se upoznaš sa tim uzrocima o kojima govorim, i prihvatiš ih kao realne, možeš sačuvati svoju glavu u fizičkom, psihičkom, intelektualnom i društvenom smislu.

Primjetio sam da pri konkretnom opisivanju uzroka ovog kritičnog stanja u našem društvu ne daješ i konkretne posljedice. Stalno govorиш uopšteno o tom našem trenutnom društvenom stanju.

Da, tačno je da to opšte društveno stanje sadrži i konkretne primjere njegovog ispoljavanja. Moja je namjera bila da u ovim dosadašnjim razgovorima uvedem što više funkcionalnih pojmoveva kako bi ti mogao samostalno uočavati te konkretne posljedice.

Jedna od značajnih posljedica pogrešnih pojmoveva, navika i šabloni razmišljanja su nesporazumi i sukobi kroz komunikaciju. Zato će se na tom dijelu društvenih odnosa malo duže zadržati.

Normalno je da u savremenim demokratskim društvima svaki čovjek iznese svoje mišljenje i stav. U tom iznošenju svog mišljenja ili svog stava postoje civilizacijske uslovljenosti. Osnovni uslov je da to mišljenje ili stav bude naznačen napomenom: To je moje mišljenje (moj stav). Ako to nije naznačeno, onda se to može u određenim situacijama tumačiti kao propaganda. Ako se neki stručnjak javno izjašnjava bez te napomene, onda se to izlaganje prihvata kao zvanično tumačenje kroz nauku ili dogovorene obrasce razmišljanja. U slučaju da u takvom izlaganju taj stručnjak iznese neki svoj stav koji nije u saglasnosti sa zvaničnim tumačenjem, a pri tome nije naznačio da je to njegovo mišljenje ili stav, podlježe odgovarajućim sankcijama od kojih je jedna i zvanično opredjeljenje da je takvo ponašanje primitivno i neprimjereno takvom stručnjaku.

Namjerno sam ti dala kao uzorak jedan detalj iz tih savremenih civilizacijskih odnosa da u uporedbi koju će dati vidiš konkretnu razliku između naših navika i šabloni komunikacije, i ovih savremenih civilizacijskih. Društveni odnosi u toj bivšoj socijalističkoj Jugoslaviji su drugačije odredivali način iznošenja svojih mišljenja i stavova. Taj sistem je u upotrebu dao određene pojmove i šablove razmišljanja koje su ljudi mogli upotrebljavati. Za jednu izgovorenou ili napisanu rečenicu koja nije sadržavala dozvoljene pojmove koji su se mogli upotrebljavati, ili nije bila u okviru nametnutih obrazaca razmišljanja, judi su dobijali i po šest godina zatvora. Jedna od vidnih posljedica tako organizovanih i vođenih društvenih odnosa je **neodređenost** u iznošenju svojih mišljenja i stavova. Generacije koje su rođene i odgajane u tkvim uslovima ne znaju za drugačaji način razmišljanja od ovog formalnog. Ovaj nedostatak je naročito izražen kod izbjeglica koje su se uključile u društveni život u

državama u kojima su dobili državljanstvo. Čovjek sa tim stvorenim navikama zbujuje slušaoce svojim načinom izlaganja. Iznosi mišljenje i stavove bez naznake da je to njegovo mišljenje ili stav, i pri tome stvara utisak kod slušalaca da je to prezentacija zvaničnih društvenih ili naučnih stavova. Uz maksimalnu koncentraciju slušalaca, oni nisu u mogućnosti razumjeti smisao tog izlaganja, jer to izlaganje nije u saglasnosti sa zvaničnim tumačenjima. U takvoj situaciji naš „Balkanac“, ne izgleda normalan. Konkretan primjer te neodređenosti sa naših prostora može se vidjeti iz izgovorene rečenice jednog UMRI-ovca: Nas su klali i ubijali...

Po savremenim civilizacijskim normama takvo izjašnjavanje djeluje nesređeno i nepotpuno, jer govornik nije odredio izvor informacije. Međutim, za našu domaću svijest je sasvim normalno da se pojedinac izjašnjava kroz svijest grupe. Ta deformacija u odnosu na savremena civilizacijska shvatana predstavlja na našim prostorima osnovni princip komunikacije.

Druga vrlo značajna civilizacijska osobina iznošenja svojih mišljenja i stavova je da oni budu konkretni, precizni i razložni bez vrijeđanja i omalovažavanja. Ovi uslovi su protkani moralnim normama, tako da komunikacija može biti korigovana i uređena kroz te moralne norme. Ovo uplitanje moralnih normi u društvenu komunikaciju je jedini mogući pristup u prevazilaženju naših trenutnih nesporazuma i sukoba. Stvarnost u kojoj se nalazimo pokazuje nepostojanje navike poštivanja tih moralnih normi utkanih u komunikaciju. Najuočljiviji primjer nepoznavanja tih savremenih civilizacijskih normi je bio u radu prvog demokratskog bosanskohercegovačkog parlamenta u kojem su se rasprave između parlamentaraca vodile u klasičnom birijskom stilu kroz međusobna optuživanja i tračeve. Bilo je jezivo slušati ih i gledati preko tv ekrana. Ni sada situacija nije bolja. Pogledaj komentare „uglednih“ političara. Necivilizovana komunikacija im je osnovna karakteristika. Njima to ne smeta, jer im psihopatska svijest isključuje tu moralnu i kulturnu odgovornost. Jednostavnije rečeno, posljedice nepoznavanja savremenih društvenih pojmoveva, obrazaca razmišljanja i navika su prisutne u svim društvenim strukturama ove naše trenutne stvarnosti.

Često spominješ nepoznavanje stvarnog, praktičnog pojma demokratije. Koje su konkretne posljedice nepoznavanja tog pojma?

Kao primjer jedne od tih posljedica uzet ću rezultate prvih izbora u BiH koji nisu bili režirani sa unaprijed određenim rezultatima što je bila redovna praksa tog bivšeg jednopartijskog sistema. Već na tim prvim demokratskim izborima u BiH održanim 1990. godine pojavio se problem. Na izbore nije izašlo više od jedne četvrtine biračkog tijela.

Osnovni uzrok tom neizlasku na izbore je bilo nepostojanje stranke koja bi organizovala život na stvarnim demokratskim principima. Sam pojam demokratije je u vrijeme dominacije Turske i Austro-Ugarske bio nepoznat, ali se ispoljavao kroz građansku kulturu tog doba. Poslije tog perioda su dominirala centralističko-mešetarska društvena uređenja. Zadnje je bilo socijalističko, kojeg je Gazda vidno držao pod kontrolom stvarajući i pripremajući posljedice koje sada mi svi preživljavamo. Zbog nepoznavanja pojma demokratije, nije se mogla stvoriti stranka koja bi mogla ispoljiti tu građansku kulturu u savremenim civilizacijskim uslovima. Izuzimajući nacionalne stranke, kroz preostale stranke koje su izašle na izbore, građani su mogli ispoljiti sva moguća opredjeljenja koja su u tim istorijskim uslovima imali određen značaj, međutim, ni jedno od njih se **nije konstruktivno odredilo prema papanluku**. Time su bili stvorenii uslovi da se u okviru bilo koje od tih stranaka ponovo razvije jezgro papanluka koje nosi već doživljena negativna iskustva kroz ranija mešetarska društvena uređenja. Jednostavnije rečeno, svaka od tih stranaka je zadržala

mogućnost ispoljavanja papanluka koji je do tog istorijskog momenta bio glavni nosilac društvene svijesti i nazadluka na našim prostorima. Potpuno pojednostavljeni rečeno, te stranke su „mirisale,“ na prevare sa ciljem da ponovo poture staro društveno uređenje pod novim imenom i novim parolama. Upravo taj „miris,“ ili bolje rečeno osjećaj, je distancirao savjesne i građanski orjentisane ljude od izbora.

Šta ti to znači „konkretno se odrediti prema papanluku,?“

Znači da građanska svijest treba da definiše ispoljavanje nacionalnog identiteta, a samim tim da se odredi i prema papanskom ponašanju.

Zar to već ne postoji? Sama si kazala da su se vlasti u SFRJ zvijerski obrušavali na nacionaliste. Da bi to radili, morali su imati neke kriterije.

Problem je upravo u tome što nisu imali kriterije. Svako ko je u privatnom životu isticao svoju nacionalnost bio je tretiran kao neprijatelj socijalističkog društvenog uređenja. Društvene norme iz kojih se gradio takav negativan odnos prema ispoljanju nacionalne pripadnosti nisu sadržavale moralne i kulturne kriterije. Takvim ljudima se sudilo zbog subverzije, a ne kroz te civilizacijske norme. Jednostavno se državni sistem nije bavio konkretnim pozitivnim ili negativnim nacionalnim ispoljavanjima kroz građanske norme ponašanja, već zaštitom svog društvenog uređenja. Na taj način se izgubio osjećaj ispoljavanja nacionalnog identiteta kroz te pozitivne civilizacijske vrijednosti. Drugaćije rečeno, umjesto pozitivnih ispoljavanja nacionalnih vrijednosti došlo je do eskalacije majmunsko retardiriranog ponašanja izazvanog psihopatskom manipulacijom.

Za takvo stanje optužuješ bivšu Jugoslaviju, a poznato je negativno ispoljavanje nacionalnog identiteta kroz ustaštvo i četništvo prije nastanka te države.

Ja ne tvrdim da to negativno ispoljavanje nije postojalo i prije te Jugoslavije. Ovdje je riječ o masovnom ispoljavanju takvog ponašanja koje zbog te masovnosti dominira u trenutnim društvenim procesima. Ja u ovoj priči dajem značaj stavljanju pod kontrolu te negativne manifestacije čopora u smislu stvaranja novog demokratskog društva. U tom smislu, ta negativna ispoljavanja u drugom svjetskom ratu su, po mom mišljenju, trebala drugaćiji tretman iskorjenjivanja od onog koji je bio u upotrebi u toj Jugoslaviji. Tadašnje vlasti nisu priznavale, a pogotovo poštivale specifičnosti svakog naroda posebno koje su se kod pojedinca ispoljavale kao nacionalni identiteti. Sve se svodilo na formalno izjašnjavanje nacionalne pripadnosti. Međutim, bilo je potrebno samo **definisati pozitivna nacionalna ispoljavanja kroz principe opšte civilizacijske humanosti i odvojiti ih od negativnih**. Takav odnos u moralnom razgraničavanju nacionalnih ispoljavanja su imale na našim prostorima samo Turska i Austrougarska. U ta vremena se znalo da **ispoljavanje nacionalnog identiteta ne smije biti na štetu drugih ljudskih bića, a ne na štetu državnog uređenja kako se postavlja vlast u toj Jugoslaviji**. I umjesto da se nacionalni identitet u tom vremenu bivše Jugoslavije uređivao u okvirima pozitivnih civilizacijskih normi, on je zadržan na tom niskom nivou društvene svijesti. Iz ovih primjera koji pokazuju nefunkcionalnu pojedinačnu i kolektivnu svijest naroda, računajući i psihopatizovane svijesti, može se zaključiti da je Gazda kroz ranija društvena uređanja onemogućio spoznaju i upotrebu savremenijih pojmoveva, društvenih obrazaca razmišljanja i navika koji bi stvorili savremenu društvenu zajednicu.

Ovo nefunkcionalno razmišljanje i ponašanje nije prisutno samo u našim pojedinačnim ili grupnim svijestima, već je ono utkano u kompletan sistem ostvarivanja gospodarskih ciljeva. Postoje dva intelektualna izraza tih gospodarskih aktivnosti. Jedan je zvaničan koji te aktivnosti

tumači kroz te nefunkcionalne pojmove i šablone razmišljanja i drugi interni u okviru organizacije i provođenja tog gazdinog plana. Sve moje dosadašnje primjedbe na socijaslistički sistem stare Jugoslavije su ukazivale na stvaranje nefunkcionalne svijesti naših naroda kroz taj sistem, kako bi se taj gazdin plan porobljavanja mogao ostvariti kroz tu nesvjesnost. Više značnost tog procesa obuhvata i druge vrste priprema za ovu tešku stvarnost u kojoj se nalazimo, ali će se ja zadržati na ovoj nefunkcionalnoj svijesti naših naroda.

Da li postoji neka informacija koja bi praktično potvrdila postojanje tog plana porobljavanja?

Mislim da će ti biti dovoljna informacija da su se svi ovi detalji koje mi preživljavamo kroz raspad te Jugoslavije znali najmanje dvadeset godina prije Titove smrti.

I da nastavim, u drugoj fazi koja je počela odcjepljenjem Slovenije od SFRJ su se odigrale krupne društvene promjene koje su predstavljale „fizičku“, smrt te Jugoslavije.

Nevjerovatnom brzinom su bili ispoljeni ti nefunkcionalni obrasci razmišljanja kroz koje je izvršena manipulacija svakog naroda posebno. Drugačije rečeno, naši narodi su kroz te nefunkcionalne pojmove i obrasce razmišljanja vidjeli i osjetili konstruktivan smisao tih psihopatskih sadržaja. U toj fazi je ispoljen UMRI sindrom.

Formalnost i nefunkcionalnost tog načina razmišljanja i ponašanja je naročito došla do izražaja u ovoj trećoj fazi kroz ponašanje gazdinskih poslanika u funkciji zvaničnih predstavnika međunarodne zajednice koji su intervenisali u toj krizi. Nefunkcionalno djelovanje se vidi iz činjenice da su, u ratom zahvaćenoj BiH sa punom odgovornošću prihvatali predstavnike mentalno retardiranih društvenih svijesti kao legitimne predstavnike grupa koji nisu imali pravni legitimitet u pojedinačnim istupanjima, jer su bili samo elementi koalicije. Ti poslanici su morali znati da te paravojne formacije nisu bili legitimni predstavnici svojih naroda već svojih nacionalističkih naoružanih grupa kroz podatak da se **više od jedne četvrtine biračkog tijela nije izjasnilo da ih te grupe predstavljaju kroz nasilje i rat**. Svo to vrijeme je Gazda zanemarivao, ili bolje rečeno prikrivao konstruktivan podatak o postojanju te jedne četvrtine pozitivno orijentisanih ljudi. To sakrivanje je imalo samo po sebi opravdavajući smisao kroz nefunkcionalan obrazac razmišljanja, da te ljude nije imao ko zastupati, jer se na izborima nisu izjasnili. Kada se iz podataka izbora iz 1990. sagleda odnos glasova za nacionalne stranke u odnosu na ukupan birački potencijal, onda je ova četvrtina građana koja nije izašla na izbole zajedno sa glasačima koji nisu glasali za nacionalne stranke trebala imati ravnopravan tretman u odlučivanju budućnosti BiH.

Ko bi ih zastupao?

To je birijsko pitanje kroz nefunkcionalne pojmove i obrasce razmišljanja. Već sam ti kazala da je djelovanje gazdinskih službi u smislu intervencije na našim prostorima bio zasnovan na formalnim pojmovima i obrascima razmišljanja. To je generalno ponašanje međunarodne zajednice u svim kriznim područjima u svijetu. Odgovor na tvoje pitanje je trebao doći iz Svjetske organizacije koja se bavi humanim odnosima u cilju pozitivnog razvoja svjetske zajednice čime sebe i reklamira. Ako ta Svjetska organizacija zastupa te principe kojima sebe predstavlja, onda bi bilo sasvim normalno da provede stručnu analizu ostalog dijela društva koje nije glasalo za nacionalne stranke i njih uvrsti u program pregovora i zastupa ih. Osnovni razlog takvog odnosa se nalazi u činjenici da ti ljudi nisu želili netrpeljivost, nasilje i rat. Oni koji nisu izašli na izbole, ili nisu glasali za te naoružane grupe su bili žrtve tog nasilja, a nisu ga svojim ponašanjem proizvele.

A zar neizlazak na izbore nije ponašanje koje je izazvalo neravnotežu u korist nacionalnih stranaka?

Upravo bi glasanje tih izdvojenih neglasača pogodovalo gazdinom cilju, jer bi se front od jedne četvrtine progresivnog društvenog opredjeljenja razvodnio po nefunkcionalnim strankama i time neutralisao značaj te pozitivne građanske orijentacije. To što Gazda ima opravdanje da po međunarodnim društvenim normama nema legitimno pravo da zastupa tu grupu je formalan obrazac razmišljanja koji ga tereti u moralnom i humanom smislu. Upravo te okolnosti ukazuju na raskorak tumačenja i ponašanja kroz nefunkcionalne pojmove i šablone razmišljanja, i stvarnih efekata takvog ispoljavanja. Paralelno s tim ponašanjem se kroz to lažno administrativno bavljenje posljedicama stvara kroz propagandu utisak i uvjerenje da se ta međunarodna zajednica bavi humanin aktivnostima.

Šta je to administrativno bavljenje posljedicama?

Takođe ispoljavanje nefunkcionalnosti. Primjer je suđenje ratnim zločincima. Humanost se ne ogleda u tom ispoljavanju, već u spriječavanju tih zločina. Gazdini poslanici su planovima i prijedlozima o podjeli BiH potpirivali sukobe, i istovremeno sakrivali po ladicama izvještaje o stvarnom stanju u tom regionu, računajući i ratne žločine.

Opšta civilizacijska humanost u situacijama kada određena grupa ljudi ne želi da učestvuje u društvenim podjelama kroz negativna društvena ispoljavanja kao što je međunarodna mržnja i sukobi, nalaže obavezu da se ta grupa zaštiti. Nažalost, to nije uključeno u te administrativne društvene obrasce institucija koje se navodno zauzimaju za mir. Za jednu pregaženu mačku se u velikim gradovima Evrope prave demonstracije sa zahtjevom da se životinje zaštite, ali o javnim istupima protiv najprimitivnijeg nasilja na našim prostorima svjetska zajednica je čutala. U tom ispoljavanju su se iznosile informacije o sukobima bez upotrebe konstruktivnih društvenih pojmove koji bi mogli dati savremenu civilizacijsku sliku tog stanja. Rat nije bio posljedica izbora 1990., već posljedica divljanja grupe koje su kroz koaliciju zloupotrebile tu svoju vlast i organizovano u koaliciskom stilu uvele bosanskohercegovačke narode u sukob. Gazda ne bi bio ono što jeste da je na human način postupio. To je njegov, kako on kaže, „stvarni doprinos u stvaranju opštег dobra,,.

Ti znaš da Organizacija ujedinjenih naroda ima program i protokol po kojem postupa. To što ti navodiš nije po tom protokolu prihvatljivo.

I ti treba da znaš slijedeće:

Ta organizacija se zalaže za očuvanje mira u svijetu kroz međunarodnu saradnju. Ona organizuje i izvodi kolektivne intervencije protiv narušavanja mira u svijetu. U toj Organizaciji se nalaze službe koje prate stanje u kriznim područjima, podnose izvještaje i na osnovu njih donose prijedloge o zvaničnom stavu prema tim kriznim situacijama. U tim službama rade najveći stručnjaci za tu vrstu djelatnosti. I kao posljedica toga, od njenog osnivanja 1945. godine, krize i ratovi se neprekidno uvećavaju. Trebamo li ti i ja da zauzmemo stav kako ta Organizacija svojim angažovanjem ublažava veoma teško stanje u svijetu, ili da na našem bosanskohercegovačkom primjeru shvatimo da se ta Organizacija samo formalno bavi tim zacrtanim ciljevima kroz službe čiji stručnjaci rade suprotno tim zacrtanim ciljevima. Obavještajne službe svake zemlje u svijetu su znale, i sada znaju kakvo je stanje kod nas. Isti je slučaj i sa zvaničnim posmatračima UN-a. Ako im je protokol i rezultat rada ono čime su uspostavili mir kod nas, onda se sa pravom može sumnjati u njihovu namjeru kojom sebe predstavljaju. Taj posao kojeg su uradili, je ispod bilo kojeg intelektualnog, moralnog i humanog kriterija. Tu se vidi ta vulgarnost i primitivnost

ponašanja gazdinih poslanika prema svakom narodu, a ne grupi. Upravo ta iskustva, tu Organizaciju postavljaju na stub istorijskog srama.

9. Negativne posljedice kroz nefunkcionalne svijesti grupa.

Da li postoji neka zajednička pozitivna osobina koja bi mogla djelovati na zajedničkom planu saradnje?

Da, to je opšte narodno poštenje i opšta narodna humanost koju je stekao svaki narod za sebe kroz civilizacijska iskustva. Svako ko se osjeća elementom svog naroda ima u sebi tu bazu pozitivnih civilizacijskih vrijednosti. Upravo su se te vrijednosti našle na udaru psihopata. Te vrijednosti je moguće potisnuti i u kontinuitetu nametnuti rušilačku orjentaciju ponašanja samo kroz osjećaj ugroženosti. Kada se u jednoj grupi stvori taj osjećaj, onda psihopate lažima i nefunkcionalnim akcijama nametnu utisak da **žele te pozitivne bazne vrijednosti vratiti svom narodu**. I u toj vezi se pojavljuje realnost u kojoj se ispoljava instinkt čopora, a ne kriteriji tih pozitivnih civilizacijskih vrijednosti. Sve se svodi na borbu protiv one strane koja navodno ugrožava te pozitivne civilizacijske vrijednosti. U ovoj izbornoj godini se taj osjećaj opštег narodnog poštenja iz kojeg je manipulacijom stvoren osjećaj nacionalne ugroženosti proširio i na borbu protiv kriminala. Dvadeset godina se organizovani kriminal razvijao kroz psihopatske aktivnosti. Jedna od njih je i privatizacija. Psihopatama na izborima nisu dovoljni samo glasovi UMRI-ovaca, već i **nacionalno uzdržanih birača**. Za njih je pripremljen taj spektaklarni „rat protiv kriminala„, koji se u ovom izbornom periodu prezentira kao zalaganje za to **opšte narodno dobro**. Naslovne strane dnevnih listova su pune parola o zajedničkoj borbi protiv kriminila i u ovom izbornom periodu postoji puna politička i moralna saradnja između psihopata različitih grupa. To je dovoljno da se pridobiju glasovi kod moralno pozitivno orjentisanih građana. Pri tome će oni dajući glasove tim politički organizovanim kriminalcima ispustiti činjenicu da je trenutna borba protiv kriminila više značno ispoljavanje potrebe za održavanjem pozicija vlasti. Ta zaštita vlastitih psihopatskih interesa je posljedica istorijskog iskustva u kojem kriminal u jednom trenutku ekspanzije ugrižava sistem na vlasti u smislu njenog preuzimanja. Tom borbom protiv kriminala vlastodršci istovremeno ostvaruju tri cilja. Prvi cilj im je da obezbjede kod pozitivnog biračkog tijela glasove kroz utisak o stvaranju opštег dobra za njihov narod. Drugi cilj im je očuvanje svojih pozicija vlasti koje su ugrižene kriminalnim interesima izvan njihovog kriminalnog angažovanja. Treći cilj im je da kroz tu propagandnu aktivnost odvrate pažnju od pomisli da dosadašnja borba za zaštitu nacionalnih interesa njihovih naroda ne samo da nije donjela pozitivne rezultate, već je stvorila katastrofalno nizak životni standard. Takve protivrječnosti bi mogle dovesti do slabljenja UMRI sindroma što ne odgovara toj psihopatskoj eliti na vlasti.

Da li to znači da nisu postojali razlozi za borbu očuvanja svojih nacionalnih prava?

Ne samo da ti razlozi nisu postojali, već ne postoje ni sada. Cilj psihopata je da svoje monstroumne ideje nametnu drugima i da kroz njih profitiraju. Ideje i profitabilan smisao tog djelovanja im obezbjeđuje Gazda stvaranjem uslova za takvo ispoljavanje. Pored toga, Gazda im daje pozadinsku podršku preko svojih agenata internacionalnog nivoa. Prvi korak u tom djelovanju je bio dolazak njegovih sinova na pozicije vlasti, a zatim organizovanje strategije koja održava takvo društveno stanje. Obzirom da je koncepcija svake od tih vlasti bazirana na manipulaciji i održavanju sukoba, vrlo je jasno da te psihopate iz „suprotstavljenih strana“, kroz te zacrtane ciljeve međusobno sarađuju da bi to stanje održali. Iz dosadašnjeg iskustva se može zaključiti da oni sinhronizovano zabavljaju svoje žrtve. Upravo ta sinhronizacija tih igara nedvosmisleno ukazuje na tu saradnju. Naša svijest je navikla da saradnju smatra međusobnim susretima i dogоворима, i nije u mogućnosti sebi

predstaviti saradnju bez direktnog kontakta u cilju zajedničkog održavanja haosa i bijede. Gazdini sinovi jednostavno namještaju ili izmišljaju ispade ili afere koje jednom dođu sa jedne strane, a drugi put sa druge, i onda nastupa huškaška propaganda koja ne dozvoljava drugačiji proces razmišljanja od onog koji je u programu. U takvom ispoljavanju nije potreban dogovor između njih, jer se ti psihopatski ciljevi sinhrono ostvaruju i dopunjaju kroz taj zajednički smisao djelovanja. Njih interesuje dominacija kroz manipulaciju i sve je podređeno tome. Obzirom da nemaju nikakvu odgovornost prema drugima, mora ti biti jasno da oni jedni druge međusobno vide drugačije nego što je uobičajena naša percepcija. Drugačije rečeno, oni se međusobno ne mrze niti vole. To u prevodu znači da bez savjesti i moralne odgovornosti prema svojim sljedbenicima kroz te igre međusobno sarađuju.

Imaš li konkretan primjer?

Način na koji su nacionalne stranke 1991. došle na vlast i u okviru nje neprekidno djeluju, je najuočljiviji primjer psihopatskog grupnog i zajedničkog djelovanja. Iako su kroz svoje društveno djelovanje, ispoljavali međunacionalnu mržnju, strah i nepovjerenje, **zajednički** su u koalicijskom stilu kroz legalne institucije vlasti uvele narode u međunacionalne sukobe. Međunacionalno nepovjerenje, mržnja i strah koje su proizveli među narodima **nemaju u moralnom smislu logičan smisao ulaska u koalicijsko vođenje države**. Društveno i materijalno razaranje je bio jedini smisao te koalicije.

Da li su te stranke imale neki drugi izbor, recimo, da se na neki pozitivan način ispolje?

Nacionalni programi kojima su se ostvarivale i još uvijek ostvaruju navodno borba za svoja nacionalna prava u svakoj od grupe, sadrže krajnje negativnu moralnu orijentaciju kroz izrazitu želju i namjeru da se dominacijom kroz strukture vlasti sve drugo što ne pripada tom čoporu isključi iz društvenog života. Namjera je stvoriti kroz strukture vlasti potpunu dominaciju određenog čopora. U takvoj orijentaciji je nemoguće govoriti o nekim pozitivnijim načinima ispoljavanja tih stranki. Masovno prihvatanje takvog opredjeljenja predstavlja psihopatizaciju naroda. Trebaš uzeti u obzir da svaka od tih stranaka u svom imenu sadrži društveni pojam „demokratska“, što je paradoks u odnosu na njihovo ponašanje. **Umjesto ulaska u koaliciju** poslije izbora 1990., svaka od stranaka je mogla izraziti pozitivnu orijentaciju u tom navodnom **demokratskom opredjeljenju** i odrediti se otprilike u ovom smislu:

„Naša politička orijentacija nije usmjerena na dominaciju nacionalnih ispoljavanja samo našeg naroda kojeg zastupamo, već ravnopravno prihvatomosmo nacionalna ispoljavanja i drugih naroda. Mi želimo **demokratsko društvo** u kojem neće biti dominacije sa bilo koje strane. Svjesni smo da to zahtjeva određene i vlastite ustupke koji će omogućiti funkcionisanje jedne moderne savremene društvene zajednice. Ali ti ustupci koje mi činimo nisu dovoljni da se stvari moderno građansko društvo, već zahtjevaju isti takav odnos i drugih naroda. **Ova inicijativa i opredjeljenje nam ne dozvoljavaju da ulazimo u bilo kakvu koaliciju koja kroz isticanje i ispoljavanje različitosti vodi u nerazumjevanje i sukob..,**

Šta bi se dogodilo da je neka od stranaka to uradila?

Ovaj primjer kojeg sam ti dala predstavlja utopiju za psihopatizovane grupne svijesti. U uslovima **haosa u kojima smo se nalazili, a i sada nalazimo** takav istup pojedinca ili predstavnika grupe se nije, i ne može ostvariti iz dva razloga. Prvi je odsutnost razumjevanja

u okviru programa kojeg su psihopate nametnule, a drugi je stroga negativna usmjerenost tih stranaka. Ta dva razloga isključuju bilo kakvu mogućnost pozitivnog ispoljavanja i zbog toga takvi primjeri na postoje. Oni dijelovi naroda koji nisu prihvatali podjele po čoporima bili su potisnuti ogromnom psihopatskom i UMRI-ovskom bukom i propagandom i onemogućeni da se u bilo kojem konstruktivnom smislu ispolje. Tome treba dodati vješto organizovane, simultane i konstruktivno vođene psihopatske igre koje ni u jednom svom elementu nisu ispoljile, a ni sada ne ispoljavaju bilo kakvu pozitivnost. Savršenost negativnih posljedica igara ukazuje na prisustvo gazdinih internacionalnih tajnih službi. Sve to komplikuje davanje vjerodostojne sliku tadašnjih i sadašnjih društvenih odnosa.

Znaš i sama da sam bio dijete kada su se te stvari događale. Mislim da kroz moju pažnju u slušanju tebe, zasluzujem da mi kroz svoje viđenje opišeš te događaje. Htio bih da to uporedim sa onim što mi pričaju moji profesori i vršnjaci koji takođe kao i ja nemaju tog iskustva.

Trebaš imati prisutnu činjenicu da je do tog istorijskog trenutka u kojem se naglo počeo ispoljavati nacionalizam, socijalističko samoupravljanje u BiH generacijski uništilo zadnje ostatke građanske kulture u kojoj je svako bio ono što jeste u nacionalnom, kulturnom i vjerskom pogledu, a u zajedničkom životu se pridržavao zajedničkih kulturnih i moralnih pravila koje su činile tu zajedničku građansku kulturu. Ta građanska kultura je bila praktičan nosilac sveukupnog razvoja našeg društva. To je trenutno jedina mogućnost kvalitetnog ispoljavanja opšeg društvenog dobra. Zato se u ovim razgovorima trebamo ti i ja zauzeti da izbjegnemo birtijsko presudivanje kroz polemike koje proizilaze iz opredjeljivanja u okviru tih lokalnih sadržaja. Drugačije rečeno, trebamo se prema tim događajima postaviti kao apsolutni stranci koji razumiju moralne i kulturne specifičnosti svakog naroda i grupe, i u takvim uslovima posmatrati događaje izvan tih lokalnih šablonu i obrazaca razmišljanja koja navode na opredjeljivanje. U takvim uslovima mogu govoriti o posljedicama.

Intenzivnije psihopatsko djelovanje gazdinih sinova je počelo krajem 80-ih godina prošlog vijeka obstrukcijom u makro ekonomiji stvaranjem opšte ekonomske krize u tadašnjoj SFRJ. Istovremeno su preko sredstava javnog informisanja počele propagandne kampanje o „ugroženosti svog naroda,. Pokušaj da se kroz redovne savezne programe makro ekonomija dovede pod kontrolu je miniran od republičkih gazdinih sinova koji su zloupotrijebili ovlaštenja data ustavom iz 1974. godine. Gazda je upravo taj dokumenat planirano podmetnuo kao radni materijal psihopatama da započnu praktično djelovati preko nacionalizma. Dati ustavom takva ovlaštenja nepismenim narodima u odnosu na demokratiju, je imalo isti efekat kao i omogućiti majmunskoretardiranim svjestima da upotrijebe vatreno oružje. Ta podmuklost Gazde da „ubaci kost među nacionalno gladne pse,, i da im omogući oružje za borbu, je uobičajena varijanta njegovog djelovanja. On je preko svojih agenata proturio taj ustav, i kasnije je planirane posljedice samo usmjeravao prema zacrtanom cilju kojeg mi trenutno doživljavamo kroz patnju. Da bi Gazda maskirao tu svoju djelatnost proturio je u narodu priču o navodno humanim ciljevima tog ustava koji su trebali da zaštite centralističko dominantno ponašanje nekog od naroda. Time je indirektno opravdao planirane posljedice, i direktno omogućio psihopatama da sa dvije strane istovremeno djeluju. Jedna strana je bila nametanje na saveznom nivou dominantnog centralističkog sistema jednog naroda koji je imao dominaciju u armiji, a druga je imala takođe te namjere dominacije, ali kroz nezavisne republičke sisteme upravljanja drugih grupa. Tim dvostrukim djelovanjem je napravio zamršenu situaciju koja se nije mogla riješiti bez raspada SFRJ i sukoba. Svaki pokušaj da se bilo koja strana podrži ili negativno kritikuje nije imao civilizacijski smisao, jer se ni jedna ta strana nije ispoljila kroz opšte civilizacijske norme ponašanja. U stvarnosti nije postojao ni agresor ni žrtva, već psihopatsko ponašanje većinskog dijela narodnih masa hipnotisanih psihopatskim

sadržajima koji su našli veoma stabilno mjesto u njihovoј svijesti kroz njihove običaje i tradiciju. Ako se sjećaš, ja sam ti jednom kazala da kada okupator želi da osvoji neku teritoriju, prvo međusobno zavadi narode, jer tada oni nemaju zajedničku odbranu. To su tako vješto napravljene igre da ih ljudi ne mogu skontati. To je zato što se snimi njihova kultura, običaji, vjerovanja, navike i način razmišljanja. Drugačije rečeno, pronalaze im se u svijesti praznine koje ih čine slijepcima. Pričaju im se laži koje oni vrlo lako prihvataju. Vjeruju da je to istina, jer su te laži prilagođene njihovom načinu razumjevanja. Upravo se to dogodilo, i još uvijek događa našim narodima, i o tome brinu psihopate kroz igre bez granica.

Uzeću za primjer ponašanje nacionalnih stranaka **pred izbijanje oružanih sukoba**. Njihov program djelovanja je bio zasnovan na zaštiti nacionalnih i vjerskih sloboda koje su se navodno ispoljile, ili su se želile ispoljiti u tom periodu. Obzirom da su nacionalne vođe ili njihova **pozadinska podrška**, istovremeno kroz tu kampanju organizovali fizičke napade **svakog na svakoga**, nametali su zaključak da je slobodno ispoljavanje nacionalnog i vjerskog identiteta **jedino moguće kroz stvaranje vlastite teritorije**.

Šta znači „svako na svakoga,,?

Znači da su istovremeno sa kampanjom tih nacionalnih stranaka, njihova rukovodstva organizovala diverzije, subverzije u svim oblastima društvenog života čiji su počinioци bili iz vlastitih nacionalnih skupina ili su po dogovoru lidera posuđivani iz drugih nacionalnih skupina kako bi se stekao kredibilitet u tumačenju ugroženosti svakog naroda posebno. Jednostavnije rečeno, napade su organizovali vlastita rukovodstva u svom vlastitom narodu, a ponekad zbog stvaranja kredibiliteta tih svojih psihopatskih ideja organizovali su napade i preko drugih nacionalnih skupina. To je jednostavna psihopatska saradnja partijskih rukovodstava. Interesantna je reakcija UMRI-ovaca na ovu informaciju. Prvo naprave grimasu čuđenja, zatim im „zapjene,, usta i na kraju daju energičan komentar: To su radili drugi, ali **naši** to sigurno nisu.

Šta znači „pozadinska podrška,,?

Znači psihopatska podrška iz **matičnih republika**.

U kom smislu je psihopatska?

U smislu provodenja psihopatskih ideja kao što je stvaranje velikih jednonacionalnih država genocidom i etničkim čišćenjem.

Ne mogu da razumijem način na koji se mogla provoditi ta psihopatska ideja u odnosu na moralne vrijednosti tih naroda u tim republikama. Da li je izvršena psihopatizacija tih naroda?

Samo djelimično. Stvorivši opštu društvenu krizu kroz subverzije na saveznom i republičkim nivoima, gazzdini sinovi, su manipulacijom izbili na vodeće društvene, a kasnije i na pozicije vlasti. I u tim uslovima su naglo ispoljili svoje psihopatske ideje i kroz propagandu nabacili svojim narodima UMRI-sindrom. Kroz taj sindrom su nastali nesporazumi i sukobi na svim stranama. Psihopatizacija naroda se ispoljava u slijepom obožavanju njihovih vođa i podržavanju njihovog psihopatskog ponašanja. U tom istorijskom trenutku su lideri tih republika kroz UMRI sindrom obezbjeđivali kod svojih naroda podršku za svoje psihopatske ciljeve.

Da li je moguće kazati da su ti lideri te ideje etničkog čišćenja i genocida sprovodili kroz UMRI sindrom bez ispoljavanja psihopatskih osobina?

Psihopatu ne čini samo jedna vrsta ponašanja, već i ponašanje u širem smislu. Jedan od tih lidera iz jedne matične republike je preko noći promjenio svoj odnos prema životnoj stvarnosti. Od vjernog, i kroz društveni rad provjerenu socijalističkog samoupravljača postao je ultra nacionalista. Ove psihičke, kulturne i moralne transformacije u „jednom danu„, predstavljaju prilagođavanje trenutnim uslovima koji omogućavaju psihopati manipulaciju u smislu ostvarivanja vlastite psihofizičke profitabilnosti kroz ideje koje u civilizacijskom smislu nemaju opravdanje. Osobina prilagođavanja uslovima koji najbolje odgovaraju profitabilnim ciljevima psihopate, nabolje se uočava kod odbrane na suđenju za ratne zločine. Psihopata se kao osuđenik prilagodi uslovima u kojima se nalazi, priznaje grešku i uz „svesrdnu“, saradnju sa Sudom ispoljava „žaljenje,“ i „kajanje.“ Kroz takvo ponašanje obezbeđuje minimalnu kaznu. Na održavanju kazne piše knjige u kojima prikazuje svoju „plemenitost,“ a svojim ponašanjem u zatvoru stvara uslove za prijevremeno otpuštanje. Međutim, kada odsluži tu minimalnu kaznu, nastavlja demonstraciju istih ili sličnih ideja zbog kojih je bio osuđen. S druge strane, UMRI-ovac se uporno trudi da dokaže opravdanost svojih postupaka za koje ga Sud tereti, što ga u moralnom smislu sve više ukopava.

Drugi lider iz druge matične republike je došao u politički sukob sa svojim najboljim prijateljem koji ga je doslovno progurao do pozicije najviše političke i izvršne vlasti, i u takvom svojstvu je dozvolio sebi da tog prijatelja „neko,“ ubije. Kod psihopate ne postoje emocije, ne postoji savjest, ne postoji bilo koja civilizacijska odgovornost prema bilo čemu.

Da li je to tvoje ulaženje u privatni život tih lidera birtijsko ispoljavanje?

To nije privatni život tih lidera. To je njihov javni, politički i kulturni izraz. Trebaš uzeti u obzir da su u trenutku najveće etničke zategnutosti između njih i njihovih naroda, u kojoj je bila prioritetna obaveza rješavanja tih međusobnih etničkih i teritorijalnih sukoba, ti lideri napravili međusoban dogovor o teritorijalnoj podjeli Bosne i Hercegovine i provodili njegovu realizaciju. Psihopate, te bizarre ideje pokušavaju realizovati bez obzira na okolnosti u kojima se oni, i njihove ideje nalaze. Jedini funkcionalni odnos prema tim idejama je vješto izvođenje manipulacije kojom se te ideje ostvaruju.

Interesuje me, da li imaš neki konkretan podatak iz kojeg se može vidjeti međusobna saradnja nacionalnih rukovodstava sa naših bosanskohercegovačkih prostora kojima su uvodili svoje i tuđe narode u oružani sukob?

Iz mnoštva takvih primjera izdvojiću tri vrlo značajna događaja u kojima su direktno učestvovali zastupnici muslimanske nacionalnosti kroz vezu i plan gazdinog djelovanja.

Zašto uzimaš baš zastupnike iz muslimanske grupe?

Zato da ti predstavim saučesnike genocida i etničkog čišćenja muslimanskog naroda koji se kriju kroz nacionalnu propagandu, a istovremeno se optužuju „oni drugi.“

Jedan od tih događaja su tragični srpski svatovi od 01.03.1992. godine. Dan nakon tog događaja podizanjem barikada počeli su oružani sukobi. To je komplikovana priča, jer zalazi duboko u **manipulaciju svijesti** svih učesnika u sukobu kroz kulturne, moralne, vjerske i teritorijalne specifičnosti. Slika se sastoji od mnogo nezaviznih detalja koje su psihopate manipulativnom kombinatorikom pretvorile u funkcionalnu igru.

Počet će od opisa Satre pravoslavne crkve koja je je bila predviđeno mjesto za navodni svečani svatovski ručak nakon održanog vjenčanja u drugoj crkvi.

Kratku i sažetu informaciju o toj crkvi možeš dobiti iz Vikipedije:

„Stara pravoslavna crkva je jedan od najstarijih i najvrjednijih kultuno-historijskih spomenika Sarajeva. Nalazi se nedaleko od Baščaršije, na početku Titove ulice. Prvi puta se pominje 1539. godine, no pretpostavlja se da je izgrađena na temeljima jedne još starije crkve. Odlikuje je stil srednjevjekovnih srpsko-bizantskih građevina. Središnji dio okružen je lukovima i galerijom. Zvonik je dograđen 1883. godine, a rekonstruiran 1960. godine, kada je dobio današnji izgled....,,

Ovaj kratak sadržaj ne daje sveobuhvatnu sliku istorijskih vrijednosti sačuvanih iz tog srednjevjekovnog doba. Podatak „nedaleko od Baščaršije,, je neodređen i ne daje uvid u društvene okolnosti u kojima je ta crkva egzistirala i još uvijek egzistira. Ustvari, ugao imanja na kojem se nalazi crkva je udaljen od **baščarskog glavnog trga** širinom ulice koja se sastoji od dvije saobraćajne trake. U tursko doba sve do pojave austro-turske vlasti to imanje je bilo u okruženju orjentalne arhitekture, a u društvenom smislu u samoj mahali. Austro-turska je stare objekte u orjentalnom stilu koji su bili sastavni dio Baščaršije porušila i zamjenila ih sa tada savremenim stilom gradnje, tako da se šire područje te orjentalne arhitekture sa sjeverne i zapadne strane vidno smanjilo. Tom prilikom je Stara pravoslavna crkva u urbanom smislu iz tih orjentalnih prostora „preseljena,, u njihov rubni dio. I tu se otvara jedno kontraverzno pitanje u odnosu na zvanično prikazivanje stvarnosti tog doba: **Odakle u vremenu najjače vladavine turske imperije, crkva sa pratećim objektima na Baščaršiji?** Da takvo pitanje ne bi palo na pamet turistima koji su posjećivali taj objekat, turistički vodiči u doba socijalističkog režima su im davali informaciju da je ta crkva izgrađna u jedanaestom vijeku prije dolaska Turaka na Balkan. Prema arhitekturi i građevinskim detaljima same crkve u odnosu na druge crkve srednjeg vijeka, može se zaključiti da je sazidana u vrijeme turske vladavine. Visoki zid prema cesti izoluje crkvu od pogleda sa ceste. Kada se gleda sa ceste, čitav objekat je neupadljiv u odnosu na uobičajen izgled crkve. Od svih detalja koji upućuju na postojanje crkve su zvonik jednostavne forme, neupadljiv krst i dva mala ornamentna prozora koji takođe ne djeluje upadljivo. Evo ti link sa fotografijom, da svatiš smisao ove moje priče. http://bs.wikipedia.org/wiki/Stara_prav..._u_Sarajevu

U crkvu se ulazi kroz veoma mala i niska vrata tako da se posjetilac mora sageti da bi ušao u nju. To dovoljno ukazuje da su se graditelji prilagodili tadašnjim društvenim uslovima. Za razliku od tog spoljnog izgleda, unutrašnjost sadrži bogatstvo detalja iz tog istorijskog i kulturnog doba.

Zašto mala i niska ulazna vrata?

Posmatrajući tadašnje uslove života moguće je zaključiti da je razlog bio zaštita. U to doba su se pljačke i vandalistička ponašanja izvodili na konjima. Postojala je opasnost od mogućih brzih i iznenadnih napada turskih nedisciplinovanih vojnika , pljačkaša čije su vještine bile u svojstvu jahača. Nisu se snalazili bez konja u zatvorenim i ograničenim prostorima. Iz tog razloga se gradnjom tog objekta stvarali uslovi da se sposobnosti mogućih napadača umanjaju do te mjere da oni odustanu od takvih poduhvata. Nisu se pravile barikade, noćne straže, naoružavao narod, pravili javni skupovi s namjerom zastrašivanja itd, već se u preventivnom smislu kroz poznavanje kulturnih osobina drugog naroda gradila životna

strategija odbrane.

Je li taj mogući vandalizam bio takođe razlog sakrivanja hrišćanskih obilježja spolnjem izgledu te crkve.

To nije bilo sakrivanje, već stvaranje neupadljivosti vanjskih obilježja. Mogli su se u kasnijem periodu dodavati određeni kulturni i vjerski detalji, međutim, to nije rađeno, tako da je izgled te crkve autentičan. Razlozi takvog odnosa prema arhitekturi crkve se mogu sagledati u kulturnim i vjerskim različitostima kroz građansko ponašanje. Podatak da je sazidana na samoj Baščaršiji ukazuje na dobromanjernu inicijativu turske vlasti da prva ispolji namjeru uzajamnog povjerenja i poštovanja. Prelazak sa dotadašnjeg plemenskog razmišljanja i ponašanja na savremeni građanski nivo pod turskom vlašću, nije bio uslovljen nasiljem kroz uvođenje šerijatskih zakona, već kroz poštivanje specifičnosti i različitosti naroda koji su živjeli na tim prostorima i kroz konkretnu inicijativu međusobnog povjerenja i poštovanja. Odgovor na takvo povjerenje i međusobno poštovanje kroz ustupak zidanja crkve u samoj mahali bio je ispoljen kroz skromnost i neupadljivost za vanjskog posmatrača. To je ona osnovna osobina građanske svijesti da svako može biti u kulturnom, moralnom i vjerskom smislu ono što jeste, ali na prostorima zajedničkog djelovanja treba da zadovolji zajedničke norme koje ne remete ta zajednička ispoljavanja.

To bi bio veoma značajan primjer stvaranja gradanske svijesti, da se u isto vrijme u blizini crkve nisu zidali turski objekti kao što su džamije, hamami, konaci itd, u raskošnom orjentalnom stilu.

U tvojoj primjedbi primjećujem uticaj nefunkcionalnih pojmove. Izmaknimo se iz birtijske uslovjenosti kroz princip koji određuje pravo na ispoljavanje svog vjerskog i nacionalnog identiteta i posmatrajmo to društveno stanje iz opšteg civilizacijskog ugla. Da li prihvataš činjenicu da postoji nužan pozitivan civilizacijski razvoj koji predstavlja segment opštih promjena na Planeti koje nazivamo evolucija? Društvene promjene koje se pojavljuju kroz taj civilizacijski razvoj su međusobno uslovljene razvojem ljudske svijesti. Drugačije rečeno, ljudska svijest mora biti u ravoteži sa društvenim odnosima. Neravnoteža tih odnosa se ispoljava kroz iritirajuća ispoljavanja koja tjeraju tu svijest na viši društveni nivo. Sa nižeg nivoa svijesti se ta iritirajuća sredstva vide i tumače kao negativne pojave i takvo tumačenje ja nazivam birtijsko presuđivanje. Sa tog nivoa svijesti si postavio gore navedeno pitanje. Svaka negativna društvena pojava čija se negativnost doživljava i tumači sa tog nižeg nivoa ima i svoju pozitivnost koja se tumači sa višeg i savremenijeg nivoa. Jednostavnije rečeno, sukob je posljedica nesposobnosti svijesti da sagleda negativna ispoljavanja sa višeg nivoa svijesti, koji da je prisutan u ljudskom biću ne bi uopšte stvorio uslove za tu negativnu pojavu. Iz tog drugačijeg gledanja, može se zaključiti da je pojava Turske kao okupacijske sile na Balkanu bila posljedica zastarjelih društvenih odnosa koji su bili uslovjeni nižim nivoom svijesti. Svijest žitelja Dubrovačke Republike je u istom istorijskom trenutku bila na višem nivou, i pojavu Turske je doživjela i preživjela na savim drugačiji i to pozitivniji način. Taj nivo svijesti im je u to vrijeme omogućio društveno blagostanje u svim oblicima tog ispoljavanja. U našim uslovima se ta društveno zaostala svijest intelektualnom kombinatorikom prikriva kroz nefunkcionalan obrazac razmišljanja ili bolje rečeno **princip** koji određuje **pravo** na ravnopravno ispoljavanje svog nacionalnog identiteta.

Da li u to tumačenje svrstavaš pojavu nacizma i drugi svjetski rat?

Ne samo to, već i ovaj zadnji rat i lokalne ratove u cijelom svijetu. U to računam i pojavu Gazde sa svim negativnim ispoljavanjima koje njegovo prisustvo donosi. Iz te perspektive je

pojava Turske ili neke druge okupacijske sile bila civilizacijska nužnost za prelazak na viši nivo društvene svijesti. Svako opiranje toj pojavi kroz tu zaostalu društvenu svijest koja se ispoljava kroz te nefunkcionalne pojmove i obrasce razmišljanja je stvaralo veću napetost i pogoršavalo društvene odnose. Neprekidno opiranje tim pozitivnim promjenama dovodi do sažimanja tih zastarjelih društvenih ispoljavanja i dovodi do nestajanja ukupnih obilježja tog naroda.

Da li je to nesuprotstavljanje turskoj dominaciji trebalo biti prihvatanje islamizacije i gubljenje svog nacionalnog i vjerskog identiteta.

Opet birtijsko pitanje. Nesuprotstavljanje toj pojavi nema veze sa Turcima i njihovom kulturom, već sa društvenim odnosima unutar vlastitog naroda. Turska je u tom procesu bila nužan inicijator tih promjena. Već sam ti kazala da je Dubrovačka Republika svojim odnosom prema Turskoj sačuvala sve svoje kulturne i vjerske specifičnosti i nije podlegla islamizaciji. Ta viša svijest omogućava čovjeku da se izdigne iznad tih procesa koje nameće ta iritirajuća pojava i u tom kontekstu tvoje pitanje nema smisla. Ako su Turci donjeli, za to vrijeme, savremene feudalne odnose kroz oporezivanje na procenat, prihvatanje takvih odnosa između kmetova i vlastele bi poremetilo kulturna obilježja samo u onim elementima koje kroz plemenska shvatanja nisu dozvoljavala da se taj pozitivan društveni skok obavi. U tom segmentu odnosa između vlastele i kmetova ne postoji veza sa turskom kulturom u smislu islamizacije.

I da se vratim na onaj tvoj princip o ravnopravnom ispoljavanju vjerskog i nacionalnog identiteta u tadašnjim uslovima. Trebaš razgraničiti pojam iritirajuća ispoljavanja kao što je u srednjem vijeku bila Turska, i sadržaje kojima se ispoljava ta iritirajuća pojava kao što je zidanje tih objekata u orjentalnom stilu. Veoma je važno da prihvatis činjenicu da suprotstavljanje i nadmetanje kroz uslove koje je nametnula ta iritirajuća pojava ne riješava problem, već ga još više komplikuje. Ta iritirajuća pojava se može prevazići jedino ako se ispune uslovi kojima se ona ispoljava. Ti uslovi su bili stvaranje konstruktivnih pojmoveva i obrazaca razmišljanja i kroz njih izgradnja savremenih društvenih odnosa. U praktičnom smislu je to predstavljalo gradnju društvenih odnosa među narodima različitih kultura kroz međusobno razumjevanje i poštovanje, u kojima princip, ili konkretno, zahtjev za ravnopravnim ispoljavanjem kulturnih i vjerskih specifičnosti predstavlja prevaziđeni obrazac razmišljanja i ponašanja. Jednostavan prikaz ove pozitivne uslovljenoosti za prelazak na viši nivo svijesti se može postaviti pitanjem: Koje fizičke i društvene posljedice bi izazvao zahtjev da se ravopravno ispolje nacionalna i vjerska obilježja? U tadašnjim uslovima ne bilo ni crkve ni tih obilježja. Bila bi „Kosovska bitka“, sa svim njenim posljedicama. Suprotno takvom ispoljavanju, stoljetno prisustvo te crkve na Baščarsiji ukazuju na zaključak, da je sadašnja borba za svoja nacionalna prava, bila davno prevaziđeni društveni izraz određenih dijelova naroda u srednjem vijeku. Postojanje te crkve u tadašnjim uslovima, potvrđuje i postojanje dijelova naroda sa tih prostora koji su se prilagodili uslovima iritirajuće pojave, i kroz to uspjeli sačuvati svoje identitete. Osim obezbjeđivanja egzistencije tih dijelova naroda u potpuno različitim kulturnim, vjerskim pa i fizičkim uslovima, stvorena je opšta društvena svijest zajedničkog razumjevanja svih žitelja tih prostora sa svim njihovim različitostima. U takvim društvenim odnosima se gradilo stoljetno ponašanje vjernika koji su dolazili u tu crkvu. Zahvaljujući takvim odnosima, Stara pravoslavna crkva se očuvala do današnjih dana i nije bila meta razaranja u stoljetnim ratovima. Cijelo vrijeme kroz istoriju Muslimani iz okoline te crkve su ispoljavali poštovanje i razumjevanje prema njenom postojanju.

Crkveno imanje je imalo, a i sada ima, građanski imunitet i obredi računajući i zvonjavu nisu smetali, a ni sada ne smetaju okolnom muslimanskom stanovništvu. Međutim, kada su

vjernici izašli iz crkve, iz poštovanja prema sredini u kojoj su se nalazili ustručavali su se od ponašanja koje iritira moralne i kulturne osobine Muslimana. Uporedni primjer, nemuslimani koji su bili u posjeti u mahali ili samo prolazili kroz nju, bez obzira na sadržaj flaše, nosili su ju umotanu u krpu ili kasnije u novinski papir. To pravilo je veoma komplikovano za objasniti, a vezano je za upotrebu alkohola, i najednostavnije je umjesto objašnjenja prihvati to pravilo onakvo kakvo jeste. Ako bi se zadesili na tim prostorima za vrijeme Ramazana, nisu pili vodu sa javne česme, nisu lizali sladoled ili grickali košpice i slične radnje na javnim mjestima, a koje bi djelovale iritirajuće na taj religiozni ritual. Uopšteno govoreći, nisu na sebi nosili upadljiva nacionalna i vjerska obilježja. Sve je to bio dio građanske kulture stvorene za vrijeme Turske i održavane u Austrougarskoj dominaciji. I tako je to trajalo stotinama godina do pojave vlasti balkanskih partizana.

Odakle ti te informacije kada nisi živjela u mahali?

Iz rukopisa neobjavljene knjige mog prijatelja i radnog kolege, pokojnog čika Milana, čiji su preci generacijama bili u kontaktu sa mahalom, a on je bio i vjernik u toj crkvi.

Zar objavljivanje tih informacija nije krađa autorskog rada?

To je veoma duga priča i nije u kontekstu ovog razgovora, pa ćemo je ostaviti za neko drugo vrijeme.

I da nastavim sa „pucnjem u svatove,,. Obzirom da psihopate nemaju bilo kakvu civilizacijsku odgovornost, namjestili su igru kroz najosjetljivije društvene odnose na tim prostorima izgrađivane stotinama godina. Ova igra ispoljava visok gazdin intelektualni nivo, i istovremeno njenu primitivnost. Papci koji ne znaju za stoljećima izgrađivan autoritet ove crkve i njene društvene vrijednosti organizovali su po dogовору sa psihopatama „jugoslovenske,, svatove sa svim nacionalističkim osobinama. U tom periodu najvećih međunacionalnih prepucavanja bilo je nekoliko takvih svatova na tom prostoru izvan crkve. Baš sam se u to vrijeme zadesila u toj blizini kada se jedna od tih „turističkih,, atrakcija događala. Bajraktar na konju sa jugoslovenskom zastavom, a za njim kočija i svatovi u folklornom šaranelu, i to na glavnoj gradskoj saobraćajnici. To se na tim prostorima nije nikada događalo. Ono što sam primjetila kao primarni izraz tih izvođača je bilo prenaglašeno ponašanje pri ispijanju veoma lijepo upletene pletare okićene trobojkom. Kasnije sam shvatila da je sveukupno ponašanje učesnika svatova bila prezentacija vješto pripremanog incidenta koji se nije dogodio tom prilikom, jer su prolaznici bili svjesni „predstave,, i njihove svrhe. Poslije nekoliko neuspjelih pokušaja da se iznudi iščekivana reakcija u formi fizičkog napada, nastupile su psihopate iz muslimanskog rukovodstva da oni to organizuju. U mahali se tom prilikom pričalo da u tom napadu nije trebalo biti mrtvih. Započeti oružani sukobi kao posljedica tog događaja ukazuju da su i žrtve bile planirane. Svi direktni učesnici te igre nisu bili iz prostora u kojima egzistira ta crkva, već UMRI-ovci i kriminalci. Scenario upućuje na sumnju da je ipak postojao direktan dogovor psihopata sa „suprotnim interesima,,. Međutim, ostaje činjenica da su u tom činu sve sukobljene strane skrnavile vlastite kulturne i moralne vrijednosti izgrađivane vjekovima.

Iz ovoga što si mi ispričala pojavilo se nekoliko pitanja. Zašto taj prikaz tog događaja ja prvi put čujem i to u internom razgovoru poslije osamnaest godina? Zašto neko od ljudi iz tih prostora koji znaju za te međuljudske odnose nije te podatke javno objelodnio da ljudi koji nemaju predstavu o takvom životu dobiju uvid u takve društvene odnose? Zašto je u ovoj trenutnoj stvarnosti sve nejasno? Zašto...?

Na sva ova pitanja ti ja odgovaram kroz ove razgovore s tobom. Neprekidno ti ističem da je

socijalistički režim izbacio iz upotrebe kulturne i moralne vrijednosti naroda i zamjenio ih nefunkcionalnim pojmovima, šablonima i obrascima razmišljanja. Sve ovo što sam ti ispričala o društvenim uslovima u kojima je egzistirala i još uvijek egzistira Stara pravoslavna crkva predstavlja te kulturne i moralne vrijednosti kroz koje se ispoljio zajednički život sa svim njegovim različitostima. Ljudi koji su živjeli u takvim uslovima nastavali su takav život po inerciji, a kroz nametnute parole i ostale socijalističke gluposti izgubili su svjesnost o toj međunacionalnoj povezanosti. Time je izgubljeno intelektualno znanje, a s njime i ova priča koju sam, ti ispričala. Drugačije rečeno, Muslimani i drugi narodi osjećaju kroz istorijsku i društvenu inerciju tu uzajmnu povezanost, ali ju nisu sposobni intelektualno interpretirati, jer se njihova svijest ispoljava kroz socijalističke gluposti koje su im uprogramirane u tom bivšem društvenom uređenju. Taj nesklad između te kulturne inercije i novog programa koji im nameću psihopate, u narodima (a ne UMRI-ovcima) se osjeća kao gundanje koje nema jasan intelektualni izraz. Iz tog razloga ne samo tebi, već svima nama ovo ukupno društveno stanje izgleda nejasno,, ili bolje rečeno,, bezperspektivno.

Drugi događaj koji je degradirao kulturne i moralne vrijednosti Muslimana je bila predstava u kojoj je formiran kamp za obuku Muslimana ratnika. Prva kompromitirajuća pojava u tom „poduhvatu,, je bila tajnost tog organizovanja. Druga je bila organizovanje kampa po uzoru na organizovanje terorističkih kampova u radikalno islamiski orijentisanim državama. Treća kompromitirajuća stvar je bio naziv te paravojne formacije „Zelene beretke,, što je dokazivalo stvaranje muslimanskih nacionalnih paravojnih formacija. Četvrta stvar je bila kompromitacija zvaničnog stava tog rukovodstva o stvaranju multietničke BiH. Završni čin te predstave je bilo javno objavlјivanje te predstave na međunarodnoj mreži preko CNN kanala. Učešće CNN-a direktno ukazuje na umješanost gazdinih tajnih službi. Kraj te predstave je bio raspuštanje tog kampa odmah nakon objavlјivanja te informacije. Druga epizoda te predstave su bile manekenske šetnje tih „zelenoberetkaša,, na Baščaršiji.

Treći događaj je po vremenskom redoslijedu bio ispred ova dva navedena. Stavila sam ga na treće mjesto, jer je upotpunio „opravdano,, nepovjerenje svjetske zajednice prema muslimanskom narodu, a ne njegovom rukovodstvu. Muslimansko rukovodstvo je pri posjeti Turskoj u julu 1991. zatražilo pristup Bosne i Hercegovine u Organizaciju islamskih zemalja. Taj postupak nije imao ni moralno, ni demokratsko opravdanje. Jedino se može sumnjati kroz psihopatsko ponašanje, jer su time stvoreni materijalni dokazi o ravnopravnom učestvovanju muslimanskog nacionalizma u odnosu na ostale koji su dominirali na bosanskohercegovačkim prostorima. To je u praktičnom smislu bila provokacija sa ciljem potpirivanja međunacionalnih sukoba. Sinhronizovana usklađenost tih negativnih ispoljavanja upućuju na smisljenu i perfidnu pripremu društvene tragedije. Masovno stradanje Muslimana, i to navodno opravdano nepovjerenje međunarodne zajednice prema tom narodu su proizašli iz ova tri psihopatska svjetska spektakla. Društveno stanje u kojem je to rukovodstvo izvodilo te i slične igre ukazuje na potpunu odsutnost ljudske i humane odgovornosti prema svom narodu. Naime, činjenica, da muslimanski narod nije imao parirajuća tehnička sredstva za vođenje sukoba, jasno ukazuje na svjesno uvlačenje muslimanskog naroda u tragediju. Poslije tih događaja međunarodna zajednica je namjerno izbjegavala da zaštititi taj narod od nasilja zbog tog vješto izrežiranog zaključka da je muslimanski narod jedan od ravnopravnih učesnika u tom sukobu. Možeš iz ovoga izvesti zaključak da je stradanje bosanskohercegovačkih Muslimana bilo planirano i organizovano od gazdinih tajnih službi i da su u realizaciji tog plana sem psihopata i UMRI-ovaca iz drugih nacionalnih grupa najveću ulogu odigrale psihopate iz rukovodstva njihovog naroda. Logički primitivizam u tim igramu ukazuje na direktnu saradnju s Gazdom i slijepo izvršavanje njegovih naredbi. Kada se sagledaju te okolnosti, priča o **agresiji na BiH**

predstavlja UMRI-ovsku parolu kojom se optužuju „oni drugi“, i istovremeno sakriva odgovornost vlastitog rukovodstva u tim događajima. Opšte pravilo je da UMRI-ovci te bizarne igre njihovog rukovodstva doživljavaju kao njihovo pojedinačno „nesnalaženje“, „poštenje“, ili „nedostatak boljih mogućnosti reagovanja“, u tim „teškim i komplikovanim“ situacijama. To su konkretni obrasci razmišljanja psihopatizovanih ljudi.

U ovom razgovoru si kazala da neprekidno opiranje tim pozitivnim promjenama dovodi do sažimanja tih zastarjelih društvenih ispoljavanja i dovodi do nestajanja ukupnih obilježja tog naroda. Možeš li mi objasniti tu izjavu.

Protivrječnosti u svim životnim oblicima zahtjevaju i njihovo prevazilaženje. To je nužan civilizacijski proces. Za ovaj naš razgovor su značajne promjene u društvenim odnosima. Tu spada i priča o iritirajućoj pojavi i primjer Stare pravoslavne crkve kao načina njenog prevazilaženja. Neprekidno preplitanje različitih kultura zahtjeva prirodno usklađivanje tih ispoljavanja. Riječ usklađivanje ima naročiti značaj u tim procesima. Jednostavnije rečeno, taj proces se odvija postepeno, neprimjetno i bez prisile. Svaki namjerni uticaj na te pomjene ostavlja trajne negativne posljedice na ukupne društvene promjene u civilizaciji i negativne posljedice za njegovog inicijatora. Osim zamjene zastarjelih društvenih pojmova i obrazaca razmišljanja za nove, u tim procesima je prisutno i njihovo pojednostavljivanje. Ovo što ti pričam čini osnovno znanje o razumjevanju društvenih odnosa i njihovih promjena, koje se namjerno ne iznosi u javnosti iz dva razloga. Jeden razlog je praktično usporavanje normalnog civilizacijskog procesa razvoja, a drugi je manipulacija kroz nesvesnost tih procesa. Veliki udio u patnji koju preživljavamo se nalazi u ovom neznanju, ili bolje rečeno, nesvesnosti.

Da li to znači da mi nesvesno pravimo smetnje tom normalnom civilizacijskom razvoju, ili taj uticaj na te promjene radi Gazda?

Oba ova ispoljavanja se međusobno dopunjaju. Gazda manipulacijom preko svojih ambasadora, predstavnika (međunarodne zajednice), agenata i lokalnih sinova dovodi grupe u situaciju da ometaju te normalne civilizacijske procese razvoja. Posljedica tog ometanja je patnja koju preživljavamo.

Na ove sadržaje razmišljanja je došao čika Milan kroz susret sa jednom Holandankom na frankfurtskom aerodromu. Žena mu je kroz izraz zadovoljstva kazala da ide na godišnju konferenciju njemačkog udruženja za čuvanje i održavanje njemačke tradicije i kulture. Primjetivši čika Milanovu zbumjenost zbog nelogičnosti odnosa između Holandanke i čuvanja njemačke tradicije i kulture, dala mu je dodatno obrazloženje.

Sedam godina je radila u Njemačkoj, u kući jedne Njemice, teško pokretljive starice, koja je isključivo govorila starim narodnim njemačkim jezikom, koji je u odnosu na ovaj koji se koristi skoro nerazumljiv. Time je bila prisiljena naučiti taj jezik. Između ostalih obaveza koje je imala, starica je često od nje tražila da čita jednu jedinu knjigu na tom jeziku. Tom prilikom je naučila čitati veoma komplikovano pismo, a neprekidnim čitanjem istog sadržaja naučila je tekst knjige napamet. Poslije smrti te starice, promjenila je nekoliko poslova u Njemačkoj i u zadnjem je radila kao ugostitelj u jednom hotelu. U jednoj sali za prijeme kada je obsluživala goste čula je nekoliko gostiju kako se s mukom sporazumjevaju na tom starom narodnom jeziku. U maniru susretljivog ugostitelja uključila se u razgovor tečnim izgovorom. Ti ljudi su doživjeli dodatni šok kada im je ona izrecetovala nekoliko citata iz te napamet naučene knjige. Idući dan je bila za govornicom i dala prezentaciju tog jezika na orginalan način. Osim što je postala redovan i počasni član tog udruženja, drži i sminare za učenje tog jezika.

Ova priča je potakla čika Milana da razmišlja o tim društvenim promjenama. Prva spoznaja do koje je došao, je postojanje civilizacijskih promjena koje mjenaju kulturu svakog naroda. Druga spoznaja je bila da se ti procesi odvijaju spontano kroz nadgradnju tih društvenih sadržaja. Treća i najznačajnija spoznaja je bila, da čuvanje tradicije nije nasilno zadržavanje tih društvenih sadržaja, već svjesnost tog nužnog procesa promjena kojima se treba prilagoditi. I tada je težište razmišljanja prebacio na prilagođavanje tim promjenama. Došao je do zaključka da postoji jedan zajednički društveni sadržaj u kojem su utkani pozitivni društveni sadržaji svakog naroda koji žive na tim prostorima. Taj zajednički, savremeni civilizacijski sadržaj kulturnih, moralnih i intelektualnih vrijednosti se neprekidno razvija u opštoj društvenoj harmoniji, uzimajući napredne i pozitivne elemente društvenih sadržaja iz svakog naroda, a istovremeno nudeći svakom tom narodu pozitivne društvene sadržaje iz drugih naroda. To je ustvari razmjena elemenata pozitivnih kulturnih vrijednosti različitih naroda koji se ugrađuju u te savremene zajedničke društvene odnose. Ovo je bila novina za njega, jer je kroz obrazovanje i vaspitanje imao uvjerenje da svaki izgubljeni elemenat društvenih sadržaja (kulturnih, moralnih, vjerskih, porodičnih, nacionalnih...osobina) svog naroda predstavlja ugrožavanje nacionalnog identiteta i da iz tog razloga to ne treba dozvoljavati. Posmatrajući zalaganje njemačkog naroda da praktično očuva prevaziđeni jezik, počeo je upoređivati ta zalaganja sa odnosom naših naroda prema jeziku kojim se služimo. Susreo se sa činjenicom da je u socijalističkom uređenju zvanični jezik sporazumjevanja na bosanskohercegovačkim pristorima nasilno uveden kroz djelovanje političkih savjetnika u sistemu obrazovanja i informativnoj djelatnosti. Nasilno je uveden, jer na upotrebu nisu dati orginalni jezici tih naroda, već je napravljena vještačka mješavina koja nije predstavljala rezultantu spontanih i funkcionalnih elemenata društvenih sadržaja iz svakog naroda. Konstruktivan zajednički jezički izraz mogao se jedino ispoljiti kroz pojedinačne čiste jezičke sadržaje svakog naroda posebno. Tačno se zna kakav bi čisti jezički sadržaj bio iz hrvatskog ili iz srpskog naroda. Muslimanski jezički izraz bi u tom slučaju bio najprihvatljivija kombinacija ova dva osnovna jezika uz prisutvo turcizma i germanizma. Konkretno se to moglo ispoljiti u školskim udžbenicima u kojima bi jedan tekst ili lekcija bili izraženi u orginalnom pismu i jeziku jednog od naroda, a drugi u jeziku dugog ili trećeg naroda. Na isti način se mogla urediti i informativna djelatnost. To bi u formalnom smislu predstavljalo ravnopravno ispoljavanje svojih nacionalnih vrijednosti kroz taj zajednički bosanskohercegovački društveni život. Jedini administrativni i zakonski pritisak bi u tom slučaju trebao biti dosljedna primjena ovog ponašanja na svim prostorima, kako bi se sprječilo nekontrolisano ispoljavanje instinkta čopora kroz potrebu da svaki čopor ispoljava samo svoje društvene sadržaje na prostoru u kojem dominira. Time bi bila data otvorena mogućnost da ljudi iz tih orginalnih ispoljavanja slobodno pronalaze najbolji zajednički jezički i kulturni izraz. U nekoliko generacija bi se stvorio jedan zajednički jezik, koji bi sadržavao sve kvalitetne i funkcionalne elemente svakog naroda posebno. Taj zaključak je kod čika Milana izazvao neočekivano iznenadenje. Susreo sa činjenicom da je bosanskohercegovački jezik u formi ekstrakta društvenih vrijednosti svih naroda nekada na tim našim prostorima morao postojati. Potražio je u Narodnoj biblioteci Bosne i Hercegovine novine, knjige i službene izvještaje iz doba austrogarske vladavine i vidio da to nije bio srpskohrvatski-hrvatskosrpski jezik, već jezička mješavina svih kultura koje su egzistirale na tim prostorima. Tom prilikom se susreo sa činjenicom da Turska i Austrougarska nisu ometale to zajedničko jezičko ispoljavanje. Morao je prihvati zaključak da su centralističkomešetarska društvena uređenja na našim prostorima poslike prvog svjetskog rata zanemarila značaj tog zajedničkog višenarodnog jezičkog ispoljavanja na bosanskohercegovačkim prostorima kroz neprekidna nastojanja da se jednostrano nametnu dva dominantna jezika. Uvođenjem srpskohrvatskog-hrvatskosrpskog jezika u socijalističkom sistemu, formalno je zadovoljena ta potreba, a suštinski je nestao da postoji taj univerzalni jezik. Generacije odgajane u tom sistemu ne znaju za taj pojam. I u ovom

primjeru možeš uočiti formalizam koji zadovoljava nefunkcionalne društvene odnose, a suštinski zaustavlja i ruši nužne civilizacijske procese.

Zbog čega si sigurna da je takvo ponašanje, rušenje i zaustavljanje tih nužnih civilizacijskih procesa?

Čika Milan je tu dilemu raščistio kroz konkretnе primjere. Jedan od njih je i srpski jezik. Jednostavnost i melodičnost tog jezika predstavlja civilizacijsku prednost u odnosu na ostale slavenske jezike, jer ne sadrži suviše suglasnike u izgovoru. Sa tom osobinom je taj jezik neprekidno prisutan na bosanskohercegovačkim prostorima koji su isprepletani različitim kulturama. Bilo je sasvim normalno da se te prednosti u sve boljim komunikativnim uslovima postepeno kroz međusobno povjerenje i saradnju ispolje u zajedničkim društvenim odnosima tih prostora. Neprekidna ometanja izvana i iznutra kao i zadnji rat su kroz mešetarske i čoprativne uticaje spriječili ispoljavanje ne samo tog pozitivnog elementa srpskog naroda, već i druge iz drugih naroda. Zatvaranje kulture svakog naroda u čoprativne cjeline u kojima papak svesrdno nudi svoje društvene vrijednosti, a istovremeno ne želi da prihvati savremenije vrijednosti drugih naroda ne dozvoljava stvaranje jedne zajedničke društvene svijesti koja omogućava međusobno razumjevanje. Drugačije rečeno, svaka grupa je u svom narodu nametnula društveno pravilo da narod u kojem ona egzistira, priča svojim jezikom proizašlim iz društvenih odnosa samo te grupe. Obzirom da se te grupe predstavljaju kao narodi, posljedica toga je sveopšte nerazumjevanje na ovim sveukupnim prostorima, jer svaki narod priča svojim društvenim jezikom. U uslovima u kojima ne postoji zajednički civilizacijski okvir razmišljanja i ponašanja svaki narod se sažima u društvenom i fizičkom smislu do potpunog nestajanja.

Da li se te društvene neusaglašenosti mogu ispraviti?

Društveni razvoj je jednosmjeran proces kroz vremensku komponentu, i posljedice se osjetе sve dok svijest pojedinca, grupe, naroda ili nacije ne prevaziđe ta trenutna iritirajuća ispoljavanja koja mi doživljavamo kao patnju. Svaki zaostatak u tom razvoju zahtjeva novi kvalitetniji način reagovanja prilagođen toj trenutnoj iritirajućoj pojavi. Dosadašnje „stručne“ analize i ponašanje međunarodnih predstavnika odgovornih za organizaciju ovog društvenog uređenja, ukazuju da ne postoje šanse za izmjenu ovog društvenog stanja u kojem se naši narodi nalaze. Uporno sakrivanje pojmove, šablona i obrazaca razmišljanja koji mogu da osvjetle te prostore zamračene ljudske svijesti se provodi u cijelom čovječanstvu. Sa tim ciljem je u zadnjem ratu spaljena Narodna biblioteka BiH. Ta nesvjesnost ima posljedičnu povezanost sa stavom da svaki narod ima vlast i društvene odnose kakve i zaslužuje.

10. Život na grani kao civilizacijska bezperspektivnost

Da li to znači da je nefunkcionalna svijest naših naroda uzrok ovom društvenom kolapsu?

To je opšte zapažanje koje nije u funkciji posmatranja konkretnih osobina te društvene nesvjesnosti o kojoj govorim. Problem o kojem govorim se ispoljava kroz logičku povezanost društvenih protivrečnosti i kroz ukupan skup tih protivrečnosti koje mi doživljavamo kao patnju. Svijesti grupa koje se žele ispoljiti kao samostalni i neovisni elementi jedne sveobuhvatne civilizacijske svijesti su samo jedan mali dio tih ukupnih protivrečnosti koje su utkane u ovu trenutnu stvarnost. Obzirom da ti nisi kroz obrazovanje i vaspitanje prihvatio te savremene civilizacijske uslovljenosti zajedničkog života, korisno je da se s njima bar intelektualno upoznaš.

Društveni odnosi u nekoj zajednici prolaze kroz svoj životni vijek. Ako se u nekoj

društvenoj zajednici neprekidno usklađuju društveni odnosi sa razvojem civilizacije onda se taj proces održavanja te društvene zajednice odvija u kontinuitetu bez kriza. Praksa je pokazala da je taj uslov nemoguće ispuniti zbog institucionalne krutosti unutar društvenih odnosa koja se ispoljava na dva načina. Prvi je čvrst okvirni stav o društvenom uređenju te društvene zajednice, a drugi je administrativno uplitanje u te odnose koje nije sposobno neprekidno pratiti društvene protivrječnosti i te odnose prilagođavati savremenim civilizacijskim potrebama. Ako se u trenutku krize ne unesu novi kvalitetni društveni sadržaji, stanje u takvoj društvenoj zajednici zaostaje i zalazi dublje u protivrječnosti koje se ispoljavaju kroz iritirajuće pojave i patnju. To su najbolji momenti kada se može uraditi značajan kvalitetan društveni skok, jer su protivrječnosti jasne i uočljive. U prirodi su to sasvim normalni procesi koji po binarnom sistemu, ili sistemu isključivosti, istovremeno sa izazivanjem problema nude i njegovo rješenje. Kada čovjek upoređuje te prirodne procese sa prevazilaženjem društvenih kriza u narodima, primjećuje prisustvo strane inteligencije koja ometanjem ne dozvoljava, ili usporava ostvarivanje tog prirodnog skoka. Kao konkretni primjer se u prošlosti može uzeti gazdino proturanje marksizma kao objašnjenje uzroka društvenih kriza u civilizaciji.

Sve dok traje proces transformacije društvene svijesti kroz promjenu društvenih odnosa, otvorene su sve mogućnosti pozitivnog i negativnog uticaja u tom procesu. Naša svijest ima predstavu da državni aparat i zakoni određuju društvenu zajednicu. Međutim, praksa je pokazala da društveni odnosi kao rezultat društvene svijesti određuju državni aparat. U prvom slučaju, ako se kroz državni aparat formiraju društveni odnosi, oni predstavljaju zatvorenu društvenu krizu koja se ispoljava kroz te vještački nametnute društvene odnose. Primjer takvog društvenog uređenja je bila SFRJ. U tom slučaju se ne može govoriti o normalnoj društvenoj zajednici. Kroz istoriju se neprekidno osjeća nastojanje ovog prvog načina organizovanja koji praktično predstavlja pokušaj zaustavljanja normalnog civilizacijskog razvoja. Konkretni primjer ovog ispoljavanja je zalaganje međunarodne zajednice i istovremeno otpor grupa da se doneše ustav BiH koji bi omogućio funkcionalisanje jedne „savremene demokratske zajednice“. Da je naša društvena svijest bar na prosječnom civilizacijskom nivou, ne samo da ne bi bilo problema oko donošenja tog ustava, već bi nam taj ustav predstavljač čistu formalnost, jer bi u tom slučaju naši društveni odnosi bili u savršenoj harmoniji.

Ako se iz posmatranja istorijskih događaja isključe dosadašnja tumačenja kroz materijalne uzroke i njihove posljedice, može se doći do zaključka da su naši narodi imali neprekidan raskorak između društvenih odnosa u kojima su egzistirali i savremenih civilizacijskih potreba. Postoje u nekim narodima momenti kada su ostvarivali tu ravnotežu. Jedan od tih primjera je i Dubrovačka Republika koju često pominjem. Zbog toga ja imam stav da ova društvena kriza na našim prostorima ima odgovarajuća rješenja koja mi ne vidimo. Rješenja ne vidimo zato što ne vidimo stvarne uzroke tih problema. Stvarne uzroke problema ne vidimo zato što je naša svijest operativna na nefunkcionalnim pojmovima i nefunkcionalnim šablonima razmišljanja. Toliko je tih nestvarnih pojmoveva da se oni mogu uporediti sa čamcem koji ima stotne rupica u koje ulazi voda, a samo dvije ruke i dvije noge da ih čepe.

Koje uslove bi trebalo ispuniti da se konkretno definiše ta bosanskohercegovačka stvarnost, što bi po tvom tumačenju značilo i uočavanje stvarnih problema i njihovo efikasno otklanjanje?

Suviše si rano postavio to pitanje. Takvo pitanje ima smisla kada se upoznaš sa društvenim stanjem kroz pojmove i njihove veze koje još uvijek ne poznaješ. A tada ćeš i sam naći odgovor.

Savremeni civilizacijski odnosi u svijetu koje je uslovila visoka organizacija rada, trgovina, saobraćaj, informatika i nauka zahtjevaju društvene odnose prilagođene tim novonastalim uslovima. Uslovljenost zahtjeva da se svi narodi i pojedinci podjednako razvijaju u tim savremenim društvenim okolnostima. Intelektualni razvoj koji je sastavni elemenat tog razvoja obuhvata sticanje savremenih civilizacijskih navika i njihovo razumjevanje koje ja nazivam konsuktivna i funkcionalna društvena svijest. Takva svijest ne proizvodi nesporazume i sukobe, jer poznaje društvene osobine pojedinaca grupa ili naroda i kroz njih moralne, kulturne i religiozne različitosti. Iz ove priče već možeš osjetiti smisao pojma istinske demokratije. Sasvim je normalno da neki narod živi u svojim društvenim specifičnostima, ali je isto tako normalno da te specifičnosti prilagodi tim novonastalim savremenim civilizacijskim okolnostima. Etničko čišćenje, genocid, nacionalni ponos, i mržnja prema drugim narodima je specifično ponašanje neke grupe ili naroda kroz društvene norme iz plemenske zajednice.

Ako čovjek hoće da izgradi za sebe i svoju porodicu stambenu kuću, on tu svoju želju ostvaruje kroz ideju koja odgovara njegovim intelektualnim, moralnim, kulturnim i materijalnim mogućnostima. Neko će sazidati šalu i u njoj naći smisao porodičnog života. To nije sporno ako on to radi na neurbanizovanom zemljištu gdje ta kuća zadovoljava samo njegove životne potrebe i standarde. Međutim, ako on želi graditi kuću u gradu neke društveno razvijene države, onda je on obavezан prihvatići uslove koji odgovaraju tim urbanim standardima. Ne može zidati šalu ni u funkcionalnom, ni u estetskom smislu. Ako insistira na izgradnji štale u urbanim uslovima, dobit će od odgovarajućih organa zabranu uz veoma precizno obrazloženje kroz zakonske odredbe. Urbanizam predstavlja društveni i materijalni okvir života u gradovima. To je naučna disciplina koja se brine za organizaciju života u gradovima. Budućnost razvoja gradova takođe predstavlja dio tog programa. Veoma značajna činjenica je da je generalni okvir urbanizma u cijelom svijetu skoro identičan. Snabdjevanje gradova vodom, energijom, prehrambenim proizvodima, organizacija pratećih službi koje se brinu o normalnom životu u tim uslovima, društvene norme koje određuju ponašanje u tim uslovima su samo neki zajednički elementi tog organizovanog života u gradovima.

Međutim, situacija je sasvim drugačija ako čovjek želi da ima društvene odnose u kojima će naći smisao svog života. Ideja te realizacije takođe zavisi od karaktera tog čovjeka. On može izgraditi plemanske odnose u okviru svoje porodice ili neke grupe, pod uslovom da ta porodica ili grupa bude izolovana od „urbanih“ prostora isto kao i gradnja štale. On ne može graditi te odnose u uslovima savremenog socijalnog života već u grupi koja je fizički izolovana.

Zašto mora biti fizički izolovana?

Kada bi takav čovjek pretukao djecu, suprugu, ubio nekoga iz krvne osvete ili povrede ponosa, ili učestvovao u unutrašnjim plemenskim nesuglasicama u okviru tih plemenskih shvatanja bio bi podvrgnut tretmanu kroz društvene norme te sredine, a to direktno ugrožava te odnose koji su za tu grupu normalni. Civilizacija je na takvom tehnološkom nivou da se društvena izolacija pojedinca ili grupe ne može izvesti. Pojedinac ili grupa su prisiljeni živjeti u tim savremenim civilizacijskim uslovima. I tu se pojavljuju dva problema.

Prvi je nepostojanje institucije koja će taj civilizacijski problem riješiti kao što su institucije koje vode urbanizam.

Drugi je nepostojanje programa i normi koje uređuju opšte civilizacijske odnose kao što je

postojanje urbanih normi.

Zar ustav neke države ne predstavlja opšte društvene norme ponašanja pojedinca ili grupe u nekom državnom uređenju?

Opet birtijsko pitanje. Na momenat ču promjeniti sadržaj izlaganja i postaviti ti konkretno pitanje, šta je demokratija? Svako zna opisni odgovor, ali konkretnog jednoznačnog civilizacijskog tumačenja nema. Postoji službeno definisani pojam u društvenim naukama koji odgovara drušvenom uređenju države u kojoj se to tumačenje izvodi. Iz tog razloga ustav određene države određuje društvene norme samo svoje države koju naziva demokratijom. Švedske društvene norme i iranske društvene norme su po pitanju demokratije potpuno različite, a svaka od njih tvrdi da ima demokratsko uređenje. Ja govorim o društvenim normama koje određuju društveni odnos pojedinca ili grupe prema opštim savremenim civilizacijskim potrebama. Kada bi takve civilizacijske norme postojale, onda bi se u poređenju sa urbanim normama mogao odrediti odnos pojedinca ili grupe prema sredini u kojoj egzistira. I tada bi taj pojedinac ili grupa tačno znali koje uslove moraju ispuniti da bi zadovoljili te savremene civilizacijske potrebe. U tom slučaju ne bi neka grupa tražila plemenske odnose u savremenim civilizacijskim uslovima, već bi nastojala da vlastite društvene odnose uklopi u taj savremeni civilizacijski izraz.

Hoće li biti birtijsko pitanje ako te upitam šta podrazumjevaš pod savremenim civilizacijskim potrebama?

To su po mom shvatanju međuljudski odnosi usklađeni sa procesima u prirodi i ispoljeni kroz humanost.

Kako sam te ja razumio, papak ne zna da je papak zato što ne postoje društveni kriteriji iz kojih bi mu neko mogao ukazati, ili on sam shvatiti, da ima pogrešan društveni odnos prema sredini u kojoj egzistira.

Da, papak je svuda u svijetu papak, jer ne postoje zajednički civilizacijski kriteriji koji bi tačno odvojili njegovo ponašanje u odnosu na sredinu u kojoj se ponaša. Zbog toga se sva ispoljavanja papka tumače kroz kulturne i moralne norme sredine u kojoj se nalazi, a to ne daje odgovajuću opštu sliku tog pogrešnog društvenog odnosa prema sredini, i istovremeno ga oslobađa društvene odgovornosti. Ovaj problem se dodatno komplikuje, jer nemogućnost uklapanja takvog ponašanja u savremene civilizacijske uslovljenošti, papak tumači kao nedozvoljavanje ispoljavanja svog „nacionalnog“ identitata. I tako papci neprekidno pokušavaju stvoriti savremeno plemensko „demokratsko“ društvo.

Obzirom da se te norme ne mogu uklopiti u te savremene društvene standarde, rješenje se vidi jedino u izolovanim društvenim zajednicama, čoporima. Kompletna kriza vezana za raspad SFRJ je usmjerena u tom pravcu. Masovna ubijanja i razaranja ukazuju na praktične posljedice takvih pokušaja.

Imaš li još neki primjer koji povrđuje nepostojanje tih opštih civilizacijskih normi?

To je u zadnjih nekoliko godina ekspanzija javnog propagiranja homoseksualizma. Homoseksualizam je prisutan u prirodi i njegovo postojanje nije sporno. Njegovo popularisanje kojeg nameću homoseksualci kroz javne skupove, parade, kinematografiju, namjerno medijsko skretanje pažnje i pridavanje značaja takvim ponašanjima, stvaraju šablone razmišljanja koji remete ravnotežu u prirodi. U tom slučaju homoseksualizam se ne ispoljava kroz prirodne procese, već kroz prihvatanje ponašanja homoseksualnih grupa.

Jenostavnim rječnikom kazano, dijete u pubertetu ne ispoljava homoseksualno ponašanje kroz poremećaj hormona, već kroz modni trend kojeg nameće Gazda. Sama činjenica da Gazda kroz ustave „demokratskih“ uređenja, društveno organizuje takvo ponašanje, ukazuje na nepostojanje tog zajedničkog civilizacijskog okvira razmišljanja koji bi trebao dati uporedne vrijednosti porodice kao osnovne grupe civilizovanog društva, i homoseksualnih zajednica koje se pokušavaju ugraditi u te savremene društvene odnose. Iz ovoga nije teško zaključiti, da takvo ponašanje Gazde i njegove međunarodne zajednice ugrožava egzistenciju prodice i njen konstruktivan smisao u toj našoj civilizaciji. Homoseksualne grupe isto kao i nacionalno usmjerene grupe, pokušavaju svoje ponašanje opravdati **pravom** na svoje ispoljavanje kroz pojam demokratije koje im Gazda obezbjeđuje ne obazirući se na savremene civilizacijske potrebe. Ovdje nije sporno ispoljavanje homoseksualizma, već nastojanje da se ono ugradi u te savremene društvene odnose.

Ozbiljne posljedice nepostojanja tih zajedničkih normi ponašanja i razmišljanja u evropskim ekonomsko razvijenim državama se u zadnje vrijeme osjete kroz pojavu i jak uticaj radikalnih nacionalnih grupa koje sve više ulaze u javni društveni život tih zemalja. Osim neadekvatnih reakcija javnosti na te pojave, ne postoji potreba izgradivanja ovih savremenih društvenih odnosa, jer su društvene svijesti svih naroda u okviru čovječanstva nefunkcionalne. To je opšti civilizacijski nedostatak na Planeti.

Da li te savremene civilizacijske norme trebaju biti neka vrsta zakona ili diktature?

Skini se go i prošetaj glavnom ulicom. Koja će biti osnovna reakcija sredine koja te posmatra u tom trenutku? Mislit će da si lud. Čovjeka ne čine zakoni i diktature, već civilizacijska svijest. Ona se stiče kroz civilizacijsko programiranje koje se drugačije naziva obrazovanje i vaspitanje. I ta plemenska svijest je nabačena na čovjeka tim procesom. Jedini problem je što čovjek tu plemensku svijest doživljava kao svoj razum i nije svjestan da je patnja kroz nesporazume i sukobe koje doživljava posljedica te svoje vlastite svijesti.

Da li to znači da je nedostatak tih savremenehih civilizacijskih normi uzrok sukoba?

Ovaj nedostatak je uz nefunkcionalnu svijest centralno mjesto nesporazuma i sukoba na našim prostorima. Nemoguće je ta primitivna ispoljavanja kroz instinkt čopora u formi plemenske kulture uklopiti u društveni život prihvatljiv za sve. Potrebu stvaranja samostalne društvene zajednice sa tim plemenskim društvenim odnosima kroz izolovanost od civilizacije ja posmatram kao želju za životom u kavezu. Nemugućnost organizovanja takvih kaveza u savremenim civilizacijskim uslovima stvara praktičnu posljedicu koju nazivam boravak na grani. Pojam grane sam uzela zato što se praktično ti ciljevi ostvaruje kroz osjećaj potrebe borbe za kolektivnom plemenskom slobodom. Već sam ti nekoliko puta kazala da tu borbu za „grupnom slobodom“, nazivam skakanje za plastičnom bananom. Zbog toga kažem da se rat u BiH vodio na grani i sa grane. Već sam ti kazala da svako pleme zahtjeva dominaciju kroz organizaciju države sa svojim plemenskim normama, a нико nije spremjan prihvatići ulogu diskiminirajuće grupe u takvoj društvenoj zajednici. Ako prihvatiš stav da je društveni život prihvatljiv za sve zasnovan na čristim društvenim temeljima koji omogućavaju nadgradnju, onda se sam od sebe nameće zaključak da organizacija života koju nameću plemenska shvatnja predstavlja nestvarne i nefunkcionalne društvene odnose koji predstavljaju nesporazume i sukobe. Iz tog opredjeljenja sam društvene uslove prihvatljive za sve nazvala boravkom na zemlji, a društvene odnose kroz zaostala civilizacijska shvatnja boravkom na grani.

Boravak na grani ima svoje specifičnosti u ispoljavanju. Prva je isključivanje iz upotrebe civilizacijskih normi koje se ne uklapaju u tu plemensku svijest. Ponašanje kroz ta

plemenska shvatanja je naročito u sukobu sa savremenim opštim kulturnim i moralnim normama. To je osnovni razlog nepodnošenja OHR-a i visokog predstavnika međunarodne zajednice, jer oni bez obzira na nemogućnost djelovanja iz raznih razloga, verbalno kroz moralne i kulturne norme upozoravaju na moralnu i kulturnu neprmjerenošć. Verbalna vulgarnost u komunikaciji, principijelna isključivost, tvrdoglavost, nacionalni i lični ponos, fizički obračuni, nasilno nametanje svojih principa i stavova i netolerancija su samo neka ispoljavanja kroz ta plemenska shvatanja.

Druga specifičnost je neprekidna borba protiv naprednih civilizacijskih uslovljenosti koje se osim ponuđenih pozitivnih civilizacijskih društvenih odnosa, kod tih grupa doživljavaju i kao negativne iritirajuće pojave. Gazda je veoma aktivan u davanju podrške pojedincima illi grupama čije se ponašanje i razmišljanje ispoljava u zaštiti tih plemenskih potreba.

Na osnovu čega si donjela zaključak o davanju podrške tim destruktivnim ispoljavanjima?

Nisam ja donjela taj zaključak, već je to praktičan rezultat zvanične politike međunarodne zajednice. Jedan od primjera je i Dejtonski sporazum čije posljedice mi trenutno preživljavamo.

Možeš li to objasniti.

Objašnjenje je jednostavno. Gazda je Dejtonskim sporazumom dao grupama pravo da ispoljavaju svoj nacionalni identitet onako kako ga pojedinačno svaka grupa doživljava. U takvim uslovima svaka grupa može svoje ponašanje tumačiti kao ispoljavanje svog nacionalnog identiteta. Jednostavno rečeno, pojedinac ili grupa mogu na glavnom gradskom trgu javno obaviti veliku ili malu nuždu i visoki predstavnik međunarodne zajednice i ostali građani moraju da poštiju taj postupak, jer izvršiocci tog čina tvrde da je to u tradiciji njihove kulture. Svakodnevno smo izloženi ponašanjima, izjavama i komentarima koji su ispod nanjižeg nivoa vulgarnosti i intelektualnog primitivizma. Grupe koje u tom svom ponašanju vide mudrost i perspektivnost svoje grupne svijesti nesvesno se izdvajaju iz osnovnih civilizacijskih uslovljenosti. Dejtonskim sporazumom je takvo ponašanje u društvenom smislu legalizovano i ima prioritet u odnosu na bilo koje civilizacijske kriterije. Time je međunarodna zajednica stvorila raj na zemlji za postojanje i daljnje razvijanje majmunske retardiranosti. Drugim riječima, stvorila je proces suprotan nužnom pozitivnom razvoju civilizacije. I posljedice tog procesa kroz protivrječnosti mi doživljavamo kao patnju. Sa civilizacijskog gledišta takava društvena organizacija kroz takvo ponašanje grupa predstavlja bezperspektivnost, a sa gledišta nacionalno orijentisanih grupa veoma perspektivan život na grani. Dobijeno pravo na ispoljavanje plemenskog ponašanja otvara „perspektivne planove“, za stvaranje nezavisnih plemenskih društvenih cjelina u formi država, u kojima će civilizacijska uslovljenost zajedničkog života obaviti spontanu „organizaciju društvenog života“. To se već ispoljava u sredinama gdje kroz struture vlasti dominiraju plemenski odnosi samo jedne grupe. Jednostavnije rečeno, „oplemenjeni“, pripadnici plemenske svijesti u sredinama u kojima imaju vlast, u zadovoljstvu svog „nacionalnog“, ispoljavanja obavljaju nužde na javnim mjestima, a oni drugi koji ne prihvataju takvo ponašanje iz higijenskih, zdravstvenih i estetskih razloga potajno čiste te fekalije, jer se u takvoj sredini čišćenje smatra napadom na nacionalni identitet. Gazda sa svojim ambasadorima u ulogama međunarodnih predstavnika je tačno znao šta radi i kako organizuje „mir“, na našim prostorima. Da nekim slučajem postoje te zajedničke civilizacijske norme, Gazda i njegovi ambasadori to ne bi mogli uraditi. U tom slučaju ne bi bilo ni rata, ni intervencije Gazde, ni samog Gazde. Glavno sredstvo kojim Gazda organizovano djeluje preko organizacija međunarodne zajednice, je vješto zaobilazeњe i sakrivanje tih zajedničkih civilizacijskih obrazaca razmišljanja i ponašanja. Kada bi se u

takvim savremenim civilizacijskim normama znao moralni i kulturni minimum ponašanja koji zadovoljava uslove zajedničkog života u svim razločitostima, sredina bi izvršioce tog necivilizovanog ponašanja doživjela kao luđake na isti način kao kada bi se ti pojavio go na nekom glavnom trgu punom ljudi.

Da li osjećaš kulturnu neprimjerenošć u ovim izjavama?

A da li se ti sjećaš kada sam ti kazala da vulgarnost i primitivazam koji se pojavljuje u našoj stvarnosti objašnjavam na orginalan način. Ako se društveni odnosi neprekidno pogoršavaju kroz neprekidnu ekspanziju i sve jači intenzitet civilizacijske vulgarnosti, onda je moje viđenje budućnosti samo logički nastavak posmatranja te stvarnosti iz perspektive građanske svijesti.

Spomenula si da je Dejtonski sporazum jedan od primjera gazdinog nametanja bezperspektivnih društvenih odnosa koje ti nazivaš boravkom na grani. Ako navedeš još neki primjer, mogao bih tu tvoju tvrdnju prihvatići u tom opštem smislu.

Primjećujem da ti smeta moje stalno naglašavanje Gazde kao organizatora društvenih protivrječnosti koje pogoršavaju ukupno društveno stanje čovječanstva. Nefunkcionalni pojmovi i nefunkcionalni obrasci razmišljanja kojima operiše tvoj razum čine Gazdu neuočljivim i zbog toga imaš osjećaj da sam prenaglašena u isticanju njegove negativne uloge u razvoju civilizacije. Primjer kojeg će ti dati izlazi iz okvira bosanskohercegovačke stvarnosti, ali je na indirektan način kroz plemensko ponašanje vezan za nju. Zadnji događaji koji sadrže jednostrano proglašenje nezavisne Republike Kosovo i zvanično njen priznavanje od međunarodne zajednice je identičan primjer organizacije života na grani sa neprekidnim i nepreglednim društvenim posljedicama za taj region. Jednostavnije rečeno, to je stručno i planski stvoreno žarište nesporazuma i sukoba koje kao i na našim bosanskohercegovačkim prostorima stvara bezperspektivnu budućnost. Istim sistemom se pokušavaju stvoriti društveni odnosi u Afganistanu i Iraku poslije povlačenja gazdinskih trupa.

Koje su to nesagleđive i trajne posljedice?

To je spontano stvaranje društvenih odnosa u nametnutim uslovima koji kroz nepovjerenje i netrpeljivost stvaraju bezperspektivnu budućnost. Bezperspektivnost se ispoljava kroz plemensko društveno uređenje koje je dobilo od međunarodne zajednice zvaničnu verifikaciju. To je u civilizacijskom smislu zločin međunarodne zajednice.

Možeš li to konkretno objasniti?

Problem borbe za ostvarivanje prava na nacionalno ispoljavanje kosovskoalbanske nacionalnosti datira od šezdesetih godina prošlog vijeka. Nezadovoljstvo kroz uskraćivanje nacionalnog ispoljavanja je u socijalističkom sistemu bilo prisutno u svim narodima, tako da je ta prenaglašena borba kosovskih Albanaca, upućivala na ispoljavanje UMRI sindroma. Neprekidan problem u toj borbi je bio nedostatak konkretnih i funkcionalnih prijedloga koji bi mogli stvoriti bilo kakvu podlogu za izlazak u susret toj želji za nacionalnim ispoljavanjem. Postojali su konkretni prijedlozi koji nisu odgovarali stvarnim društvenim potrebama tog naroda. Trebaš uzeti u obzir da je takvo ponašanje zajednička osobina svih grupa koje pokušavaju nametnuti plemenske odnose u ovu trenutnu civilizacijsku stvarnost. To je opšti princip djelovanja kroz UMRI sindrom. Te grupe se ne bave konstruktivnim i konkretnim zalaganjem da kroz dogovor pronađu način na koji će ispoljiti te svoje nacionalne specifičnosti, već kroz obstrukcije i društvene diverzije pokušavaju nametnuti dominaciju svojih plemenskih shvatanja. Ovo izbjegavanje kosovskih Albanaca da pronađu

zajednička rješenja prihvatljiva za sve su razumljiva samo djelomično zbog uticaja UMRI sindroma unutar ostalih grupa.

Da li to znači da posmatrač iz druge grupe ne vidi objektivno sliku tog plemenskog ispoljavanja?

Da, jer nefunkcionalne svijesti grupa nemaju zajedničku civilizacijsku podlogu koja bi mogla odvojiti UMRI uticaje u okviru stvarnosti koju posmatraju. U našem regionu jezičke razumljivosti su međugrupni nesporazumi i sukobi posljedica neuklapanja tih grupnih svijesti u savremene civilizacijske odnose. Porodične zajednice sastavljene od više porodica po muškoj liniji, strogi autoritet jednog „poglavara“, u toj zajednici, stroga intimnost tih zajednica izolovanih zidovima visine i preko 4 metra, čast svakog pojedinca koja se brani ubistvom, plemenske zakletve koje se ne smiju zloupotrijebiti, su samo neki primjeri ispoljavanja te plemenske kulture. Osnovna karakteristika takvog ponašanja je stroga principijelnost u poštivanju tih moralnih i kulturnih pravila. Konkretni primjeri tog ponašanja odvlače pažnju od uočavanja te principijelnosti koja ne dozvoljava prihvatanje savremenijih društvenih odnosa. Drugačije rečeno, civilizacijsku zaostalost ne čine plemenske norme ponašanja, već principijelnost kojom se te norme održavaju. Principijelnost je čvrst okvir tih plemenskih normi. Osnovni problem u svijesti grupa koje zaostaju u civilizacijskom razvoju je nesvesnost te principijelnosti. Ta nesvesnost omogućava ispoljavanje te principijelnosti na višim intelektualnim nivoima čime se stvara utisak o naprednijim kulturama u odnosu na kosovskoalbansku, a praktično predstavljaju identična plemenska ponašanja u drugačijim intelektualnim interpretacijama. Konkretan primjer predstavlja ponašanje kroz društvene obrasce „ugroženost svog naroda“, „čuvanje svoje tradicije i kulture“, „nacionalni ponos“, „izdajice svog naroda“, „nacionalni prkos“, zamjenica „mi“, itd. I zbog toga neka grupa vidi primitivnost kosovskoalbanskog ponašanja, a nije svjesna da istu takvu primitivnost ispoljava ali samo u drugačijoj intelektualnoj formi. Međunarodna zajednica je priznavanjem Kosova kao zasebne države otvorila mogućnost legalnog ispoljavanja plemenskih svijesti na svim intelektualnim nivoima kod svih grupa i time stvorila otvoreno i trajno žarište nesporazuma i sukoba. Jednostavno je organizovala život nagrani. U tom smislu je situacija potpuno identična kao i kod nas u BiH.

Gdje u tom ponašanju kroz te obrasce vidiš zaostalost civilizacijskog razvoja?

Kroz posljedice koje to ponašanje proizvodi. Dejtonskim sporazumom je dato pravo da se grupe ispolje kroz „svoj nacionalni identitet“. Ovaj odnos međunarodne zajednice prema plemenskim društvenim odnosima daje podstrek drugim grupama da svoje zaostale društvene norme pokušaju ugraditi u savremeni civilizacijski život. Za našu bosanskohercegovačku stvarnost je međunarodno priznavanje Kosova kao države negativan uporedni društveni uzorak koji stvara podsticaj grupama sa zaostalim civilizacijskim razvojem da se bore za tu vrstu plemenske slobode. U ovom slučaju Kosovo-banana-skakanje predstavlja pokretačku snagu širenja nesporazuma i sukoba ne samo u našem regionu, već i šire. Kroz navedene obrasce koji sakrivaju plemensku principijelnost se praktično ostvaruje to skakanje. Grupe koje se priznavanjem Kosova osjećaju uvrijeđenim, ponašanjem kroz svoje „nacionalne“, obrasce prave nesagledive posljedice cijeloj civilizaciji. Ponos takve grupe, osjećaj nepravde, osvetoljubivost i prkos prema međunarodnoj zajednici, iznuđuju tačno predviđeno ponašanje kojim Gazda zaustavlja opšti razvoj čije posljedice i mi osjećamo. Ponašanje po tim obrascima ne riješava problem, već ga još više iritira. Principijelnost kod ljudi i ponašanje životinja kroz instikte, ispoljavaju tačno određene predvidive reakcije u ponašanju. Ova moja priča koju ti pričam ukazuje na masovno nesvesno izvršavanje gazdinih ciljeva na isti način kako se koriste osobine ponašanja divljih životinja pri njihovom hvatanju u zamke. Sombolično se može ta zamka

uzeti kao naš društveni život na grani.

Kažeš da su nefunkcionalna svijest i nepostojanje savremenih civilizacijskih normi i obrazaca razmišljanja osnovno sredstvo kojim je međunarodna zajednica u našem slučaju organizovala i vodi život na grani. Da li bar teoretski postoji mogućnost da se taj život spusti na zemlju?

Da, takva mogućnost postoji. Potrebno je ispuniti dva uslova. Prvi je da postoji neka grupa spremna da prihvati i ispolji te savremene civilizacijske norme razmišljanja i ponašanja koje ja nazivam građanska svijest.

Da li takva grupa postoji?

Da, to je prema zadnjim podacima 45% građana koji nisu izašli na izbore.

Po čemu zaključuješ da je to baš ta grupa?

Ti ljudi su neizlaskom na izbore jasno izrazili stav da ono što žele, se ne nalazi u ponuđenom političkom izbornom programu. U tom političkom izbornom paketu se nisu nalazila konstruktivna rješenja za izlazak iz društvene krize u kojoj se nalazimo.

Koji je drugi uslov?

Da se ta grupa društveno organizuje. U to spadaju građanska pravila razmišljanja i ponašanja, društveno organizovanje kroz intelektualnu, kulturnu i političku strukturu i ulazak u društvene strukture vlasti.

Da li je to po tvom mišljenju moguće ostvariti?

Praktično je veoma blizu ta realizacija i zbog toga se međunarodna zajednica trudi da nas što prije uvuče u NATO i evropske integracije kako bi sprječila takvo pozitivno ispoljavanje. Osim toga, neprekidno ignorisanje tih pozitivno orjentisanih građana ukazuje na onemogućavanje mogućih kvalitetnih promjena kroz taj pozitivan društveni potencijal.

Koji bi bio smisao djelovanja te građanske grupe?

Kao prvo, predstavnici te građanski orjentisane grupe bi kroz državne organe mogli ponuditi neobavezan društveni kodeks ponašanja kojeg bi ta grupa ispoljila u međuljudskim odnosima. U tom slučaju bi ta grupa predstavljala konkretni primjer civilizacijske zajednice. Istovremeno bi ona bila konkretna uporedna jedinica za utvrđivanje majmunske retardiranosti, a u praktičnom smislu bi predstavljala inicijalno jezgro stvaranja i proširivanja te građanske svijesti. Jednostavno rečeno, nemoguće je opisivati građansko razmišljanje i ponašanje kroz pojmove i primjere koji postoje na grani. Još jednostavnije, ako su svi na grani i nema nikoga na zemlji, nemoguće je onima na grani objasniti prednosti života na zemlji iz tri razloga. Prvi je zato što se informacija mora dati sa zemlje da bi oni koji žive na grani vidjeli da je i na zemlji moguć život. Drugi je da se primjerom na zemlji pokaže da je život na zemlji ugodniji, praktičniji i jednostavniji. Treći je da se ti na grani počnu osjećati neprijatno zbog uočenog primitivizma u odnosu na život na zemlji i počnu silaziti sa grane.

Gdje se u tom tvom upoređivanju nalazi bosanskohercegovački Parlament kao zvanični obveznik organizovanja civilizacijske demokratske društvene zajednice?

Već sam ti nekoliko puta rekla, da je međunarodna zajednica Dejtonskim sporazumom organizovala život na grani na kojoj je organizovan i državni aparat. Kao posljedica toga, političari iz tih struktura vlasti predstavljaju najbolje prilagođenu vrstu na grani. To drugim riječima znači da se iz bilo kojih trenutnih političkih struktura ne može očekivati pozitivna prekretnica u razvoju našeg društva iz dva razloga. Jedan je društvena i državna organizacija na grani koju kontrolišu i usmjeravaju ovlašteni predstavnici međunarodne zajednice, a druga je psihopatski politički kada prilagođen tim uslovima. I zbog toga je potrebna potpuno nova inicijativa, nova duštvena svijest, nova grupa i novi društveni odnosi. To ustvari nije novi društveni program, već nadgrađen društveni program iz vremena Turske i Austro-Ugarske i podignut na sadašnji civilizacijski nivo. Drugim riječima, to predstavlja nastavak društvenih odnosa od kada su ti društveni odnosi mešetarskim društvenim uređenjima prekinuti, sa skokom u ovu savremenu civilizacijsku stvarnost. U tom slučaju bi se sačuvale sve narodne, kulturne i moralne osobine naroda uz sveopšte razumjevanje tih različitosti na prostorima te građanske svijesti.

Prema ponašanju predstavnika međunarodne zajednice može se zaključiti da oni nastoje osposobiti državni aparat koji će funkcionisati po savremenim demokratskim kriterijima Zapada. Problem se pojavljuje u obstruiranju svih pokušaja da se zvanično odrede pravila zajedničkog života kroz opšta zakonska akta kao što je ustav.

Nema ni pola sata a već si zaboravio da sam ti kazala da ustav ne određuje društvene odnose, već savremena društvena svijest određuje društvene odnose kroz ustav. Zbog toga, sve ovo što si mi ispričao predstavlja primitivnu birtijsku diskusiju kroz opisivanje stanja birtijskom logikom. Kroz psihopatsku propagandu je stvorena ova tvoja interpretacija koja sa stvarnim stanjem nema apsolutno nikakvih dodirnih logičkih elemenata. Pojam obstruiranja rada državnih službi je u goloj interpretaciji normalan život na grani, jer je skakanje sa jedne na drugu „graničicu“, normalna „prirodna pojava...“. Moraš prihvati činjenicu da u ovom bosanskohercegovačkom haosu nema izrazitih krivaca, zbog toga što su svi podjednako krivi. Oni koji imaju viši nivo društvene svijesti, imaju veću obavezu i odgovornost da tu svoju pozitivnu osobinu ispolje, a za neispunjavanje te obaveze podlježu većem teroru zbog zalaganja Gazde da ih spusti na najniži nivo. Maloprije sam ti dala primjer boravka na grani i uslove kojima bi se mogao život sa grane spustiti na zemlju. Ranije sam ti kazala da pojam obstruiranja predstavlja jednostranu moralnu osudu koja se ne uklapa u smisao opisivanja te osude kroz interpretaciju grupe koja se osuđuje. To su ta birtijska međusobna prepucavanja koja ne daju opštu sliku tog stanja. Ako želiš dobiti realniju sliku tih odnosa kojima se utvrđuje to „obstruiranje“, onda u svoj zaključak moraš ravnopravno unjeti stav i obrazloženje grupe koja se optužuje za obstrukciju. Kada ispunиш taj uslov slika tog stanja izgleda sasvim drugačija i ne sadrži opredjeljivanje u moralnom smislu. U pozadini takve analize se nalazi slika psihopatskih aktivnosti koje se u ovim „normalnim“ uslovima ne mogu uočiti zbog jednostranosti kroz moralisanje.

Možeš li mi dati tu sliku našeg opšeteg društvenog stanja bez tog „moralisanja,,?

Pokušat ću, ali samo u smislu opisa tog života na grani. Potrebno je da prihvatiš činjenicu, da je sukob bilo koje vrste mentalno podjednakih subjekata, posljedica polarizacije njihovih stavova. Sam pojam društvene polarizacije nije obrađen u zvaničnoj psihologiji i sociologiji, jer bi otkrio njegov smisao, na sličan način kao i pojam instinkta čopora. Njegovom analizom se može doći do savremenih civilizacijskih normi razmišljanja i ponašanja koje određuju funkcionalnu pojedinačnu i društvenu svijest. Do sada ti nisam kazala da je glavna osobina te funkcionalne svijesti razumjevanje. Izbjegavanjem upotrebe pojma društvene polarizacije, Gazda kroz nefuncionalnu pojedinačnu i društvenu svijest neprekidno održava

patnju kroz nesporazume i sukobe u cijelom svijetu. Skoro svaka mirovna intervencija UN-a je izvedena kroz fizičke ili neke druge podjele. Praktična izvedba te podjele izvodi se kroz polarizaciju. To znači, ako su u sukobu više od dvije strane, organizacija podjele se svodi na dvije. Ovo nije samo naš slučaj, već i slučaj u drugim kriznim područjima u kojima interveniše UN. Gazda zna da jedino kroz dvodjelne podjele može potpirivati i održavati sukobe, a samim tim i patnju. Konkretno i praktično je to u našem bosanskohercegovačkom slučaju izgledalo ovako:

Podjelu su obavili gospodari poslanici i sinovi koji su i bili organizatori tih nesporazuma i sukoba.

Tri grupe sa potpuno suprotnim i nepomirljivim stavovima kroz UMRI sindrom podjelili su na dvije strane. Jednoj grupi kao jednoj strani su dali sva ovlaštenja da svoju majmunsku retardiranost može ispoljiti legalno i javno kroz dodjeljenu „slobodu“, svog nazovimo ga, nacionalnog ispoljavanja.

Organizatori te podjele su „ubjedili“, druge dvije grupe da se kao u nekoj koaliciji lakše mogu „nositi“, (parirati) ovoj prvoj strani, i u toj „koaliciji“, „skrpili“, neki zajednički jezik razumjevanja da se navodno lakše podnose. Ova „koalicija“, moralno obavezuje njihove grupe da međusobno kontrolisu svoje UMRI ponašanje. Da bi smisao polarizacije bio potpun, Gazda je jednoj „koalicijskoj“, grupi organizovao društvene, ili jednostavnije rečeno, međustranačke podjele i učinio je neefikasnom u smislu organizovanog i jedinstvenog ispoljavanja čopora. Na taj način je praktično omogućio dominaciju drugog „koalicionog partnera“, koji tu prednost koristi u konfrontaciji ili bolje rečeno čarkanju sa grupom koja ima legalizovano pravo na puno ispoljavanje svog „nacionalnog identiteta“.

U tim čarkama su ponašanja te dvije „suprotne“, strane različita. Dok jedna javno i bez civilizacijske odgovornosti ispoljava svoju „tradiciju i kulturu“, kroz priznato pravo na tu vrstu ispoljavanja, ova druga zbog „koalicijске“, odgovornosti to ispoljava kroz veoma perfidnu psihopatsku igru koja „nervira“, druge grupe.

Za to vrijeme u stranački podjeljenoj „koalicijskoj“, grupi pojedinci po ugledu na komunističke proletere prave „samoinicijativno“, ispadaju koje „organi reda“, iz njihove grupe redovno zataškavaju.

I u takvoj društvenoj organizaciji nastaje veoma dinamičan život na grani.

Čini mi se da si spomenula „skrpljen“, zajednički jezik. Kakvo značenje ima ta etiketa?

Pokušavam alegorijom opisati uspostavljenje društve odnose kroz polarizaciju. To pojednostavljenje znači da je međunarodna zajednica zvaničnom dodjelom prava na samostalno ispoljavanje svojih nacionalnih specifičnosti legalizovala pravo da svaka grupa prezentira stvarnost na svoj „nacionalan“, način. To znači da svaka grupa ima sposobnost razumjevanja samo u okviru svoje grupe, jer govori samo svojim „nacionalnim“, jezikom. Ovdje ne mislim na razumjevanje kroz rječnik, već na ispoljavanje principijelnih stavova grupe kroz UMRI sindrom. To znači, da svaka grupa u državi „uspostavljenog mira“, „ravnopravno“, ispoljava razmišljanje i ponašanje koje ima smisao samo u toj grupi. Dosadašnja praksa te podjele je praktično pokazala da se svaka grupa razmišljanjem ispoljava kroz svoje „nacionalne“, osobine, a to znači da društvene odnose interpretira svojim „nacionalnim“, jezikom. Posljedica toga je da niko nikoga ne razumije. U tim uslovima koalicija kroz Dejtonski sporazum prisiljava „koalicione partnere“, da se u „nacionalnom“, smislu podnose, ili bolje rečeno, „razumiju“, što ja nazivam skrpljenim

jezikom. Sastavni dio tog sporazumjevanja je i prikrivanje otvorene netrpeljivosti tih koalicionih „partnera,,.

Je li taj tvoj opis sarkazam?

Ne, to je orginalna interpretacija vulgarnosti Organizacije ujedinjenih nacija koja je stvorila to stanje.

Pa kako je po tvom viđenju trebala postupiti međunarodna zajednica da se stvori bolja organizacija našeg društvenog života?

Opet birtijsko pitanje. Kako ne možeš shvatiti da međunarodna zajednica nesporazume i sukobe većih razmjera ne rješava kroz humane i civilizacijske principe. Proces kojim se ispoljavaju te invencije je necivilizacijski. Zato pitanje o načinu na koji je trebala postupiti međunarodna zajednica nema smisla. Zato i tvoje pitanje nema smisla. Jedini smisao pozitivnog djelovanja međunarodne zajednice bi bio da se njene tajne službe ne upliću u društvene i ekonomski odnose unutar naroda i da zvanično ne nude bilo kakvu pomoć. Ova negativna iskustva sa međunarodnom zajednicom upućuju narode na samostalno traženje rješenja za nastale nesporazume. U tom smislu sam govorila o samostalnom organizovanju „društvenog uzorka, koji bi predstavljao inicijalno jezgro stvaranja moderne građanske zajednice.

Jednom si kazala da se međunarodna zajednica mora uplitati u naše društvene odnose zato što joj ponašanje pojedinaca i grupa iz naše sredine smeta. Da li je to u suprotnosti sa predhodnim zaključkom?

Nesporazum u ovim izjavama nastaje zbog odvojenog posmatranja uzroka i posljedice unutar ove društvene krize. Poslije formirane društvene karikature koja predstavlja trenutnu našu stvarnost, ta ista međunarodna zajednica se pojavljuje da nam pomogne u rješavanju posljedica koje je ona proizvela. U tom smislu pritužbe na ponašanje pojedinaca ili grupa imaju smisla. U prvom slučaju sam govorila o posljedicama, a u ovom razgovoru govorim o uzrocima.

Postavit ću ti pitanje na drugi način. Na koji način ti vidiš mogućnost uspješnog djelovanja međunarodne zajednice?

Kada se prilazi rješavanju društvenih nesporazuma ili sukoba, onda princip poštivanja društvenih osobina pojedinca, grupa, naroda ili nacija mora biti neprekidno i maksimalno prisutan. Instinkt čopora ne zna za taj princip. Zato se taj princip poštivanja društvenih osobina grupa mora naturiti grupama u sukobu ako se žele uspostaviti trajni pozitivni međuljudski odnosi među tim grupama. Naturanje nema smisao prisile, već predstavlja civilizacijsku nužnost. Ako smisao tog principa neka grupa ne razumije, sasvim je normalno ignorisati njihove zahtjeve koji ne sadrže taj princip, a istovremeno vršiti civilizacijsko obrazovanje te grupe kroz konkretnе akcije. U toku pregovora se pronalazi ona grupa koja ima najveći intelektualni i društveni potencijal da razumije tu civilizacijsku nužnost, a ne grupa koja fizički kroz nasilje dominira. U tom slučaju osnova izrade budućeg uređenja se gradi kroz onu grupu koja je najspremnija prihvati te savremene društvene odnose. U tom smislu najbolje uslove je imala grupa od onih 25% birača koji nisu izabrali na izbore prije izbjeganja sukoba. U takvim pregovorima nema foliranja grupa, jer se koriste materijali koji opisuju zvanično ponašanje tih grupa prije i za vrijeme vođenja sukoba, a ne njihova napamet naučena uloga u tim pregovorima. Istog trena kada neki papak, predstavnik neke pregovaračke grupe počne rasipati filozofiju slobode za koju se zalaže, neko od organizatora

mu začepi usta sa konkretnim dokazima koji kroz ponašanje u grupi demantuje tu „filozofiju,,. Postavlja se pitanje, da li takav tretman može imati efekat u pregovorima obzirom na bezobzirnost tih grupa u sukobu? Odgovor je da može, ako međunarodna zajednica ima autoritet ostvaren kroz principe za koje se zalaže. Psihološka osobina papka je da se napuhuje i pravi važan ako to prisutni omogućavaju i dozvoljavaju. U suprotom, papak je manji od makovog zrna. Činjenica da međunarodna zajednica nije vodila direktno dijalog sa predstavnicima njihovih grupa, već sa psihopatama koji su organizovali taj rat, ukazuje na namjerno izbjegavanje ulaska u suštinu tih međuplemenских nesporazuma. Ovaj komentar nisam dala kao model ili uputu za rad međunarodnih institucija koje su zadužene za organizovanje društvenog života, već da ukažem na ponašanje međunarodne zajednice kojim je ostala bez autoriteta. Taj nedostatak autoriteta se u ovom istorijskom trenutku pokušava prikriti kroz optužbe ratnim žločincima da su fizički ometali rad međunarodnih institucija omalovažavanjem i nepoštivanjem postignutih dogovora, kidnapovanjem članova mirovnih snaga, ucenjivanjem i slično.

Ostaje jedna otvorena nejasnoća. Znam na koji način se zvanično predstavnici svojih grupa ponašaju i time stvaraju nesporazume i nerazumjevanje. Ne mogu shvatiti način na koji je Dejtonski sporazum omogućio takvo ponašanje, jer je takvo ponašanje bilo prisutno i prije uspostavljanja mira. Imaš li neki konkretan primjer tog negativnog ispoljavanja kroz društvenu ili državnu organizaciju?

Ne vidiš takve primjere zbog psihopatizovane svijesti. Moraš shvatiti činjenicu, da u svojoj svijesti imaš pojmove i obrasce razmišljanja koje su dale psihopate kroz stvarnost u kojoj se nalaziš. Bez obzira koliko se neko trudi da bude neutralan, on tu neutralnost ne može postići jer nije imao priliku upoznati se sa pojmovima koji se nalaze izvan te stvarnosti. Postoji jedan konkretan primjer koji zaobilazi birtijsko presuđivanje, a istovremeno zalazi duboko u psihopatsku manipulaciju. Pripremila sam ga za jedan drugi razgovor, međutim, tvoje pitanje me prisiljava da ga iznesem.

Vratimo se za trenutak u vrijeme ratnih sukoba. Prvi simptom psihopatizovanog čovjeka je osjećaj i stav da je borba njegove grupe bila pravedna, i time opravdana. Pod takvim uvjerenjem su oružano učestvovali sljedbenici svojih grupa. Takav čovjek vidi puni smisao svog oružanog angažovanja. Neki borac će kazati da se borio za goli život. Drugi će kazati da je spriječio porobljavanje svog naroda. Treći će kazati da je branio svoju porodicu i imanje. I tako redom, svaki borac iznosi razloge kroz punu pozitivnu moralnu opredjeljenost. Ali ostaje jedna činjenica koje ni jedan od njih nije svjestan. To je pitanje, kako je moguće da smo se međusobno ubijali i svaki od nas je za to imao pravi razlog? Drugačije rečeno, svako je za sebe bio u pravu da ispravno postupa i istovremeno je video pripadnike iz drugih grupa kao neprijatelje koji ga ugrožavaju. Za normalnog civilizovanog čovjeka je to normalno razmišljanje u okviru kojeg smatra da je „ona druga strana,, kroz manipulaciju prevarena i navedena da porobi ili ubije borca koji se brani. I na taj način se svako brani od onog drugog koji je „manipulacijom prevaren,,. Iz toga proizilazi da su svi u moralnom smislu u pravu i svi manipulacijom navedeni da porobljavaju i ubijaju druge. Ako ratni sukob ima pobjednika, pobjednik iz tog sukoba određuje zvanični stav o poraženom i utvrđuje njegovu krivcu kroz pravila pravednosti koje taj pobjednik interpretira. Time se zvanično i definitivno utvrđuje koji su borci bili napadači, a koji branioci. Međutim, međunarodna zajednica je uspostavila mir u BiH u kojem nije definisala pobjednika i poraženog. To pitanje je ostalo nerješeno. Dejtonskim sporazumom je dato pravo da svaka grupa ima zvaničan stav o pozitivnom moralnom učešću u tom ratu, a samim time i svaki borac iz svoje grupe ima stav o pravednosti u okviru svoje borbe. Mogla se međunarodna zajednica kroz Dejtonski sporazum odrediti prema tom ratu kroz humane civilizacijske kriterije i okarakterisati taj rat kao necivilizacijsko sredstvo rješavanja nesporazuma, ali nije

ni to učinila. Posljedica toga je da svaka grupa interpretira smisao rata kroz opravdane razloge koje je imala prije i za vrijeme rata. Time se društveni odnosi grupa prema stvarnosti nisu promjenili što za posljedicu ima zadržavanje plemenskih potreba grupa za samostalnim djelovanjem kroz instinkt čopora. Manifestacija tih odnosa kroz državnu organizaciju je fond za borački i invalidski dodatak na nivou Republike, a praktično predstavlja tri odvojena fonda za dodjelu boračkih penzija i boračkih beneficija. Svaka grupa u okviru svog nacionalnog jezika razumljivosti dodjeljuje odgovarajuću boračku naknadu za učešće u tom ratu. To drugim riječima znači da je Dejtonskim sporazumom legalizovano i praktično kroz državne institucije omogućeno daljnje ispoljavanje različitosti koje su i ranije bile uzrok ratu. Nacionalna netrpeljivost od ranije i UMRI sindrom su legalizovani pod uslovom da nema oružanih sukoba. Ovom životu na grani se daje poseban smisao kroz manipulaciju u „drugom potezu,. Kada psihopatama ponastene odgovarajućeg majmunsko retadiranog sadržaja kojim drži pažnju UMRI-ovaca, počnu „čačkati,, po tim fudovima i iznuđivati odgovarajuće reakcije tih „zaslužnih boraca,, „Čačkanje,, može imati pozitivnu i negativnu orijentaciju u odnosu na korisnike tih fondova. U pozitivnom smislu se prave društvene akcije u kojima se pronalaze lažni korisnici koji nemaju pravo na ta sredstva, čime se ističu zasluge i važnost učešća pravih „boraca,, u ratu. U negativnom angažovanju, psihopate, opet kroz institucije vlasti umanjuju te dodatke i time iznuđuju organizovanje javnih skupova u kojima „borci,, javno veličaju svoje boračke zasluge u okviru svojih grupa. Na taj način se kroz institucije vlasti koje su utvrđene Dejtonskim sporazumom potenciraju i produbljuju različitosti koje mi doživljavamo kao patnju. Psihopate kroz institucije vlasti potpiruju netrpeljivost i mržnju, a međunarodna zajednica u takvim uslovima pokušava BiH „legalno uključiti,, u NATO savez i evropske integracije.

Da li to znači da ne postoje zaslužni borci u tom ratu?

Ne postoje zaslužni borci. Postoje žrtve rata u fizičkom i mentalnom smislu. Borci koji su preživjeli rat predstavljaju tu psihofizičku oštećenu kategoriju.

Da li to znači da ti ljudi nemaju pravo na boračke dodatke?

Ulaziš u birtijsku diskusiju. Ja ne govorim o pravu na boračke dodatke, već o potrebi da se tim ljudima da određena naknada zbog umanjenih psihofizičkih sposobnosti kroz manipulaciju i rat, a to je zdravstveni problem koji zalazi u drugačije kriterije od ovih koje sadrži tvoje pitanje.

Na koji način bi to prihvatali ti ljudi koji su uvjereni u opravednost svog učešća u tom ratu?

Reagovali bi prema nivou i konstrukciji njihove svijesti. Reakcija bi u tom slučaju određivala nivo tog psihofizičkog stanja.

Vidim da te borce svrstavaš u „umobilnike,,. A gdje je u tome UMRI sindrom i reakcije psihopatizovanih ljudi?

Nisu svi UMRI-ovci i psihopatizovani ljudi nosili oružje i međusobno se ubijali. Moraš prihvati tu razliku. Ja govorim o kategoriji ljudi koja opravdava svoje učešće u ratu kroz oružane aktivnosti.

Pa na koji način im objasniti da su manipulacijom uvedeni u ratne aktivnosti?

Obzirom da im to niko ne može objasniti, jedino rješenje je poslati ih u invalidsku penziju i određenim psihološkim programom ih držati podalje od javnog ispoljavanja.

Šta znači „držati ih podalje od javnog ispoljavanja,,?

Iz savremenog civilizacijskog gledišta to znači, zabaviti ih prikladnim psihološkim programima i paziti da ne obavljaju javno „fiziološke potrebe,, na javnim mjestima.

Imam utisak da tvoja interpretacija savremenog civilizacijskog društva predstavlja određenu vrstu društvene diktature.

Pogrešno si me razumio. Ja ne govorim samo o „borcima,, koji se ispoljavaju kroz „pravednost,, svojih grupa, već i za ostale u prošlosti izgubljene svijesti. Pri tome ne mislim na fizičko suprotstavljanje i djelovanje takvom ispoljavanju, već djelovanje kroz društveno obrazovanje uz konkretnе pozitivne primjere i uzorke civilizacijskog ponašanja kako bi se stvorila uočljiva razlika između zdravog društvenog života i primitivnog kroz plemensku svijest. Organizovanim društvenim angažovanjem i obrazovanjem bi se kao u vremenu Turske i Austrougarske obnovio stalež civilizovanih ljudi i odvojio od onih koji zaostaju u tom razvoju. Naši narodi kroz osjećaj pravednosti osjećaju potrebu za tim savremenim civilizacijskim izražavanjem i uvjereni sam da kroz taj osjećaj to i zaslužuju.

Međutim, trenutna stvarnost je sasvim drugačija. Vještim desetlječnim manipulacijama, svi smo dovedeni u nefunkcionalno stanje svijesti iz kojeg ne vidimo stvarnu, bolju i perspektivniju budućnost. Naša svijest je degradirana, tako da ona nema kontrolu nad samom sobom. Prilagođava se vanjskim uticajima, umjesto da djeluje ispred i iznad njih. Zatvorena je u grupne svijesti koje su pod kontrolom sveukupnog porobljivača. Iritirajuće pojave ne posmatra kroz samoanalizu, već reaguje u njenom odsustvu.

Ono čega se Gazda najviše boji i zbog čega je njegova vulgarnost naročito izražena na našim prostorima je ogroman psihološki potencijal naših naroda koji kroz društvenu inteligenciju može da mu svakog trenutka poremeti planove.

